college of engineering chengannur
2012
മരം പെയ്യുന്ന ശരത്ത്

College of Engineering, Chengannur is a premier institute of engineering that has carved a niche for itself in the field of technical education in a very short span of time. Since its inception in 1993, under the aegis of IHRD, the college has made its presence felt in the technical horizon of the state. It has been approved by All India Council for Technical Education (AICTE) and recognized by the Cochin University of Science And Technology (CUSAT). Being located in Chengannur town, Alleppey district the college has got access to all means of transport, communication and lodging facilities. The courses offered are designed to cater to the industry's urgent demand for skilled professionals and with a vision to create engineers having the drive, skill, and confidence to become the pioneers of tomorrow.

The college offers Under Graduate programmes in Computer Science & Engineering (CSE), Electronics & Communication Engineering (ECE), Electrical & Electronics Engineering (EEE) and Electronics & Instrumentation Engineering (EIE).The Masters Degree Programmes offered by the college are M. Tech. (Electronics) with specialization in VLSI & Embedded System & M . Tech (Computer Science) with specialization in Image Processing.

Unique in its structure, methods and goals, the college is strongly rooted in a philosophy of training and research that emphasizes the intim ate relationships between knowledge and its application and seeks to promote the creation of an ideal society.

College of Engineering Chengannur

സമർപ്പണം

ഞങ്ങളുടെ അരികിൽ ഉണ്ടായിട്ടും ഞങ്ങൾ അറിയാതെ പോയ ഞങ്ങളുടെ സ്നേഹ ചേച്ചിക്കു മുന്നിൽ...

CEC-യെ ഒരു സരസ്വതി ക്ഷേത്രമാക്കി മാറ്റിയ അധ്യാപക അനധ്യാപക സമൂഹത്തിനു...

ഞങ്ങളെ ഞങ്ങളാക്കി മാറ്റിയ മാതപിതാക്കന്മാർക്ക്...

CEC എന്താണെന്നു കാട്ടി തന്ന SENIORS-നു...

CEC എന്താണെന്ന് കാണാൻ പോകുന്ന ഞങ്ങളുടെ പിൻഗാമികൾക്ക്...

പിന്നെ,
ചങ്ങാതി......

CREDITS

Principal
Prof. Jyothiraj V P

Staff Advisor
Mrs. Laghima P.M

Editor
Rajeesh Radhakrishnan

Treasurer
Rahul Purushothaman

Chief Architects
Akhil Ashok
Akshay Mammen

Special Gratitude
Arunanand T A
Anuraj K A

Design
Akhil Ashok
Pavan Valiyaveedan
Melson Zacharias
Vivek Raju
Anup Mohan
Sheljith Krishnan

Printed at
Indu Offset,Ernakulam
ph : 0484-2555499

Printed and published by Rajeesh Radhakrishnan , on behalf of Principal, College of Engineering Chengannur

മരം പെയ്യുന്ന നിലാവത്ത്

MESSAGES

dreamstime.com

FROM PRINCIPAL'S DESK

It's with great pleasure that I announce the release of the 2012 annual college magazine. I am sure the magazine will reflect the views and talents of the young and dynamic student community of our campus.

I wish all success to the dedicated talented group, who were the driving force behind this successful work.

Chengannur,

05th june 2013

Prof. Jyothiraj V.P

Principal

MESSAGE FROM THE STAFF EDITOR

An engineering student is often stuffed with technical subjects as part of the curriculum during his/her four year stint in the college. I have often wondered how our students would recognize their social commitments and respond to a social cause. A magazine is a bridge that brings out the colours in their hearts to the limelight. Rajeesh and his team have put their best efforts to make a platform for their friends to showcase their talents, even though, the release was slightly delayed due to unexpected exigencies. I congratulate Rajeesh and his team for bringing out a good quality magazine.

Chengannur,

07th may 2013

Smt. Laghima P.M

Staff Editor

editorial

കാലമേതെന്നറിയാത്ത കാലത്ത്,
പുലരിയിൽ
വടവൃക്ഷത്തിന്റെ ഏതോ ഒരിലത്തുമ്പിൽ
ഹിമകണം മിഴി തുറന്നു
ചക്രവാളസീമയോളം മൗനം
വടവൃക്ഷം ഋതുഭേദത്തിനിടയിലെ ധ്യാനത്തിലായിരുന്നു
ഹിമകണം പരിതപിച്ചു
'വസന്തം പോയ്മറഞ്ഞുവെന്നോ?'

വൃക്ഷം ധ്യാനം വിട്ടുണർന്നു
ചിരിച്ചില്ല
കരഞ്ഞുമില്ല
ഉറഞ്ഞ വാക്കുകളാൽ പ്രതിവചിച്ചു.

"വസന്തമോ നിന്റെ ചിന്ത?
എന്റെ ചിന്തയിൽ ,പക്ഷേ
നീ മാത്രമാണ് നിറയുന്നത്.
എന്നിലേക്കിനിയും വസന്തം വരും..
നീയറിയുക..
ഋതുക്കളോരോന്നും
എന്നിലേക്കിനിയും വരും..
നീ, പക്ഷേ, ചലിക്കേണ്ടതുണ്ട്..
പ്രവാഹമാണ് നിന്റെ സത്യം"
നിമിഷം മൗനമായി..
നിമിഷത്തിനപ്പുറം ആദ്യ കിരണമെത്തി
ഹിമകണം യാത്ര തുടങ്ങി
വടവൃക്ഷം നോക്കി നിന്നു
ഹിമകണം ചിരിച്ചു
ഗുരുവന്ദനം!

Rajeesh Radhakrishnan
- chief editor

contents

മരം പെയ്യുന്ന നേരത്ത്

Then engineer it is! 14

നൊസ്റ്റാൾജിയ 17

Research-Teaching-Research 22

My everyday 26

100% attendance 27

ചിറകൊടിഞ്ഞ കിനാവുകൾ 30

ഒരു പ്രേമലേഖനത്തിന്റെ കഥ 33

Is time really money ? 34

Reflection 38

സങ്കൽപ്പം 39

Chakde India 40

A little something 45

ഒരു 'നാടൻ' പെൺകുട്ടി 46

Incomplete dream 47

Solstice 48

നശ്വരമീ യാത്ര 49

The first love letter 50

Seasons 54

ചില 'പഴം' കഥകൾ 78

ഗുൽമോഹർ പൂക്കാത്തിടങ്ങളിൽ 82

cont

മരം പെയ്യുന്ന നേരത്ത്

contents

From class hours to tour 88

തൂക്കമരം 90

My thoughts 93

ആത്മീയ കേരളം 94

Sthree-
A tribute to the women community 96

ഒരു ചെമ്പകം ചൊല്ലിയ കഥ 97

The Angel of my life ! 100

മുൻപേ നടന്നവർ പറയാൻ മറന്നത് 104

നഷ്ട സ്വപ്നങ്ങൾ 110

The 'God' retires ! 112

സ്വസ്തം 115

The perfect match 116

വിടപറയുക 119

Annual Reports 120

ents

ഒരു കലാലയം.. അതിന്റെ നടുവിൽ ഒരു മരം... ചില്ലകളും
ഇലകളുമായി അങ്ങനെ നില്ക്കുകയാണ്. കാലവും ഋതുക്കളും തലോടി
മാഞ്ഞ് പഴകിയിരിക്കുന്നു.. മഴയും വേനലും വസന്തവും ശിഷിരവും
ഇന്നു അതിനു കാണാപ്പാഠമായിരിക്കുന്നു.....   തോരാതെ പെയ്യുന്ന
മഴയത്ത് നനഞ്ഞു കുളിച്ചു കിടക്കുന്നതു കാണാൻ ഒരു ഭംഗി
തന്നെയാണ്..   പക്ഷെ മഴ തോരുമ്പോൾ അനുഭവിച്ച ഓരോ മഴ
തുള്ളിയും അതു പൊഴിക്കും..അടുത്ത ഒരു ഋതുവിന്റെ വരവിനായ്..
ഓർമ്മകളും അങ്ങനെയാണു.. ഈ ചില്ലകളിൽ അവയും കൂട്
കൂട്ടിയിട്ടുണ്ട്.. ഒടുവിൽ ഈ കലാലയത്തിൽ നിന്നു ഇറങ്ങും നേരം
ഓർമ്മകളും പെയ്യും ഈ മരത്തിൽ നിന്ന്.. ഇണക്കങ്ങളുടെയും
പിണക്കങ്ങളുടെയും കൂട്ടചിരികളുടെയും
ഏകാന്തമായ കണ്ണീരിന്റെയും ഓർമ്മകൾ...

- മരം പെയ്യുന്ന നേരത്ത്

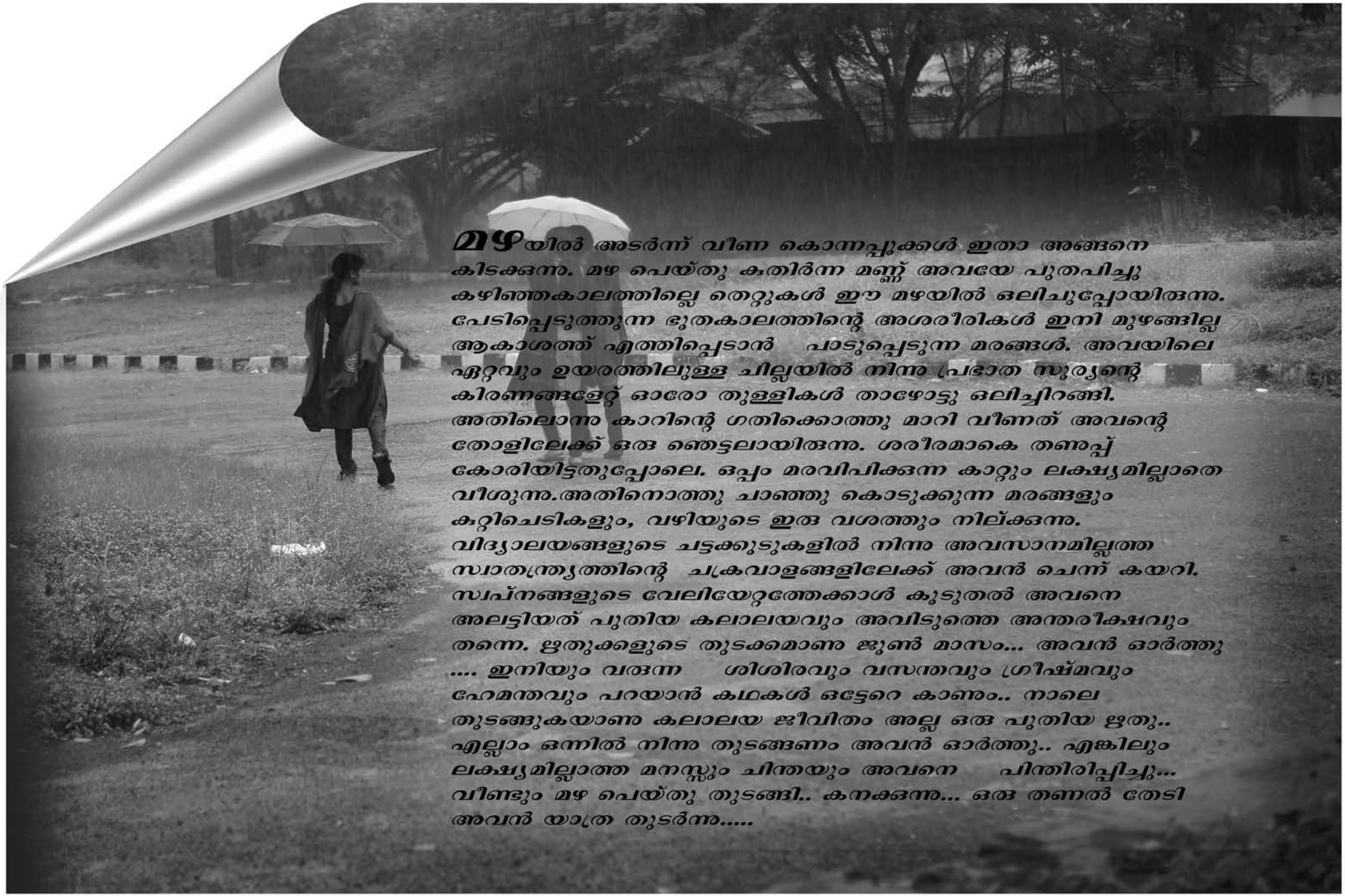

മഴയിൽ അടർന്ന് വീണ കൊന്നപ്പൂക്കൾ ഇതാ അങ്ങനെ കിടക്കുന്നു. മഴ പെയ്തു കുതിർന്ന മണ്ണ് അവയേ പുതപ്പിച്ചു. കഴിഞ്ഞകാലത്തില്ലെ തെറ്റുകൾ ഈ മഴയിൽ ഒലിച്ചുപ്പോയിരുന്നു. പേടിപ്പെടുത്തുന്ന ഭൂതകാലത്തിന്റെ അശരീരികൾ ഇനി മുഴങ്ങില്ല ആകാശത്ത് എത്തിപ്പെടാൻ പാടുപ്പെടുന്ന മരങ്ങൾ. അവയിലെ ഏറ്റവും ഉയരത്തിലുള്ള ചില്ലയിൽ നിന്നു പ്രഭാത സൂര്യന്റെ കിരണങ്ങളേറ്റ് ഓരോ തുള്ളികൾ താഴോട്ടു ഒലിച്ചിറങ്ങി. അതിലൊന്നു കാറിന്റെ ഗതിക്കൊത്തു മാറി വീണത് അവന്റെ തോളിലേക്ക് ഒരു ഞെട്ടലായിരുന്നു. ശരീരമാകെ തണുപ്പ് കോരിയിട്ടതുപ്പോലെ. ഒപ്പം മരവിപിക്കുന്ന കാറ്റും ലക്ഷ്യമില്ലാതെ വീശുന്നു.അതിനൊത്തു ചാഞ്ഞു കൊടുക്കുന്ന മരങ്ങളും കുറ്റിചെടികളും, വഴിയുടെ ഇരു വശത്തും നില്ക്കുന്നു. വിദ്യാലയങ്ങളുടെ ചട്ടക്കൂടുകളിൽ നിന്നു അവസാനമില്ലത്ത സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെ ചക്രവാളങ്ങളിലേക്ക് അവൻ ചെന്ന് കയറി. സ്വപ്നങ്ങളുടെ വേലിയേറ്റത്തേക്കാൾ കൂടുതൽ അവനെ അലട്ടിയത് പുതിയ കലാലയവും അവിടുത്തെ അന്തരീക്ഷവും തന്നെ. ഋതുക്കളുടെ തുടക്കമൊണു ജൂൺ മാസം... അവൻ ഓർത്തു .... ഇനിയും വരുന്ന ശിശിരവും വസന്തവും ഗ്രീഷ്മവും ഹേമന്തവും പറയാൻ കഥകൾ ഒട്ടേറെ കാണും.. നാലെ തുടങ്ങുകയാണു കലാലയ ജീവിതം അല്ല ഒരു പുതിയ ഋതു.. എല്ലാം ഒന്നിൽ നിന്നു തുടങ്ങണം അവൻ ഓർത്തു.. എങ്കിലും ലക്ഷ്യമില്ലാത്ത മനസ്സും ചിന്തയും അവനെ പിന്തിരിപ്പിച്ചു... വീണ്ടും മഴ പെയ്തു തുടങ്ങി.. കനക്കുന്നു... ഒരു തണൽ തേടി അവൻ യാത്ര തുടർന്നു.....

Then Engineer it is !

Precisely 2 years ago, I found myself sitting infront of my parents about to give my testimony. The scenario I found myself very much resembled a court room [or my living room] wherein I as the convict about to hear my penalty, my mom depicted the role of my lawyer and dad the ultimate judge. Only things lacking was a black coat for my mom and a wig for my dad.Soon I was busy imagining the above said things on the respective persons,the images that came up on my mind was quite hilarious that shortly the room was filled with my laughter. But when I caught my mother's 'are-you-nuts' look and dad's '-am-gonna-kill-you' look my laughter came to an abrupt halt.

" to share the joke?" asked the judge dad
" Nope,Nothing" I said. I don't think he will get the joke nor will he find it funny.
My Dad took a deep breath and danger signals flashed in my mind.
Uh-huh, this is not good. I am about to hear my dads well renowned speeches where can only grasp the is's and was's and true to my expectations he began

" Child, Life is never a bed of roses and its high time you come in terms with it. I assure you my child I am not belying or am I trying to benumb you with the harsh realities of life. You are a very chastened soul and a parent.I am just fulfilling my moral obligation of preparing you to face the hurdles head on rather than cowering away.

You are now at the crossroads of life . It has come to my notice that you excel in literature, maths and biology. That gives you many an option to choose from. I personally feel you should give a shot at medicine , for there is no deed greater than service to humanity but do remember that medicine is no child's play. If you fail you will be criticized thoroughly since critics find fault even in heaven.

By the way , NO PRESSURE !!!"

Good one dad ! But no way in hell am I going to sign up for it.
I blinked, opened my mouth , closed it then again opened but nosound came out of it.
My mom giggled and said , " Sweetheart you look like a gold fish"
Thanks a lot mom!
I took a deep breath, gathered all my shattered courage, looked straight at my dads eye and said " Your wish is my command daddy "
What!! That's not not what I meant Sheesh! Traitorous tongue !!
And so began " The Dark Age' of my life . Mondays are maniacal, Tuesday taxing, Wednesday child , Thursdays taunting , Fridays freaky and winner of all –
Saturdays and Sundays suicidal or in other words entrance coaching classes that realization dawned upon me that even zeros are good marks and from then on ultimate goal became to score at least zero than negative. So after gruelling , slaving and suffering for 2 years, the days came where the ultimate judgement would be passed yes ! the declaration at entrance results.
That was how you could find my whole family.gathered around the computer and with trembling hands I entered my roll number and 'Tada' came the result !!
The room was silent for one whole minute and then from the corner of my eyes I saw my little cousin counting the number of digits and then complained to her mother " But mom ! I don't know to count beyond four digits "

WOW !! That was much more than I expected .
So after one week, I again found myself in the same court room, with same judge and lawyer but the case was different. It was about me repeating.While my father was for the motion, I was vehemently against it, my mother a silent spectator.
My father asked exasperately ," Give me one good reason why you don't want to repeat"

"Well I got a rank that was so big that even my little sis could'nt read it, repeating is depressing being not to mention horrible,-"

" I said one " I was cut off by my dad.

Finally with much contemplation and conspiracies behind my dad's back, he consented for me to takeup engineering.

And that is how I find myself in this very college enjoying each and every moment spent here.

Thats it folks. Here marks the end of the story of the transformation of a medical aspirant to an engineer.

If anyone asks me whether I regret taking up Engineering for my studies ,

I have my reply ready, "Never!!!"

LAKSHMI V .T

2016 batch

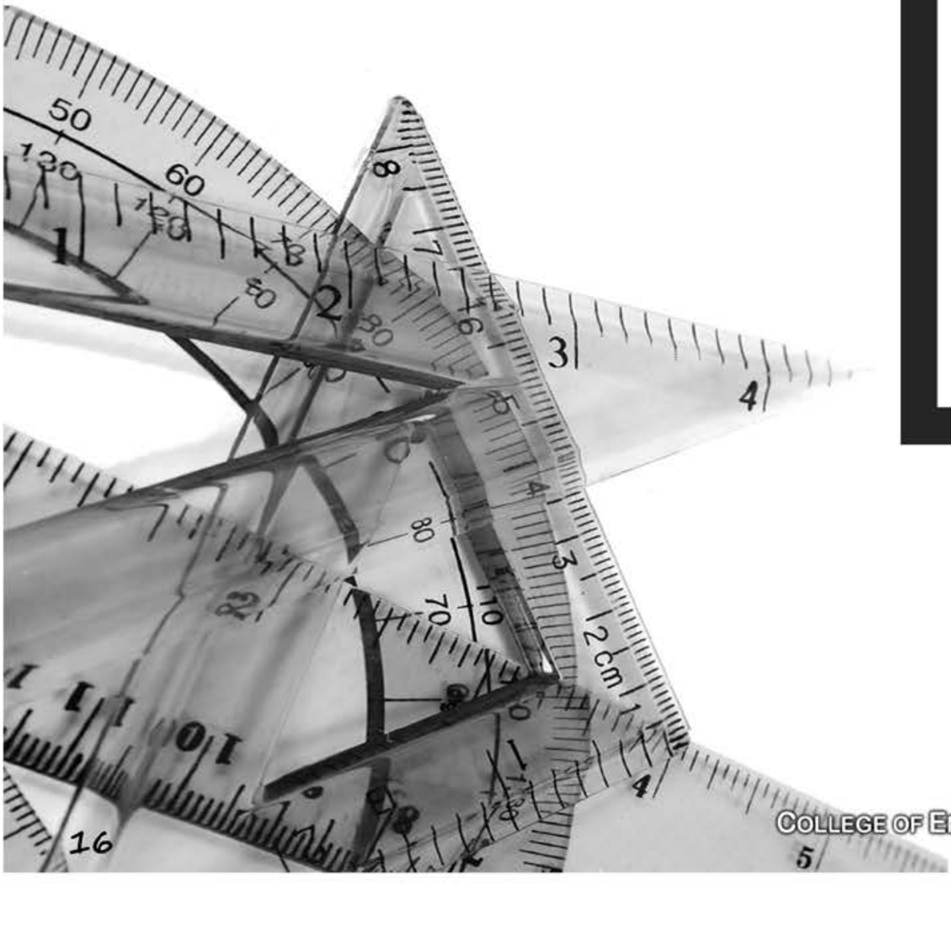

നൊസ്റ്റാൾജിയ

anuraj k.a
2012 batch

(സ്ഥലനാമങ്ങൾ കൊണ്ട് മാത്രം ഞാനറിയുന്ന പെൺകുട്ടികൾക്ക് സ്നേഹപൂർവ്വം....)

പുലരിയുടെ ആലസ്യത്തിനപ്പുറത്ത്, ആവിപൊങ്ങുന്ന കട്ടനും ചായ്ക്കും ദിനപത്രത്തിന്റെ മഷിമണം മാറാത്ത അക്ഷരങ്ങൾക്കുമപ്പുറത്ത്, ഇലഞ്ഞിപ്പൂക്കള് കൊഴിഞ്ഞുവീണുകൊണ്ടിരുന്നു.... വെളുത്ത പൂക്കള് ... ഇലഞ്ഞിപ്പൂക്കൾക്ക് മത്ത് പിടിപ്പിക്കുന്ന ഗന്ധമാണ്! രാത്രിയെപ്പോഴോ പറയാതെ പെയ്ത മഴയിൽ മണ്ണ് നനഞ്ഞുകിടന്നു. ഇലഞ്ഞിപ്പൂക്കൾ മണ്ണുമായി ചേർന്നങ്ങനെ സുഖംപറ്റി കിടന്നു. ആദ്യമഴ ബാക്കിവച്ച നനുത്ത അന്തരീക്ഷത്തിൽ, അങ്ങനെ ഇരിക്കുമ്പോൾ നൊസ്റ്റാൾജിയ കടന്നുകൂടി.... ഇലഞ്ഞിപ്പൂമണവും ബാല്യവും കൂടിക്കുഴഞ്ഞ് കിടക്കുന്നത് നോക്കി അങ്ങനെ ഉമ്മറത്തിരുന്നു. ഗന്ധംകൊണ്ട് മനസ്സിലും ശരീരത്തിലും കടന്നുകൂടുന്ന നൊസ്റ്റാൾജിയയുടെ കൂടോത്രം എന്തെന്ന് ആലോചിച്ച് കുറച്ചു നേരം....

നൊസ്റ്റാൾജിയ!

നിക്കറിട്ട പയ്യൻ. വലതുകൈകൊണ്ട് പെറുക്കി എടുത്ത് ഇടതുകൈയ്യിൽ സൂക്ഷിക്കുന്ന ഇലഞ്ഞിപ്പൂക്കൾ. കുറച്ചു പെറുക്കിയെടുത്ത ശേഷം കൈകൾ ചേർത്ത് മൂക്കിനടുത്തേക്ക് കൊണ്ടുവരുമ്പോഴുണ്ടാകുന്ന തീക്ഷ്ണമായ, മത്ത് പിടിപ്പിക്കുന്ന ഗന്ധം. കണ്ണടപ്പിക്കുന്ന ഗന്ധം!

നൊസ്റ്റാൾജിയ!

കണ്ണ് തുറന്നപ്പോൾ ഒരു മിന്നലാട്ടം പോലെ ആരെയോ കണ്ടോ? ഒരു പാവാടക്കാരിയെ? അന്ന്? അവിടെ?

ഇല്ല. കണ്ടില്ല. ഞാന് എന്തിന് കാണണം?

നൊസ്റ്റാൾജിയക്കിപ്പുറം തിരികെ വരാൻ മൊബൈൽ ഫോൺ അലറി. സ്ക്രീനിൽ സുരേഷിന്റെ മുഖം. ഫോണെടുത്തപ്പോൾ അവൻ രോഷംകൊണ്ടു. ദേശീയ പണിമുടക്കിന്റെ മറവിൽ തെരുവുകളിൽ സഞ്ചാരസ്വാതന്ത്ര്യം കശാപ്പു ചെയ്യപ്പെടുന്നു! അതും പട്ടാപ്പകൽ ഇന്നൊരു ദിവസം പൗരൻ ഭരണഘടനയും മഹാരാജ്യം കൽപ്പിച്ചു കൊടുത്ത മനുഷ്യാവകാശങ്ങളും ഇല്ലേ? എന്നിട്ടെല്ലാം തൊഴിലാളികൾക്ക് വേണ്ടിയെന്ന്! പൊതുജനത്തിന് വേണ്ടിയെന്ന്! ഒരു ദിവസത്തെ തച്ച് പോയ തൊഴിലാളി, സുരേഷ്, വ്യാകുലപ്പെട്ടു. ഭരണകൂടത്തിന്റെ ജനവിരുദ്ധ നയങ്ങളെ മുൻനിർത്തി ഒരു വാദത്തിനുള്ള സ്കോപ്പ് ഉണ്ടായിരുന്നു എനിക്ക്. ചെയ്തില്ല. സുരേഷിനെ കേട്ടിരുന്നു.

മനസ്സിൽ നിറയെ ഇലഞ്ഞിപ്പൂക്കളായിരുന്നു!

കോള് കട്ട് ചെയ്യുന്നതിന് മുമ്പ് സുരേഷ് ചോദിച്ചു.

'അപ്പൊ എപ്പോൾ എത്തും സഖാവേ?'

അവന്റെ അടുക്കളയിൽ ഫ്രിഡ്ജിനകത്തും പുറത്തുമായിരിക്കുന്ന മദ്യക്കുപ്പികളെ ഓർത്തു ഞാൻ പറഞ്ഞു.

'ഉച്ചതിരിഞ്ഞങ്ങ് എത്തിയേക്കാം.'

ഫോൺ വച്ച് കഴിഞ്ഞു പിന്നെയും തൊടിയിലെ ഇലഞ്ഞിപ്പൂക്കളിലേക്ക് എത്തിനോക്കി. നൊസ്റ്റാൾജിയ തിരിച്ചുപിടിക്കാൻ ഒരു വിഫലശ്രമം.

മദ്യത്തിനും മത്ത് പിടിപ്പിക്കുന്ന ഗന്ധമാണ്!

*****

മഴ. റോഡിൽ മഴത്തുള്ളികൾക്കൊപ്പം മാലിന്യം കലർന്നൊഴുകി. രാത്രി. ഇരുട്ടിനോട് കലർന്നിരിക്കുന്ന വഴിവിളക്കിന്റെ മഞ്ഞവെളിച്ചം. മഞ്ഞവെളിച്ചത്തിൽ ചിത്രങ്ങൾ തീർക്കുന്ന മഴ. കൺമുന്നിൽ തെളിഞ്ഞ വഴി വിജനം. സ്ഥലം അജ്ഞാതം. ഏതാണിവിടം? മുമ്പെങ്ങും കാണാത്ത അവ്യക്തമായ ഈയിടം.

പിൻവിളി. അവളുടെ ശബ്ദം!

'സാജൻ'

തിരിഞ്ഞു നോക്കുമ്പോൾ അവൾ. മഴയത്ത്... കുടയില്ലാതെ... മഴയിൽ, അടഞ്ഞുപോകുന്ന കണ്ണുകൾ എന്റെ കണ്ണുകളിലേക്കു തന്നെ നോക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നു.

തീക്ഷ്ണമായ നോട്ടം.

അവൾ തുടർന്നു.

'എനിക്കും ഇഷ്ടമാണ്.'

അവളും മഴയും രാത്രിയും മറുപടിക്കായി കാത്തിരുന്നു.

എനിക്ക് കണ്ണ് തുറക്കണം. കണ്ണ് തുറക്കണം!

*****

ഉച്ചമയക്കത്തിനിടയിൽ എപ്പോഴോ കറന്റ് പോയിരുന്നു. ഫാൻ നിന്നുപോയതുകൊണ്ടാവാം നന്നായി വിയർത്തിരുന്നു. തലയണയുടെ ഓരംപറ്റി കിടന്ന മൊബൈലിൽ സുരേഷിന്റെ രണ്ടു അലറലുകളുടെ തിരുശേഷിപ്പുകൾ അവശേഷിച്ചു.

ഉച്ച തിരിഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

വീടിന്റെ ഗേറ്റിനപ്പുറം നാട്ടുവഴികൾ ... അതിനുമപ്പുറത്ത് കനാൽ ... അതിനുമപ്പുറം സുരേഷിന്റെ വീട്ടിലേക്കുള്ള ഇടവഴി... അത് ചെന്നെത്തുന്നിടം സുരേഷ് ഭവനം... ഭവനത്തിനകത്ത് അടുക്കള... അതിനകത്ത് ഫ്രിഡ്ജ്... അതിനകത്തും പുറത്തുമായി...

എല്ലാം എന്നെ കാത്തിരിക്കുന്നു. ചലിക്കേണ്ടതുണ്ട്. ഞാൻ കിടക്ക വിട്ട് എഴുന്നേറ്റു.

ഇറങ്ങാൻ നേരം അമ്മയോട് പറഞ്ഞു. ഗേറ്റിനടുത്തെത്തിയപ്പോൾ അപ്പുറത്തെ വീടിന്റെ ഗേറ്റ് തുറക്കുന്നത് കണ്ടു. അവളാണ്. ക്ലാര!

അവളെങ്ങോട്ടാകും ഈ നേരത്ത്? പണിമുടക്കുള്ള ദിവസം? ഉച്ചതിരിഞ്ഞ്?

*****

ചരിത്രം. മറന്നുപോയ തിയതി. മറക്കാനാകാത്ത ദിവസം. പ്രഭാതം.

ഗേറ്റ് തുറന്ന് നടന്നു നീങ്ങുന്ന ക്ലാര. ഞാൻ പുറകെ ഓടിയെത്തി.

'ഞാനുമുണ്ട് ടൗണ് വരെ...'

'ഇന്നും ബസ്സ് പോകുമെന്നാ തോന്നണത്, സാജാ. വേഗം നടക്ക്.'

അവൾ മൊഴിഞ്ഞു.

'കൊച്ചേ... ഞാനൊരു കാര്യം പറയാന്...ന്'

'സാജൻ പറഞ്ഞോ..'

മനസ്സിൽ ധൈര്യം സ്വരുക്കൂട്ടി ഞാൻ തുടങ്ങി.

'അത്... ഞാൻ... എനിക്ക് കൊച്ചിനെ ഇഷ്ടമാണ്...'

അവളൊന്നു നിന്നു. കലങ്ങിയ കണ്ണുകൾ. ഭയവും. ഞാൻ കണ്ടു.

'കർത്താവിനു നെരക്കാത്തതൊന്നും പറയരുത് സാജാ... സാജൻ പോയേ... എന്നോടിനി

മിണ്ടാൻ വരണ്ട...'

'കൊച്ചേ... ഞാൻ.. കാര്യമായിട്ടാ...'

'ഇനി എന്നോട് മിണ്ടിയാ ഞാൻ ചാച്ചനോട് പറയുമിത്... സാജന് പോ...'

ഞാൻ ഭയന്നു. പതിനെട്ടു വയസ്സുള്ള ഞാൻ ... പിന്നെ മുന്നോട്ടു നടന്നില്ല. പതിനേഴു വയസ്സുള്ള അവൾ... അവൾ മുന്നോട്ടു പോയി.

വഴിയിലവൾ ആരെയൊക്കെ കണ്ടു എന്നോ, ആരോടോപ്പമെല്ലാം എവിടെയെല്ലാം പോയി വ്യഭിചരിച്ചെന്നോ, എനിക്കറിയില്ല. കേട്ടുകേൾവികൾ മാത്രമുണ്ട്.

ആരോ അവളെ ഒരിക്കൽ ബാലവേശ്യയെന്നു വിളിച്ചു. കേളവിക്കാരന്റെ നിസംഗതയിൽ, ഉള്ളിൽ മുളച്ച ഒരു ചിന്തയിൽ, ഞാൻ ബാലവേശ്യയുടെ അറിയപ്പെടാത്ത കാമുകനായി. തിരസ്കൃതനായ കാമുകൻ!

സുരേഷ് ഒരിക്കൽ ചോദിച്ചു.

'അവൾ പോക്കാണെന്നാണല്ലോ കേൾക്കുന്നത്. ഒള്ളത് തന്നെ?'

അവന്റെ കണ്ണിനുള്ളിൽ അവൾ ബലാൽസംഘം ചെയ്യപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരുന്നു. ഞാൻ കണ്ടുകൊണ്ടിരുന്നു. എന്റെ മുഖത്തെ ഭാവം മാറാതിരിക്കാൻ ഞാൻ ശ്രദ്ധിച്ചു. തിരസ്കൃതമായ പ്രണയകഥയുടെ ഒരു ശേഷിപ്പും മുഖത്ത് വരരുത്.

'എനിക്കറിയില്ല. അങ്ങനൊക്കെ കേൾക്കുന്നു.' ഞാൻ പറഞ്ഞു.

ചരിത്രം കാഴ്ച്ചക്കാരന് മാപ്പ് നല്കട്ടെ!

*****

ഉച്ചതിരിഞ്ഞ സമയം. ഗേറ്റ് കടന്നു ക്ലാര പുറത്തു വന്നു.

'കൊച്ചെങ്ങോട്ടാ?' ചിരി വരുത്തി ഞാൻ ചോദിച്ചു.

നാട് നീളെ വ്യഭിചരിച്ചു നടന്നവൾ മറുപടി തന്നു.

'ഒരാളെ കാണാനാ . കുറച്ചു കാശ് കിട്ടാനൊണ്ട്. ടൗണ് വരെ പോണം.'

കാശ് തരാനുണ്ടത്രേ! ഈ ദിവസം! പണിമുടക്കിന്റെ ദിവസം ഉച്ച തിരിഞ്ഞ നേരത്ത്!

തെല്ലിട നേരം മൗനം.

'സുരേഷിന്റെ വീട് വരെ പോണം.'

അവളുടെ മുഖത്ത് മൗനത്തിന്റെ ആവരണം. ഞങ്ങൾ പരസ്പരം സംസാരിക്കാതെ കുറച്ചു നേരം നടന്നു. ഒരു ഭയം ഉരുണ്ടുകൂടി. ഞാൻ ചുറ്റും നോക്കി. ആരെങ്കിലും കാണുന്നുണ്ടോ ഞങ്ങളെ? ഈ വഴിയിൽ, ഒരുമിച്ചു നടക്കുന്ന വേശ്യയെയും കാമുകനെയും!

വഴി വിജനമായിരുന്നു. പക്ഷെ, മരങ്ങളുടെ മറവിൽ, ജനാലകളുടെ ചെറിയ വിടവുകളിൽ, ഞങ്ങളെ ശ്രദ്ധിക്കുന്ന കണ്ണുകൾ മുറുമുറുക്കുന്നത് എനിക്ക് കേള്ക്കാമായിരുന്നു...

നാട്ടുവഴിയുടെ വിജനതയിൽ, പിരിയുന്നതിനു മുമ്പ് അവൾ ചോദിച്ചു.

'കല്യാണമൊന്നും നോക്കണില്ലേ?'

പ്രതീക്ഷിക്കാത്ത ചോദ്യത്തിന് മനസ്സ് ഉത്തരങ്ങൾ തേടിക്കൊണ്ടിരുന്നു കുറച്ചു നേരം.

'സമയമാവട്ടേന്നു വച്ചു.'

'ഇനിയെന്താകാനാ? മുപ്പതു കഴിഞ്ഞില്ലേ?'

'നോക്കണം.' ഞാൻ പ്രതിധ്വനിച്ചു.

കാലം കടന്ന് ചോദ്യങ്ങൾ മനസ്സിന്റെ ചില്ലകളിൽ ചേക്കേറി.

'കൊച്ചേ.. അന്ന് നീ ചാച്ചനോട് വല്ലതും പറഞ്ഞിരുന്നോ?'

'പിന്നീടെപ്പോഴെങ്കിലും അതിനെക്കുറിച്ച് ആലോചിച്ചോ?'

'എന്നെ നിനക്കിഷ്ടമായിരുന്നോ, കൊച്ചേ?'

ചോദ്യങ്ങൾ, പക്ഷെ, ചിറകൊതുക്കി മൗനം പാലിച്ചു. വർത്തമാനം സംസാരിച്ചു.

'ഇനി കേസിന് പോകുവോ?'

സമയം നിരവികാരയായി.

'എന്തിന്?'

എനിക്കുത്തരമില്ലായിരുന്നു. അവളതു പ്രതീക്ഷിച്ചുമില്ലായിരിക്കാം. ഉത്തരങ്ങൾ ആവശ്യമില്ലാത്ത ചോദ്യങ്ങൾ.

ഉത്തരമില്ലാത്ത ചോദ്യങ്ങൾ!

ഞങ്ങൾ വഴിപിരിഞ്ഞു.

*****

സുരേഷ് ചിരിച്ചു. മാധ്യമത്തില് ആരൊക്കെയോ ചിരിച്ചു. മദ്യക്കുപ്പികളും രാത്രിയും ചിരിച്ചു. എവിടെയോ ഇരുന്ന് വേശ്യ മാത്രം കരഞ്ഞു.

*****

വീടിനു മുന്നിൽ സുരേഷിന്റെ കാർ നിന്നു. ഞാൻ ഇറങ്ങാൻ നേരം ക്ലാരയുടെ വീടിനു നേരെ നോക്കി, സുരേഷ് ചോദിച്ചു.

'അവൾ പോക്ക് തന്നാ, ഇല്ലേ??'

ചോദ്യത്തിന് ശേഷവും അവന്റെ കണ്ണുകൾ ആ വീടിനെ ഭോഗിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു.

ഉള്ളിൽ എങ്ങനോക്കെയോ അടങ്ങിക്കിടന്ന എണ്ണമോർമ്മയില്ലാത്ത പെഗ്ഗുകൾ തലയിലേക്ക് ഇരച്ചു കയറി. ഞാൻ കാറിൽ നിന്നിറങ്ങി. ഡോർ വലിച്ചടച്ചു. സുരേഷിനോട് യാത്ര പറയാതെ വീടിനകത്തേക്ക് കയറി.

ഞാൻ ... വേശ്യയുടെ കാമുകൻ !

സ്വീകരണമുറിയിൽ അമ്മ. ഇരമ്പുന്ന ന്യൂസ് ചാനൽ. എന്റെ മുറിയുടെ വാതിൽ. വിരിച്ചിട്ടിരിക്കുന്ന കിടക്ക. മങ്ങുന്ന കാഴ്ച്ച. കാമുകന്റെ മസ്തിഷ്ക്കത്തിലെ ബോധ ത്തിന്റെ അവസാനത്തെ കണിക സംസാരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു.

'ഇന്ന് ആരെക്കാണുവാൻ പോയി നീ..? ഇന്ന്...? ഇന്ന്...?'

*****

രാത്രി. ഇലഞ്ഞിപ്പൂമണമോ നൊസ്റ്റാൾജിയയോ കടന്നു ചെല്ലാത്ത ക്ലാരയുടെ വീടിന്റെ വാതിൽ ആരോ തട്ടി.

'ആരാണ്?' ക്ലാര ചോദിച്ചു.

'ഞാനാ..'

'ആര്?'

'മരണം..'

ഒരു നിമിഷം... ചീവീടുകള് ചിലച്ചില്ല..

'എനിക്ക് തുറക്കാൻ മനസ്സില്ല. പോകൂ...'

ഈ സമയം,എന്റെ മുറിയിൽ, കിടക്കയിൽ, ഞാൻ ബോധമില്ലാതെ ഉറങ്ങി...

ഞാനും ഇവിടുണ്ടേ....!

ഈ കോളേജിൽ ഞാൻ എത്തിയിട്ട് അധികമായില്ലട്ടോ.. അതായിരിക്കാം എന്റെ പേരുവായിച്ചപ്പോൾ 'ങേ, ഇങ്ങനെയും ഒരു സാധനമുണ്ടോ നമ്മുടെ അവിടെ?' എന്നു നിങ്ങൾ ചിന്തിച്ചത്.. പക്ഷെ എന്റെ പേരിന്റെ ആദ്യത്തെ വാക്ക് നിങ്ങൾ കേട്ടിട്ടുണ്ടാകും, തീർച്ച. അതിന്റെ പേരിൽ നിങ്ങൾ അടിയിടുന്നത് ഞാൻ എല്ലാ വർഷവും കാണുന്നതല്ലേ..എന്തായാലും എന്റെ കാര്യത്തിൽ മാത്രം ആർക്കും ഒരു തർക്കങ്ങളും ഇല്ല , പരാതികളും ഇല്ല..

senate box

Research - Teaching - Research

His excellency, Our Former President and renowned scientist, Dr. A.P.J Abdul kalam visited College of Engineering, Chengannur on
26 November 2012 as a part of inauguration of IEEE STUDENT BRANCH IGNITE Annual Meet.

Excerpts from his Inaugural Address.

I am delighted to address and interact with the students of Government College of Engineering in this auspicious occassion of inauguration of the IEEE student Branch - IGNITE annual meet. My greetings to the College of Engineering, Chengannur.

I am very happy that the Directorate of Technical Education, Kerala has ranked College of Engineering Chengannur as the top ranking college, among colleges affiliated to CUSAT (Cochin University of Science and Technology), based on the past performing continuously for the last 3 years. I am also happy that IEEE student branch of the college won the "IEEE Student branch Centre of Excellence Award" and also established the "Centre of Excellence Lab". My greetings to the Principal, Professors, Faculty members, Staff and students of the College of Engineering Chengannur. Let me share few thoughts on this occasion on the topic "Research - teaching - research".

Research-Teaching-Research
Friends, good teaching emanates from Research. The teachers' love for research and their experience in research are vital for the growth of the institution. Any institution is judged by the level and extent of the research work it accomplishes. This sets in a regenerative cycle of excellence. Experience of research leads to quality teaching and quality teaching imparted to the young in turn enriches the research.

Technology is the non-linear tool available to humanity, which can affect fundamental changes in the ground rules of economic competitiveness. Science is linked to technology through applications. Technology is linked to economy and environment through manufacture of knowledge products. Economy and environment are linked to technology, which promotes prosperity to the society. We have to use innovation to generate high value added products for becoming a global player. The foundation for research is creativity.

System design, system integration and system management

Since I am in the midst of students being prepared for techno-managerial expertise, I would like to give my experience with a teacher who taught me system design, system integration and system management in an integrated learning environment.

While I was studying Aeronautical Engineering in Madras Institute of Technology (MIT), Chennai, (1954-57), during the third year of my course, I was assigned a project with five other colleagues, to design a low-level attack aircraft. I was given the responsibility of system design and system integration by integrating the team members. Also, I was responsible for aerodynamic and structural design of the project. The other five members of my team took up the design of propulsion, control, guidance, avionics and instrumentation of the aircraft. My design teacher Prof. Srinivasan, the then Director of MIT, was our guide. He reviewed the project and declared my work to be gloomy and disappointing. He didn't lend an ear to my difficulties in bringing together data-base from multiple designers. I asked for a month's time to complete the task, since I had to get the inputs from five of my other colleagues without which I cannot complete the system design. Prof. Srinivasan told me "Look, young man, today is Friday afternoon.

I give you three days time, by Monday morning if I don't get the configuration design, your scholarship will be stopped." I had a jolt in my life, as scholarship was my lifeline, without which I cannot continue with my studies. There was no other way out, but to finish the task. My team felt the need for working together round the clock. We didn't sleep that night, working on the drawing board skipping our dinner.

On Saturday, I took just an hour's break. On Sunday morning, when I was near completion, I felt someone's presence in my laboratory. It was Prof. Srinivasan studying my progress. After looking at my work, he patted and hugged me affectionately. He had words of appreciation: "I knew I was putting you under stress and asking you to meet a difficult deadline. You have done a great job in system design".

Through this review mechanism of Prof Srinivasan, I was injected the necessity of understanding the value of time by each team member and brought out the best from the system design team. I realized that if something is at stake, the human minds get ignited and the working capacity gets enhanced manifold. That's what exactly happened. The message is: whatever be their specialization, the students should be trained to systems approach and projects, which will prepare them for new products, innovation and undertaking higher organizational responsibilities. A great teacher inspires the young students like Prof. Srinivasan. I am confident that the success of Charotar University of S&T and management led the barriers of multi-disciplines and students will have a culture of during the research and design projects using multi disciplines subjects.

Distinctive Profile of India by 2020

Friends, when you will graduate from the Chitkara University campus, what type of India you will see, what type of India will live in the world, and what type of opportunity you will have? For the past several years, I have been discussing with the young and experienced on the vision of the nation and how each one, whatever be his or her professional orientation, can contribute to the pillars of development. As I envisage, the pillars of Indian development profile 2020 are as follows:

1. A Nation where the rural and urban divide has reduced to a thin line.
2. A Nation where there is an equitable distribution and adequate access to energy and quality water.
3. A Nation where agriculture, industry and service sector work together in symphony.
4. A Nation where education with value system is not denied to any meritorious candidates because of societal or economic discrimination.
5. A Nation, which is the best destination for the most talented scholars, scientists, and investors.
6. A Nation where the best of health care is available to all.
7. A Nation where the governance is responsive, transparent and corruption free.
8. A Nation where poverty has been totally eradicated, illiteracy removed and crimes against women and children are absent and none in the society feels alienated.
9. A Nation that is prosperous, healthy, secure, devoid of terrorism, peaceful and happy and continues with a sustainable growth path.
10. A Nation that is one of the best places to live and is proud of its leadership.

Integrated Action for developed India

To achieve the distinctive profile of India, we have the mission of transforming India into a developed nation. We have identified five areas where India has a core competence for integrated action: (1) Agriculture and food processing (2) Education and Healthcare (3) Information and Communication Technology (4) Reliable and Quality Electric power, Surface transport and Infrastructure for all parts of the country. (5) Self-reliance in critical technologies. These five areas are closely inter-related and by progressing in a coordinated way, leading to food, economic and national security.

Friends, please study carefully at each of the pillars. You will find some interesting challenges. All of them require convergence of disciplines and technologies.

Convergence of Technologies : bio-info-nano-eco

The information technology and communication technology have already converged leading to Information and Communication Technology (ICT). Information Technology combined with bio-technology has led to bio-informatics. Similarly, Photonics is grown out from the labs to converge with classical Electronics and microelectronics to bring in new high speed options in consumer products. Flexible and unbreakable displays using thin layer of film on transparent polymers have emerged as new symbols of entertainment and media tools. Now, Nano-technology has come in. It is the field of the future that will replace microelectronics and many fields with tremendous application potential in the areas of medicine, electronics and material science. I am sure about the use of nano-robot for drug delivery.

When Nano technology and ICT meet, integrated silicon electronics, photonics are born and it can be said that material convergence will happen. With material convergence and biotechnology linked, a new science called Intelligent Bioscience will be born which would lead to a disease free, happy and more intelligent human habitat with longevity and high human capabilities. Convergence of bio-nano-info technologies can lead to the development of nano robots. Nano robots when they are injected into a patient, my expert friends say, it will diagnose and deliver the treatment exclusively in the affected area and then the nano-robot gets digested as it is a DNA based product. I saw the product sample in one of the labs in South Korea where best of minds with multiple technology work with a target of finding out-of-the-box solution.

My experience in Harvard University: Convergence of science is reciprocating. Let me give an example. Recently, I was in the Harvard University where I visited laboratories of many eminent professors from the Harvard School of Engineering and Applied Sciences. I recall, how Professor Hongkun Park, showed me his invention of nano needles, which can pierce and deliver content into individual targeted cells. That's how nano particle sciences is shaping the bio sciences. Then I met Professor Vinod Manoharan, who showed on the other hand bio sciences is in turn shaping nano material science as well. He is using DNA material to design self assembling particles. When particular type of DNA is applied on a particle at the atomic level, he is able to generate a prefixed behavior and automatic assembly from them.

This could be our answer to self assembly of devices and colonies in deep space without human intervention as envisioned by Dr K Erik Drexler. Thus, within a single research building, I saw how two different sciences are shaping each other without any iron curtain between the technologists. This reciprocating contribution of sciences to one another is going to shape our future and industry needs to be ready for it. The curriculum designers of academic institutions may like to take this aspect into account while formulating new courses.
Now, a new trend is emerging. The aspect being introduced is that of Ecology. Globally, the demand is shifting towards development of sustainable systems which are technologically superior. This is the new dimension of the 21st century knowledge society, where science and environment will go together. Thus the new age model would be a four dimensional bio-nano-info-eco based.

Conclusion

Finally, I would like to ask you, what would you like to be remembered for? You have to evolve yourself and shape your life. You should write it on a page. That page may be a very important page in the book of human history. And you will be remembered for creating that one page in the history of the nation - whether that page is the page of invention, the page of innovation or the page of discovery or the page of creating societal change or a page of removing the poverty or the page of fighting injustice or a page of finding innovative cost -effective healthcare system both preventive and curative. I am sure, you would like to do something different - out of box missions, what are they?

1. Will you be remembered for a visionary action for the nation, like Prof. Vikaram Sarabhai or Homi Bhabha, or Jamshed ji Tata?

2. Will you be remembered for creating a company which finds a place in the top 100 of the Fortune 500 companies from India?

3. Will you be remembered for facilitating the creation of 100 PURAs (Providing Urban Amenities in Rural Areas) in your region?

4. Will you be remembered for becoming the pioneer in developing a smart water way in the states and Interlinking of Rivers in the nation?

5. Will you be remembered for revitalizing or revolutionizing the integrated Primary Healthcare Centre in a Public-private-participation model?

6. Will you be remembered for working and creating a validated system for the production of 340 million tonnes of food grains and value addition through food processing by the year 2020?

7. Will you be remembered for modernization of 10 million SME's and addition of another Million by providing Private equity funding ventures?

8. Will you be remembered as a venture capital banker by introducing the unique private equity funding for the ideas that will bring new dimension to the society.

9. Will you be remembered for bringing energy independence for the nation?

10. Will you be remembered for the action oriented - "Clean home, clean environment, clean state and clean nation"

11. Will you be remembered for developing one million enlightened youth in your region who will participate in the accelerated societal transformation of the nation?

My best wishes to all the members of College of Engineering, Chengannur in igniting the energy and ability of youth to achieve transformational changes that will benefit the nation.

May God Bless you.

my everyday

I saw something good
didn't know if I was dreaming
coz the good seemed so real
like I see her everyday.

I saw something better,
the good was getting better
her feel was so serene
which I wanted for everyday.

Now I know for sure,
on a single look at her
that the best is standing near
who made my everyday.

Waking up each morning
wanting to live my dream
"Oh my good, better and the best
YOU ARE MY EVERYDAY."

George Panamkuzha

2013 batch

100% attendance

Beginning of everysemester starts with a prayer, asking to build strong determination for a new beginning from the scratches. When the aim is for an 80% in that semester, mind is first set to conquer the simple enemy 'Attendance'.

The first day of each semester, the new notebooks, symbolizing a fresh hope, the first teacher for the day enters class, marketing their offers. The 50 marks internal, the series, assignment, attendance, the teacher's variety in division gives a Wow! "The offers are good unlike the last semester, where the series alone had screwed my internal"; However the common unchanged factor is the ten marks 'Attendance' ; When the EMT Sir said no assignments, its only an open book assessment, it sounded interesting. On the other hand the VLSI Sir introduced the 'summarizing session', "Wow! Good the teacher aims at regular update of students and finally reducing the burden of last minute study."

The first three days wentextremely well like in the good old days of primary school, but the foundation shatters once the class plans for a movie in the Friday lunch break." Hey, it is only a matter of one day and 2 hours attendance won't dip even a percentage" The friend's words gums the brain faster than light. We expect the Govt. Employees to show reluctance to come to class on the last hours of the last day of the week. Breaking all the card palaces, the pages of topper's notebook races 5to 7 pages than the poor determined heart of mine. But a weekend is more than enough to cope up. Monday again it is the attendance in the front bench with completed notes, with a pride, when the teacher flips through my notes neglecting the topper's notes.

Finally there arrives the water shortage in hostel. "Going to knowledge world without having bath? It is a sin!" So the first hour cut!

The one hour break after the long wait for clock to tick 12, the run to the file works of CEC. The search for staff, the long wait in front of Principal's office, no glucose helps to beat the clock which races to tick 1pm. "Still 5 minutes left to tick 1, but how to sit in class without lunch? The brain needs to be fuelled"

The run to CSI , enjoying the wave of shawl giving wings to speedy climb down, through the visibility of MH, making the little lady in me fly to Cloud 9 !

The endless quantity of rice, one teaspoon rasam and half a teaspoon soya bean brain counts the nutrient value, the answer beeps zero and at times even negative value.

Next sight is to see the CSI toppers rushing to lab and class. But am sure, waiting for me there will be the one and only CS Geek of CSI 'The Techno -Wizz'. Hmm, the next processing for brain will be the quality of notes and rate of attendance for the 4th hour. When it seems to decent enough , it becomes the time to experiment the 'Taste of Chengannur' !

Prince, Aaryas, Navarathna, Oven Fresh, Hmm yes, good enough are the results. When it gave a new deal of two chicken pieces and three parottas for Rs.55 only as for dinner from Prince Achayan , the taste of satisfaction also had an ingredient of a successful business deal. Yes we are Entrepreneurs too!

But leaving the Techno-Wizz back to class, the CS Bhujjis of CSI- C Batch didn't find the business deal worthier than the one hour attendance.

On my way back to class, it was meeting the senior, who I hadn't seen for days, before she says a Hi, my tongue slipped "Shall we go for a hangout together? " It would be only after the question I raised the HOD's words ring in mind, when one hour is cut, it hampers the precious minute details the wonderful subject EC. But my mind says " Sorry, HOD, am forced to disobey you, the time with my dear is worthier than the minute details of the subject."

By this time the topper's notes would have scaled again a ten to fifteen pages. Slowly the subject attendance shows a dip and finally falls into a pit. The only hope will be the lab. Then comes the Amma's phone call, it is cousin's marriage on Monday.... " No Amma, I have class and the unavoidable lab on that day" poor Amma without knowing the dipping attendance graphs says " Oh, C'mon one day's attendance loss is bearable , you go to college on all other days know?"

No option, the last hope also cut, but it doesn't matter, as every semester we have an option to cut one lab session. The sweet journey to home, Achan says " Stay for one more day dear, it has been long since you've been home" the homely food and the sense of our own world- my bedroom, and my pillow attracts strongly leading to a day cut.

The last event of the semester popping up will be the 'Record Certification ceremony'. It is a surprise to learn that the endless record writing gets completed when the same lab is bunked and time taken to complete it.

Then there comes the rewarded leave, the duty leave, the bunking of class with the permission of head. But when TPC and IEEE fights for the 5 days duty leave the permit exceeds and shoots even up to ten.

By now, the internal would have shown avalanche break-down, the mind determines to study hard for the series, then we see the another face of attendance , the revenge of attendance for neglecting it

*********** "NOTES INCOMPLETE"***********

Now what to study? From where to study? The topper is the last hope, but she has jumped from note books to foreign text books, whose names even find hard for my tongue, so does the contents. Thus the last hope also dies. Experience has shown University rewards handful only to the guys with high internals. Thus university helps me to be my HOD's child learning each minute depth of the subject giving ample of chances to interact with the paper again and again.

The movies, the business deals for food, the endless walks to unexpected ranges of Chengannur , bunking the smoking lectures travelling, to many nooks of India in the name of order from High Command the duty leave, am sure five years from now CEC will be cherished through these.

Seeing the broken down , handicapped internals, the next semester again kick start with new hopes and aspirations of a 100 % attendance, but following the same cycle again and again!

LAKSHMI PRASANNAKUMAR

2014 Batch

ചിറകൊടിഞ്ഞ കിനാവുകൾ

കോളേജ് മാഗസിനിലേക്ക് ഫസ്റ്റ് ഇയർ കുട്ടികൾ ആർട്ടിക്കിളും മറ്റും കൊടുക്കാം എന്ന് Rajeeshചേട്ടൻ ക്ലാസ്സിൽ വന്നു പറഞ്ഞപ്പോൾ മുതൽ തുടങ്ങിയതാണ് ഞാനും എന്തെങ്കിലും എഴുതിക്കൊടുക്കണം എന്ന ചിന്ത. എവിടുന്നെങ്കിലും അടിച്ചുമാറ്റി ആർട്ടിക്കിൾ കൊടുക്കുന്ന സ്ഥിരം പരിപാടി ഇത്തവണ എന്തായാലും ഉപേക്ഷിക്കാൻ ഞാൻ തീരുമാനിച്ചിരിക്കുന്നു. നിങ്ങൾക്ക് എന്തും എഴുതാം എന്ന രജീഷേട്ടന്റെ വാക്കിന്റെ ബലത്തിലാണ് എഴുതാൻ ഇരുന്നത്. എന്തിനെപ്പറ്റി എഴുതണം എന്നതായി അടുത്ത പ്രശ്നം. കോളേജ് ലൈഫിനെപ്പറ്റി എഴുതാനും മാത്രം എക്സ്പീരിയൻസ് ആയിട്ടുമില്ല. അങ്ങനെ ആലോചിച്ച് കണ്ടെത്തിയ ഒരു കാര്യമാണ് ഇവിടെ എഴുതുന്നത്. ഞാൻ ആദ്യമേ പറഞ്ഞല്ലോ ഇത് എന്റെ ആദ്യ പരിശ്രമമാണ്. ഇതിൽ നിന്ന് മലപ്പുറം കത്തിയും മെഷീൻ ഗണ്ണും ഒക്കെ പ്രതീക്ഷിച്ചാൽ ഒടുക്കം പവനായി ശവമാകുകയേ ഉള്ളൂ. ഈ കാര്യം മനസ്സിലാക്കിയിട്ട് നിങ്ങൾക്ക് വായന തുടരാം...

പത്താം ക്ലാസ്സ് ജയിച്ചു കഴിഞ്ഞാൽ ജീവിതം രക്ഷപ്പെട്ടു എന്ന ധാരണ കുട്ടിക്കാലത്തെങ്ങോ മനസ്സിൽ കയറിയതാണ്. അങ്ങിനെ പത്താം ക്ലാസ്സ് ജയിച്ചതിന്റെ സന്തോഷത്തിൽ അഹങ്കരിച്ച് നടക്കുന്ന കാലം. അന്ന് വരെ പത്താം ക്ലാസ്സ് ആണ് എല്ലാം എന്ന് പറഞ്ഞിരുന്ന അച്ഛനുമമ്മയും പതുക്കെ ഡയലോഗ് മാറ്റി പ്ലസ് ടൂവിലേക്ക് എത്തിയിരിക്കുന്നു. ഉപദേശത്തിന്റെ കട്ടി ഓരോ ദിവസവും കൂടികൂടി വന്നു. ഒടുവിൽ പ്ലസ് ടൂവിന് ഏത് ബ്രാഞ്ച് എടുക്കണം എന്ന് തീരുമാനിക്കാൻ പറഞ്ഞു. ബയോളജിയിൽ പണ്ടേ പുലിയായത് കൊണ്ട് ഞാൻ കമ്പ്യൂട്ടർ സയൻസ് എടുക്കാൻ തീരുമാനിച്ചു. കമ്പ്യൂട്ടർ സയൻസ് എന്ന് കേട്ടപ്പോഴേ മകനെ ഡോക്ടർ ആക്കാൻ പറ്റില്ലല്ലോ എന്ന നിരാശ അമ്മയുടെ മുഖത്ത് വന്നു. എങ്കിലും അമ്മ എതിരൊന്നും പറഞ്ഞില്ല.

മറ്റെല്ലാവരെയും പോലെ വളരെയേറെ സ്വപ്നങ്ങളും ആയിട്ടാണ് ഞാനും എന്റെ പ്ലസ് വൺ ജീവിതം തുടങ്ങുന്നത്. സ്വപ്നങ്ങൾ എന്ന് പറയുമ്പോൾ അത് എന്തൊക്കെയാണ് എന്ന് നിങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കിക്കാണുമല്ലോ. ആദ്യ ദിവസം തന്നെ പ്രിൻസിപ്പലിന്റെ വക വമ്പൻ ഉപദേശങ്ങൾ (നമ്മുടെ C.E.Cയിലെ രീതിയിൽ പറഞ്ഞാൽ ജാട ഉപദേശങ്ങൾ) ആയിരുന്നു. അത്രയും വലിയ നിലയിൽ ചിന്തിക്കാനുള്ള മെച്ച്യൂരിറ്റി അന്ന് എനിക്ക് ഇല്ലായിരുന്നു. (പിന്നെ ഇപ്പോൾ വല്യ മെച്യൂരിറ്റി അല്ലേ എന്ന് ചിന്തിക്കുന്നുണ്ടാകും അല്ലേ? ഇപ്പോഴത്തെ സ്ഥിതിയും ഏതാണ്ട് അതുപോലെ തന്നെയാണ്).

അങ്ങനെ ആദ്യ ദിനത്തെ ഉപദേശങ്ങൾക്ക് ശേഷം ക്ലാസ്സ് റൂമിലേക്ക് കയറി. നേരത്തെ തീരുമാനിച്ചതു പോലെ തന്നെ വലതുകാൽ വച്ച് കയറി. കയറിയതും സ്വപ്നങ്ങൾ കരിഞ്ഞുണങ്ങിയതും ഒന്നിച്ചായിരുന്നു. അവിടെ എന്നെ നോക്കി ചിരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന 35 ആൺകുട്ടികൾ. വിഷമം ഉള്ളിലൊതുക്കി ഞാൻ എല്ലാവരെയും നോക്കി ചിരിച്ചു. വൈകുന്നേരം വീട്ടിലേക്ക് പോകുംമുമ്പ് തന്നെ അവരും എന്നെപ്പോലെ വിഷാദരായിരുന്ന എന്ന് എനിക്ക് മനസ്സിലായി.

ആദ്യമൊക്കെ എന്തോ ഒരു ഒറ്റപ്പെടൽ ക്ലാസ് റൂമിൽ അനുഭവപ്പെട്ടെങ്കിലും പതുക്കെ ഞങ്ങളെല്ലാം സുഹൃത്തുക്കളായി. ചില സൗഹൃദങ്ങൾ ദൃഢമായി. സൗഹൃദം എന്ന വാക്കിന് പുതിയ മാനങ്ങൾ വന്നു. എന്തിനും കൂടെ ഉണ്ടാകും എന്ന തരത്തിലുള്ള കുറച്ച് സുഹൃത്തുക്കളെ നേടാനായി എന്നതാണ് +1 ജീവിതത്തിലെ നേട്ടം. ഇതിനിടയിലും റാഗിംഗ് എന്ന കല സീനിയേഴ്സിന്റെ ഭാഗത്ത് നിന്നും തകൃതിയായി നടന്നുകൊണ്ടിരുന്നു. അങ്ങിനെ ഒത്തിരിയൊത്തിരി തമാശകളും ചെറിയ ചെറിയ പിണക്കങ്ങളുമൊക്കെയായി ഞങ്ങളുടെ +1 ജീവിതം അവസാനിച്ചു.

ഒരു മാസത്തെ നീണ്ട കാത്തിരിപ്പിനു ശേഷം സ്കൂളിലേക്ക് എത്തുന്നത്. എവിടെയാണെങ്കിലും അവിടുത്തെ സീനിയേഴ്സ് ആകുക എന്നത് ശരിക്കും ഒരു വെറൈറ്റി ഫീലിംഗ് തന്നെയാണ്. അന്നുവരെ ഞങ്ങൾക്കിടയിൽ ചൂടൻ ചർച്ചാവിഷയം ആയിരുന്നു ക്രിക്കറ്റും ഫുട്ബോളും വരാനിരിക്കുന്ന സിനിമകളുടെ റിലീസും. പക്ഷേ ഇപ്പോൾ ഇതൊന്നും ഞങ്ങൾക്കിടയിൽ ചർച്ചാവിഷയമല്ലാതായിരിക്കുന്നു. നാലുപേർ വട്ടം കൂടുന്നിടത്തെല്ലാം ചർച്ചാ വിഷയം ഒന്നു തന്നെ. +1 ൽ വരാൻ പോകുന്ന കുട്ടികൾ. ഓരോ ഇന്റർവെല്ലിനും കാന്റീനിലേക്ക് ഓടിയിരുന്ന ഞങ്ങൾ ഇപ്പോൾ ഓഫീസ് റൂമിന് മുന്നിൽ ചുറ്റിത്തിരിയാൻ തുടങ്ങി. പ്ലസ് വണ്ണിലെ അഡ്മിഷൻ ഫോം വാങ്ങാൻ വരുന്ന പെൺകുട്ടികളെ കാണുകയായിരുന്നു ഉദ്ദേശ്യം. സുന്ദരിയായ ഓരോ കുട്ടി വരുമ്പോഴും അവൾക്ക് അവിടെ അഡ്മിഷൻ കിട്ടണേ എന്ന് ഞങ്ങൾക്കിടയിലെ നിരീശ്വരവാദികൾ വരെ നെഞ്ചുരുകി പ്രാർത്ഥിച്ചു.

ഇഴഞ്ഞു നീങ്ങിയ കുറെ ദിവസങ്ങൾക്ക് ശേഷം +1 കുട്ടികൾക്ക് ക്ലാസ്സ് തുടങ്ങി. വരുന്ന ഓരോ കുട്ടിയെയും ഗെയ്റ്റിന് മുന്നിൽ നിന്നു തന്നെ ഞങ്ങൾ വരവേറ്റു. കാണുമ്പോൾ തന്നെ ഓരോ കുട്ടിയെയും ഓരോരുത്തർ റിസർവ് ചെയ്ത് തുടങ്ങി. അവിടെയും എനിക്ക് പരാജയമായിരുന്നു ഫലം.

ഈ തിരക്കുകൾക്കിടയിൽ പ്ലസ് ടൂവിലെ ആദ്യ യൂണിറ്റ് ടെസ്റ്റിന്റെ റിസൽട്ട് കിട്ടി. ഫിസ്ക്സിന് കിട്ടിയ ഒറ്റ അക്ക മാർക്കിനെ രണ്ടക്കം ആക്കാനുള്ള ഗുസ്തി പിടിത്തത്തിനിടെയാണ് ഞാൻ അവളെ കാണുന്നത്. സ്റ്റാഫ് റൂമിൽ നിന്നും ചോക്ക് എടുക്കാൻ വന്നതായിരുന്നു ആ കുട്ടി. ഗേറ്റിന് മുന്നിൽ വച്ചുള്ള സ്ക്രീനിംഗിൽ ആ കുട്ടിയെ ഞാൻ കണ്ടിരുന്നില്ല. എന്തോ ആദ്യ കാഴ്ചയിൽ തന്നെ എനിക്ക് അവളെ ഇഷ്ടമായി. അവൾ കാണാതെ ഒളിച്ചു പിടിച്ച് ഞാൻ സ്റ്റാഫ് റൂമിൽ നിന്നും പുറത്തിറങ്ങി. അന്നു തന്നെ അവളുടെ മുഴുവൻ ഉൻമേശവും തപ്പി എടുത്തു. അവളൊരു നസ്രാണി കുട്ടിയായിരുന്നു.

എന്തായാലും അവളെ നോക്കാം എന്ന് ഞാൻ ഉറപ്പിച്ചു. പ്രണയം തുറന്ന് പറയുന്നതിനു മുമ്പുള്ള ബോയ്സിന്റെ ആദ്യ പടിയാണല്ലോ പെൺകുട്ടിയുടെ പുറകെയുള്ള നടപ്പ്. ചിലർ ഈ പരിപാടിയെ വായി നോട്ടം എന്ന് വിളിക്കും. എനിക്ക് അതിനെ Feasibility Study എന്ന് വിളിക്കാനാണിഷ്ടം. ഞാനും ആ കലാപരിപാടിയിലേക്ക് കടന്നു. ആദ്യ 2–3 ദിവസം അവൾ എന്നെ നോക്കിയതേയില്ല. പക്ഷേ പതുക്കെ മാറ്റം വന്നു തുടങ്ങി. ചെറിയ ചെറിയ നോട്ടങ്ങൾ പിന്നെ ചെറിയ ഒരു പുഞ്ചിരി ഒക്കെ ആയി. അവൾ എവിടേക്ക് നോക്കിയാലും എന്നെയാണ് നോക്കുന്നത് എന്ന ബോയ്സിന്റെ സ്ഥിരമായുള്ള ചിന്ത എന്നിലും ഉടലെടുത്തു.

1-2 ആഴ്ചത്തെ ഈ കലാപരിപാടിക്ക് ശേഷം അവളോട് എന്റെ ഇഷ്ടം തുറന്നു പറയാൻ ഞാൻ തീരുമാനിച്ചു. വളരെ കഷ്ടപ്പെട്ട് ഞാൻ എന്റെ ഇഷ്ടം അവളെ അറിയിച്ചു. പണി പിന്നെയും പാളി. ഗേൾസിന്റെ സ്ഥിരം നമ്പരായ ഫാമിലിയും റിലീജിയൻ പ്രോബ്ളവും എന്റെ കാര്യത്തിലും വില്ലനായി. ജാതി,മത ചിന്തകൾ പാടില്ല എന്ന മഹാൻമാരുടെ വാക്കുകളുടെ വില നമുക്ക് മനസ്സിലാകുന്നത് ഇതുപോലെ അവർക്കും പറ്റിയപ്പോഴായിരിക്കും അവരിലും ഈ ചിന്തകൾ ഉണ്ടായത്. എന്തായാലും ഫ്രണ്ട്സിന്റെ കളിയാക്കലുകൾക്കിടയിൽ റിലീജിയൻ പ്രോബ്ലമുളളതുകൊണ്ടാ അവൾ **Yes** പറയാഞ്ഞത് എന്ന ഡയലോഗ് ഇറക്കി ഞാൻ പിട്ച്ചു നിന്നു. എല്ലാം പതുക്കെ മറന്ന് തുടങ്ങുമ്പോഴാണ് ഇടി വെട്ടിയതുപോലെ ആ വാർത്ത ഞാൻ കേട്ടത്. ഞാൻ നോക്കിയ കുട്ടി മറ്റൊരു നായർ പയ്യനുമായി ഇഷ്ടത്തിലായെന്ന്. എന്തു പറയാനാ ഞാൻ ശരിക്കും നാറി. പ്രണയത്തിന്റെ തകർച്ച ഒരുവനിലെ സംഗീതപ്രേമിയെയും കലാകാരനെയും ഉണർത്തും എന്ന് മഹാന്മാർ പറഞ്ഞത് സത്യമാണെന്ന് വൈകാതെ എനിക്ക് ബോധ്യമായി (ഈ മഹാന്മാർ ഒരു സംഭവം തന്നെയാണല്ലേ?) എന്നിലെ സംഗീതപ്രേമി ക്ലാസ്സിക്കൽ വിട്ട് വിരഹഗാനങ്ങളാണ് കൂടുതലും ആസ്വദിച്ചത്. അന്നും ആശ്വാസമായത് പ്രിയ സുഹൃത്തുക്കളുടെ വാക്കുകൾ ആയിരുന്നു. ആ മറ്റേ മോൾ പോകുന്നേൽ പോട്ടടാ നിനക്ക് വേണ്ടി ഒരു നസ്രാണി കുട്ടി എവിടെയോ കാത്തിരിപ്പുണ്ട് എന്ന്. ഒരാളുടെ ജീവിതത്തിൽ സൗഹൃദത്തിന്റെ വില എത്രത്തോളം ഉണ്ട് എന്ന് ഇങ്ങനെ ഓരോ സിറ്റുവേഷൻസ് വരുമ്പോഴേ നമുക്ക് മനസ്സിലാകു. അന്ന് കുറെയൊക്കെ അവരോട് ദേഷ്യം തോന്നിയെങ്കിലും ഇപ്പോ അതെല്ലാം മാറി. ഒന്നുമില്ലെങ്കിലും അവർ കാരണം എനിക്ക് 2 ഗുണം ഉണ്ടായി.

ഗുണം 1 : മാഗസിനിലേക്ക് ഇത് പോലൊരു ആർട്ടിക്കിൾ എഴുതാൻ സാധിച്ചു.

ഗുണം 2 : ഇനി ഒരു നസ്രാണി കുട്ടി..4 വർഷങ്ങൾ ബാക്കി...കാലം തെളിയിക്കട്ടെ. :) ;)

Gokul Mohan

2016 Batch

ഒരു പ്രേമ ലേഖനത്തിന്റെ കഥ

ഒരു പ്രേമ ലേഖനത്തെ നൂറു നൂറാക്കി
നദിയിലേക്കെറിഞ്ഞു
ഓളങ്ങൾ കടലാസ്സ് നുറുങ്ങുകളെ
കണ്ണീരിന്റെ രുചിയുള്ള
കടലിലേക്കലിയിച്ചു
എന്റെ വൈരൂപ്യത്തെ ലഹരിയുടെ നീല മത്സ്യങ്ങൾ
കൊത്തി തിന്നു
അവ കീറി പറിക്കുമ്പോഴും
സുഖിക്കുന്ന ഹൃദയമായിരിന്നു എനിക്ക്
നിറഞ്ഞ വിഷ കോപ്പയുമായി പോകണം
ദൂരെ ദൂരെ ശൂന്യതയിലേക്ക്...

2016 batch
sukisha

Is Time Really Money ???

In this materialistic world of rat race era, time is of much demand. Much conforming to the laws of demand and supply, the commodity of time is much less in demand when it is in abundant supply. Time is valued most when it is obviously less in supply. Egad was Benjamin Franklin's heading into a prophecy when he made the statement, "remember that time is money" in his advice to a young tradesman. This American tradesman and inventor later said, "Waste neither time nor money, but make the best use of both".

Money is the right of the employed. Much adverse to the common perception of time and money is that money is the remuneration for the time and energy spent in work.

"Every day you waste is one you can never make up"- George Allen.

"Time is Money" is an American way of saying "Once gone, gone forever!" No material benefit, no power of money, no influence of position, no clout of muscle power can fetch the eroded time.

Efficiency in time management is good, but effectiveness is the best. Efficiency is the ability to do the right thing, but effectiveness is the habit of doing the right thing at the right time.

Winning comes with effectiveness in managing time. An idle mind is the abode of satan and mismanagement of time a vice. Life's moments are priceless, precious and invaluable. Power lures with its paraphernalia and stays for an instance bidding good-bye in another instance. But the nostalgic trance of a precious moment lures one forever.

Time is also an investment. Time spent in perspiring for a specific goal which is far-sighted in nature is also a test of endurance. Only the steel nerved can manage the time effectively. Spiritual discipline is an unknown force behind effective and efficient management of time. A person who manages time is bound to be victorious and time will tread him on the victory stand.

Every moment is precious because no one knows whether the next moment comes or not. Anticipations of the next moment are shrouded in obscurity. Paths of the past world are always forgotten outposts, future a surreal picture. The only moment is the one which is present. The only sureness of time is 'this moment'. 'That moment' is a mirage, powerful enough to make man would dream over it. He weaves 'this moment', embedding 'that moment' in it.

ഞാനും ഇവിടുണ്ടേ....!

എന്നെ കാണാത്തവർ ഉണ്ടെങ്കിൽതന്നെ എന്റെ ശബ്ദം കേൾക്കാത്തവർ ആരെങ്കിലും CEC-ൽ ഉണ്ടാകുമോ? സംശയമാണ്...
COLLEGE-ൽ Class start ചെയ്യണമെങ്കിൽ ഞാൻ വേണം, അവസാനിക്കണമെങ്കിലും എന്റെ ശബ്ദം കേൾക്കണം. പക്ഷേ എന്നെ ആരും അധികം use ചെയ്യാറില്ല. കാരണമെന്തായാലും Exam-നിടയ്ക്ക് ഞാൻ active ആകും. Exam-നിടയിൽ എന്റെ ശബ്ദം കേട്ടാലുടൻ Invigilators മൊഴിയും 'Tie up your answer sheets'

ഇതൊക്കെ മനസിലാകണമെങ്കിൽ exams എഴുതാൻ വരണം. Atleast എഴുതുന്ന Exam മുഴുമിപ്പിക്കണം. അതെങ്ങനാ college-ൽ വരുന്നതു പഠിക്കാൻ അല്ലല്ലോ.. :)
ഇനിയും മനസ്സിലാകാത്തവർക്കുവേണ്ടി...
ഞാൻ ഒരു ചെറിയ **Electric Bell** ആണേ....

മഴ പെയ്തു തീർന്നു ...വേനലിന്റെ തുടക്കം എന്ന പോലെ കാർമേഘങ്ങൾ വഴിമാറികൊടുത്തു..സൂര്യൻ മെല്ലെ ഭൂമിക്കു പ്രത്യക്ഷമായി.. നേർത്ത കിരണങ്ങൾ ജനാലകല്കിടയിലൂടെ അവന്റെ മുഖത്തേക്ക് പ്രകാശിച്ചു...അവൻ എഴുന്നേറ്റു..മഴയില്ല.. വെളിച്ചം മാത്രം എങ്ങും..ഒരു വർഷം കടന്നുപോയി..ഒപ്പം ചിന്തകളും... കലാലയം ഇന്നു അവനു പുതുമയല്ല..എങ്കിലും മനസ്സിൽ എവിടെയൊ ഒരു അകൽച്ച മായാതെ കിടക്കുന്നു..

മാറ്റം അതാണു സംഭവിച്ചത്..എല്ലാ സൗഹൃദങ്ങൾക്കും ആയുസ്സും ലക്ഷ്യവും ഒന്നല്ല എന്നു അവൻ പഠിച്ചു. ചിലർ അകന്നു,ചിലർ അടുത്തു..കാണാതയും അറിയാതയും ഇരുന്ന മുഖങ്ങളുടെ എണ്ണം കൂടികൊണ്ടിരുന്നു..ജീവിതത്തിന്റെ ഛായങ്ങൾ ഇവിടെ വറ്റിവരണ്ടു കിടക്കുന്നു..കലാലയം അവന്റെ മേൽ അദ്ധ്യയനത്തിന്റെ മുഷ്ടികൾ കൊണ്ട് മുറിവേല്പ്പിച്ചു..എല്ലാം നിർജീവമാകുന്നതുപോലെ..വേനലിന്റെ കാഠിന്യം ഏറുന്നു.. മഴക്കാലത്തിന്റെ ഓർമ്മകളും കുളിർമയും അവനെ അസ്വസ്ഥനാക്കി..എങ്കിലും ഒന്ന് ഓർത്തപ്പോൾ അവനു സന്തോഷം തോന്നി, മഴ പെയ്തു നിർത്തുന്നതു പോലെ ഈ വേനലും അവസാനിക്കും.. പൂക്കളും കായ്ക്കളും വിരിയുന്ന ശിശിരം വരും..ഋതുക്കൾ അങ്ങനെയാണു വരും..പിന്നെ പോകും..!

reflection

The bliss of sparkling life
As a glowing diamond in rays
Where processions carry the
heart away
Jills minds and hearts with
razzmatazz.

That's when exotic beauties capture
The sensuous beauty of nature
And blood stained waving fingers
Seem alike, both with their own
charm.

A hallucination will lead you
Towards a halo, you think you see
A blink of an eye wipes it off
And you will find that you are-
On the way to now where

Later, when the journey becomes a
challenge
The heart fills with strength;
And mind with vigor
Curiosity might lead to serendipities
And steel chains might fail to hold
you back.

A gush of joy or pain, at once
Might warn, but all in vain
Cause' illusions flutter around
And your reflection laughs at you.

The ripples in crystal clear water
Will settle and become still, silent
When the mind and heart turns empty
Reflections in its purity will teach you
The bliss of sparkling life,.

parvathy unnikrishnan
2013 batch

സങ്കല്പം

“നിനവിലും നിനവിന്റെ നിനവിലും
ഏകാകിയായി സങ്കല്പങ്ങൾ നെയ്തയെൻ-
തപ്ത നിഷ്വാസങ്ങൾ തൻ ദൈർഘ്യത്തിൻ
ആഴം പൊലും അകതാരിൽ കുറിച്ച നീ എന്നെന്നും
എൻ കാല്പനികത തൻ മൂടുപടത്തിൽ ഒളിച്ചിരുന്നു.
ചമയങ്ങളില്ലാതയെൻ ആത്മവിനെ തൻ-
ഹൃദയത്തോടൂചേർത്തു വെച്ച നീ
ഒരു വിളിപ്പാടകലെയെന്നതു -
ചമയങ്ങൾ ഉള്ള ഒരു സങ്കല്പം മാത്രം...

arya shankar
2013 batch

CHAK DE! INDIA

മൈതാനമദ്ധ്യത്തിൽ ബാറ്റുമേന്തി ഒരാൾ നിൽക്കുന്നു. അവന് ചുറ്റും ഓരോ നിമിഷവും അവനെ വീഴ്ത്താൻ ശ്രമിക്കുകയും അവന്റെ രക്തത്തിനായി കൊലവിളി നടത്തുകയും ചെയ്യുന്ന ഒരു സമൂഹമുണ്ട്. പ്രതിരോധിക്കാനും അതിജീവിക്കാനുമുള്ള ത്വരയിൽ ഒരാൾ മാത്രമേ അവന് കൂട്ടുള്ളൂ. അത് ആത്മസുഹൃത്തോ ഭാര്യയോ അദർ എൻഡിലെ റണ്ണറോ ആകാം. പരസ്പരമുള്ള ചില ധാരണകളുടെ ഏക ബലത്തിൽ അവർ ജീവിതം കെട്ടിപ്പടുക്കാൻ ക്രീസുകൾക്കിടയിൽ–ജീവിതത്തിന്റെ അനുവദനീയമായ സ്ഥലപരിമിതിയിൽ–നെട്ടോട്ടമോടുന്നു. ഇടയ്ക്ക് അവന് ഭാഗ്യവശാൽ ലൈഫ് നീട്ടിക്കിട്ടുന്നു. നീതിന്യായങ്ങൾ വിധിക്കാൻ അമ്പയർമാരെപ്പോലെ ദൈവം കോട്ടിട്ട് അവന്റെ മുന്നിൽത്തന്നെ നിൽക്കുന്നു. അവന്റെ ചുറ്റുവട്ടത്തിലെ ആളുകൾ, കുറഞ്ഞത് പതിനൊന്നു പേരെങ്കിലും എന്തുകൊണ്ടോ അവനെ എതിരാളിയായിക്കാണുന്നു. എങ്കിലും അതിനുമപ്പുറത്ത്, മണമില്ലെന്ന് വിമർശിക്കപ്പെട്ട മുല്ല നിൽക്കുന്ന ആ പച്ചമുറ്റത്തിനുമപ്പുറത്ത്, മുഖം തിരിച്ചറിയാനാകാത്ത ആയിരങ്ങൾ അവനെ വിലയിരുത്തുന്നു. അവന്റെ പ്രതിഭയ്ക്ക് കൈയടിയും സ്നേഹവും നൽകുന്നു.

അതെ, സുഭാഷ് ചന്ദ്രനെന്ന ലേഖകന്റെ വാക്കുകളിൽ നിന്ന് ഒരു ശരാശരി ക്രിക്കറ്റ് പ്ലയറിന്റെ കളിയും ജീവിതവും വ്യക്തം. ഒരുപക്ഷേ, ലോകത്തേറ്റവും കൂടുതൽ ആരാധകരുള്ള, ജനപ്രീതി നേടിയ കായിക വിനോദം ക്രിക്കറ്റ് തന്നെയാകാം. അവസാന പന്തു വരെ ആവേശത്തിന്റെ ചൂടും ചൂരും നിറഞ്ഞുനിൽക്കുന്ന ഈ വിനോദത്തിൽ കളിക്കാരന്റേതുപോലെ തന്നെ കാണികളുടെയും മനസ്സ് മുൾമുനയിൽ നിൽക്കുന്നു. കപ്പിൽ മുത്തമിടാൻ ഏവരും ആഗ്രഹിക്കമ്പോൾ കപ്പിനും ചുണ്ടിനുമിടയിൽ എത്രമാത്രം അകലമുണ്ടെന്ന് ഒരു യഥാർത്ഥ ക്രിക്കറ്റ് പ്രേമിക്ക് മാത്രമേ ഉൾക്കൊള്ളാൻ കഴിയൂ. നാളിതുവരെ നടന്ന ഈ ക്രിക്കറ്റ് പരമ്പരകളെ വിശകലനവിധേയമാക്കുമ്പോഴേ എത്രമാത്രം ചടുലമായ കരങ്ങളിലൂടെയാണ് ഈ വിനോദം മുന്നോട്ട് കുതിച്ചതെന്ന് നമുക്ക് മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിയൂ.

പെണ്ണിന്റെ മനസ്സും ക്രിക്കറ്റും ഒരു പോലെയാണ് അനിശ്ചിതത്വമാണ് രണ്ടിന്റെയും മുഖമുദ്ര എന്ന് ചില ബുദ്ധിജീവികൾ പറയും.

ഇര തേടാനുള്ള പ്രായമാകുമ്പോൾ തള്ളക്കോഴി കുഞ്ഞുങ്ങളെ കൊത്തിയകറ്റും. അമ്മയുടെ ചിറകിൻ തണലിൽ നിന്നു വിശാല മേച്ചിൽ പുറങ്ങളിലേക്കുള്ള ഈ യാത്രയോടെയാണ് കുഞ്ഞുങ്ങൾ പറക്ക മുറ്റുന്നത്. ഈ അർത്ഥത്തിൽ ലോക കപ്പ് ക്രിക്കറ്റ് പറക്കമുറ്റിയ വർഷമാണ് 1987. ക്രിക്കറ്റിന്റെ ഈറ്റില്ലമായ ഇംഗ്ലണ്ടിന് പുറത്ത് നടന്ന ആദ്യ ലോക കപ്പ്. ഇന്ത്യയും പാക്കിസ്ഥാനും സംയുക്തമായി വേദിയൊരുക്കിയ ലോകകപ്പിന് അതിശയകഥകൾ ഏറെ പറയാനുണ്ട്. പത്ത് ഓവർ ചുരുങ്ങിയതാണ് കളത്തിലെ വിപ്ലവം. ഒരു ഇന്നിംഗ്സിലെ ഓവറുകൾ 60ൽ നിന്ന് 50 ആക്കി കുറച്ചു. കളത്തിന് പുറത്ത് ആവേശം പക്ഷേ പത്തിരട്ടി വർദ്ധിച്ചിരുന്നു. 22 വാര അകലത്തിൽ കുത്തിയ 6 വടികൾക്കിടയിൽ ഒരു കൂട്ടം ആളുകൾ എറിഞ്ഞുകളിക്കുന്ന കിറുക്ക്. ക്രിക്കറ്റ് എന്ന കളിക്ക് പൊതുജനം നൽകിയിരുന്ന വ്യാഖ്യാനം ഇതായിരുന്നു. 1983ൽ കപിലിന്റെ കുട്ടിച്ചാത്തൻമാരുടെ ഇന്ദ്രജാലത്തോടെ സ്ഥിതി അൽപ്പം ഭേദപ്പെട്ടു. ഇതൊരു കളിയാണെന്നെങ്കിലും സമ്മതിക്കുന്നവർ ഉപഭൂഖണ്ഡത്തിലെങ്കിലും വർദ്ധിച്ചു.

അതിർത്തികൾ മായ്ച്ച് ഇന്ത്യയും പാക്കിസ്ഥാനും ഒറ്റ ക്രിക്കറ്റ് മൈതാനമാകാൻ ഒരുങ്ങിയതോടെ കളത്തിനു പുറത്തേക്ക് ലോകകപ്പിന്റെ മാനങ്ങൾ വളർന്നു. വിഭജനശേഷം ആദ്യമായി ഇരു രാജ്യങ്ങളും ഒരേ മനസ്സോടെ പ്രവർത്തിച്ചു. ഒരു ജനതയുടെ മനസ്സിൽ ക്രിക്കറ്റ് മതവും വികാരവുമായി വളരുന്നതിന് വിത്തിട്ടത് ഈ ലോകകപ്പാണ്. 1996ൽ ഉപഭൂഖണ്ഡത്തിൽ വീണ്ടും ക്രിക്കറ്റ് വസന്തം വിരുന്നു വന്നു.

ഇന്ത്യയ്ക്കും പാക്കിസ്ഥാനുമൊപ്പം വേദിയൊരുക്കാൻ ശ്രീലങ്ക കൂടിയുണ്ടായിരുന്നു. ശേഷം ക്രിക്കറ്റിൽ പരിണാമത്തിന്റെ കാലമായിരുന്നു. അഞ്ചിൽ നിന്ന് ഒരു ദിവസത്തിലേക്കും 20 ഓവറിലേക്കും ക്രിക്കറ്റ് വളർന്നു. ഓവറുകൾ കുറയുന്നതനുസരിച്ച് ആവേശം ഇരട്ടിച്ചു. ഐ.പി.എൽ. പൂരം കൊടിയേറി. 15 വർഷത്തെ ഇടവേളയ്ക്ക് ശേഷം ഇന്ത്യൻ മണ്ണിൽ ക്രിക്കറ്റ് വീണ്ടും വന്നു. സംയുക്ത വേദിയൊരുക്കിയ രണ്ട് ലോകകപ്പുകളിൽ കളങ്ങൾക്ക് തീ പിടിപ്പിച്ച ചില പോരാട്ടങ്ങളിൽ ഇന്ത്യ പങ്കാളിയായിട്ടുണ്ട്. കാണികളെ ആവേശത്തിന്റെയും നിരാശയുടെയും കൊടുമുടിയിൽ നിർത്തുന്ന സന്ദർഭങ്ങൾ സർവ്വ സാധാരണം. പല തുളളികൾ കൂടിച്ചേർന്നാണ് കടലുണ്ടാകുന്നതെന്ന ചൊല്ല് ക്രിക്കറ്റിൽ ഇങ്ങനെയും പറയാം. ഓരോ റണ്ണും കൂടിച്ചേർന്നാണ് വലിയ സ്കോർ രൂപപ്പെടുന്നത്. ഓരോ കളി കഴിയുന്തോറും ക്രിക്കറ്റിൽ ഇങ്ങനെ പുതിയ പാഠങ്ങൾ നാം ഉൾക്കൊളളുന്നു. ചെന്നൈയിലെ ചെപ്പോക്ക് സ്റ്റേഡിയത്തിൽ നടന്ന ഇന്ത്യ-ഓസീസ് ലോകകപ്പ് ഒരുദാഹരണം മാത്രം.

ആവേശം പക്ഷേ പത്തിരട്ടി വർദ്ധിച്ചിരുന്നു. 22 വാര അകലത്തിൽ കുത്തിയ 6 വടികൾക്കിടയിൽ ഒരു കൂട്ടം ആളുകൾ എറിഞ്ഞുകളിക്കുന്ന കിറുക്ക്. ക്രിക്കറ്റ് എന്ന കളിക്ക് പൊതുജനം നൽകിയിരുന്ന വ്യാഖ്യാനം ഇതായിരുന്നു. 1983ൽ കപിലിന്റെ കുട്ടിച്ചാത്തൻമാരുടെ ഇന്ദ്രജാലത്തോടെ സ്ഥിതി അൽപ്പം ഭേദപ്പെട്ടു. ഇതൊരു കളിയാണെന്നെങ്കിലും സമ്മതിക്കുന്നവർ ഉപഭൂഖണ്ഡത്തിലെങ്കിലും വർദ്ധിച്ചു.

അതിർത്തികൾ മായ്ച്ച് ഇന്ത്യയും പാക്കിസ്ഥാനും ഒറ്റ ക്രിക്കറ്റ് മൈതാനമാകാൻ ഒരുങ്ങിയതോടെ കളത്തിനു പുറത്തേക്ക് ലോകകപ്പിന്റെ മാനങ്ങൾ വളർന്നു. വിഭജനശേഷം ആദ്യമായി ഇരു രാജ്യങ്ങളും ഒരേ മനസ്സോടെ പ്രവർത്തിച്ചു. ഒരു ജനതയുടെ മനസ്സിൽ ക്രിക്കറ്റ് മതവും വികാരവുമായി വളരുന്നതിന് വിത്തിട്ടത് ഈ ലോകകപ്പാണ്. 1996ൽ ഉപഭൂഖണ്ഡത്തിൽ വീണ്ടും ക്രിക്കറ്റ് വസന്തം വിരുന്നു വന്നു. ഇന്ത്യയ്ക്കും പാക്കിസ്ഥാനുമൊപ്പം വേദിയൊരുക്കാൻ ശ്രീലങ്ക കൂടിയുണ്ടായിരുന്നു. ശേഷം ക്രിക്കറ്റിൽ പരിണാമത്തിന്റെ കാലമായിരുന്നു. അഞ്ചിൽ നിന്ന് ഒരു ദിവസത്തിലേക്കും 20 ഓവറിലേക്കും ക്രിക്കറ്റ് വളർന്നു. ഓവറുകൾ കുറയുന്നതനുസരിച്ച് ആവേശം ഇരട്ടിച്ചു. ഐ.പി.എൽ. പൂരം കൊടിയേറി. 15 വർഷത്തെ ഇടവേളയ്ക്ക് ശേഷം ഇന്ത്യൻ മണ്ണിൽ ക്രിക്കറ്റ് വീണ്ടും വന്നു. സംയുക്ത വേദിയൊരുക്കിയ രണ്ട് ലോകകപ്പുകളിൽ കളങ്ങൾക്ക് തീ പിടിപ്പിച്ച ചില പോരാട്ടങ്ങളിൽ ഇന്ത്യ പങ്കാളിയായിട്ടുണ്ട്. കാണികളെ ആവേശത്തിന്റെയും നിരാശയുടെയും കൊടുമുടിയിൽ നിർത്തുന്ന സന്ദർഭങ്ങൾ സർവ്വ സാധാരണം. പല തുളളികൾ കൂടിച്ചേർന്നാണ് കടലുണ്ടാകുന്നതെന്ന ചൊല്ല് ക്രിക്കറ്റിൽ ഇങ്ങനെയും പറയാം. ഓരോ റണ്ണും കൂടിച്ചേർന്നാണ് വലിയ സ്കോർ രൂപപ്പെടുന്നത്. ഓരോ കളി കഴിയുന്തോറും ക്രിക്കറ്റിൽ ഇങ്ങനെ പുതിയ പാഠങ്ങൾ നാം ഉൾക്കൊളളുന്നു. ചെന്നൈയിലെ ചെപ്പോക്ക് സ്റ്റേഡിയത്തിൽ നടന്ന ഇന്ത്യ-ഓസീസ് ലോകകപ്പ് ഒരുദാഹരണം മാത്രം.

4 വർഷം മുമ്പ് നേടിയ ലോകകപ്പ് വിജയത്തിന്റെ ആവേശം ബാക്കി നിർത്തിയാണ് ഇന്ത്യ തിരിച്ചടി തുടങ്ങിയത്. 271 എന്ന ലക്ഷ്യം പുല്ലു പോലെ മറികടക്കുമെന്ന് തോന്നിപ്പിക്കുന്ന തുടക്കം. ഓപ്പണർമാരായ ഗാവസ്കറും ശ്രീകാന്തും തകർത്തടിച്ചു. ക്രെയ്ഗ് മക്ഡർമോർട്ടിനെ ഇന്ത്യ തുടക്കത്തിൽ തന്നെ അടിച്ചു പഞ്ചറാക്കി. ആദ്യ നാലു ഓവറിൽ മക്ഡർമോർട്ട് വഴങ്ങിയത് 31 റൺസ്. എന്നാൽ ശക്തമായി തിരിച്ചുവന്ന മോർട്ട് നാലു വിക്കറ്റെടുത്ത് ഇന്ത്യൻ മദ്ധ്യനിരയെ തകർത്തു. ക്ലൈമാക്സ് ഇങ്ങനെ: അവസാന നാല് ഓവറിൽ ഇന്ത്യയ്ക്ക് ജയിക്കാൻ വേണ്ടത് 15 റൺസ്. അവസാന ഓവർ തുടങ്ങുമ്പോൾ ബാക്കിയുളളത് ഒരേയൊരു വിക്കറ്റ്. മീഡിയം പേസർ സ്റ്റീവ് വോ എറിഞ്ഞ അവസാന ഓവറിൽ ജയിക്കാൻ വേണ്ടത് 6 റൺസ്. ആദ്യ 4 പന്തിൽ നിന്നും മനീന്ദർ 4 റൺസെടുത്തു. അഞ്ചാം പന്തിന് ക്രോസ് ബാറ്റ് വീശിയ മനീന്ദറിന് പിഴച്ചു. ഓഫ് സ്റ്റംപ് കീപ്പറുടെ കീപ്പറുടെ കൈയിൽ.

ഇന്ത്യയ്ക്ക് ഒരു റൺ പരാജയം. സത്യത്തിൽ ഇന്ത്യയുടെ ആ തോൽവിയ്ക്ക് കപിലിന്റെ മാന്യതയും വിലയുമുണ്ട്. 268 റൺസിലാണ് ഓസീസ് ഇന്നിംഗ്സ് അവസാനിച്ചത്. ആദ്യം ബൗണ്ടറി വിധിച്ച പന്തിന് ഫീൽഡിംഗ് ടിമിന്റെ ക്യാപ്റ്റനെന്ന നിലയിൽ കപിലുമായി കൂടിയാലോചിച്ച ശേഷം അമ്പയർ സിക്സറിലേക്ക് സ്ഥാനക്കയറ്റം നൽകി. 269 റൺസ് നേടിയ ഇന്ത്യ ഒറ്റ റണ്ണിന് തോറ്റപ്പോഴാണ് ആ തീരുമാനത്തിന്റെ വിലയറിഞ്ഞത്. ഇത്തരത്തിൽ കണ്ണീരും ചിരിയും കൂടിക്കലർന്ന അനവധി സംഭവവികാസങ്ങൾ ക്രീസിൽ അരങ്ങേറിയിട്ടുണ്ട്. അങ്ങനെ ഭാഗ്യ നിർഭാഗ്യങ്ങളുടെ, ആവേശത്തിന്റെ, നിരാശയുടെ, വിജയപരാജയങ്ങളുടെ സംഗമഭൂമിയാണ് ക്രിക്കറ്റ് പിച്ച്. പ്രതികൂല സാഹചര്യങ്ങൾ ഏറെയുണ്ടായിട്ടു കൂടി സ്വതസിദ്ധമായ കളികളിലൂടെ റെക്കോർഡുകൾ കീഴടക്കാൻ ഇന്ത്യൻ ടീമിന് സാധിച്ചിട്ടുണ്ട് എന്നത് ശ്ലാഘനീയം തന്നെ.

മുന്നോട്ടുള്ള വഴികളിൽ നാം കണ്ട ക്രിക്കറ്റിലെ മുടി ചൂടാമന്നൻമാരായ ശ്രീകാന്ത്, കപിൽദേവ്, ശാസ്ത്രി, സച്ചിൻ തുടങ്ങിയവർ നൽകിയ സംഭാവനകളെ ക്രിക്കറ്റ് ലോകത്തിന് മറക്കാൻ കഴിയുന്നതല്ല. എന്നാൽ ഈ കാലഘട്ടത്തിലെ ആരാധകർ കണ്ട ദൈവം-അസംഖ്യം ദൈവങ്ങളെ ആരാധിക്കുന്ന ഭാരതീയരുടെ ഇഷ്ട ആൾ ദൈവം-ടെൻഡുൽക്കർ-ഏകദിന ക്രിക്കറ്റിനോട് ഗുഡ് ബൈ പറഞ്ഞ വാർത്ത ക്രിക്കറ്റ് ലോകത്തെ ഒന്നടങ്കം നടുക്കി.

വലംകൈയിലെ കൊടുങ്കാറ്റ് അസ്തമിക്കുന്നു. കാലങ്ങളോളം ഇന്ത്യൻ ക്രിക്കറ്റിനെ കാത്തു രക്ഷിച്ച കരവേഗം ഏകദിന ക്രിക്കറ്റിൽ നിന്ന് വിരമിച്ചു. സുനിൽ ഗാവസ്കർ ഏകദിനം കളിച്ചിരുന്നത് ഭാര്യയെ വഞ്ചിക്കുന്ന ഒരാളെപ്പോലെ കുറ്റബോധത്തോടെയായിരുന്നു. ടെസ്റ്റ് ക്രിക്കറ്റിനോട് ഒരുതരം ഏകപത്നീ വ്രതം പുലർത്തിയിരുന്ന അദ്ദേഹം ഒരേയൊരു വൺഡേ സെഞ്ചുറി കുറിച്ച ദിവസം 102 ഡിഗ്രിൽ പനിച്ചത് അതുകൊണ്ടാവണം. ഇന്ത്യൻ ക്രിക്കറ്റിലെ ആ ശ്രീരാമന് ശേഷം, കേളീ വിലോലനായ ശ്രീകൃഷ്ണനായി പൂർണ്ണാവതാരം കുറിച്ച സച്ചിനാകട്ടെ ഏകദിനത്തിൽ പോലും പതിനാറായിരത്തിയെട്ട് തികയ്ക്കുമെന്ന് നമുക്ക് അന്നേ അറിയാമായിരുന്നു. ഇന്നിപ്പോൾ അത് പതിനേഴായിരത്തെട്ടും കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. 23 വർഷക്കാലത്തോളം ചെങ്കോലിനെക്കാൾ പ്രതാപമുള്ള ഒരു മരക്കഷണം കൈയിലേന്തി ഇന്ത്യൻ മനസ്സിനെ സച്ചിൻ ഭരിക്കുകയായിരുന്നു. പക്ഷേ, റെക്കോർഡുകളുടെ രാജാവായ ഈ ഓൾറൗണ്ടർ, ലിറ്റിൽ മാസ്റ്റർ ഇറങ്ങിയാലും ഒരു പ്രഭാമണ്ഡലമായി ആ സാന്നിധ്യം അവിടെത്തന്നെ നിൽക്കും. കാരണം, ക്രിക്കറ്റ് ലോകത്തിന് ഇന്ത്യ നൽകിയ തിലകക്കുറിയണല്ലോ സച്ചിൻ. അത് മായില്ല ഒരിക്കലും. എങ്ങനെ മായും. ക്രിക്കറ്റിലെ ഹിമവാനായി സ്വയം വളർന്ന മഹാപ്രതിഭയാണ് സച്ചിൻ. അതിന്റെ നെറുകയിൽ റെക്കോർഡുകൾ കൂമ്പാരം കൂട്ടിയിട്ടുമുണ്ട്. റെക്കോർഡുകൾ തകർപ്പെടാനുളളതു തന്നെയാണ്. എന്നെങ്കിലും അതിന് പുതിയ അവകാശികൾ ഉണ്ടായേക്കാം. പക്ഷേ ആർക്കും തകർക്കാനാകാത്ത രണ്ട് റെക്കോർഡുകളുണ്ട് സച്ചിന്റെ ശേഖരത്തിൽ. സെഞ്ചുറികൾ കൊണ്ട് സെഞ്ചുറി തികച്ച ആദ്യ ബാറ്റ്സ്മാൻ, ഏകദിനത്തിലെ ആദ്യ ഡബിൾ സെഞ്ചുറിക്കാരൻ. ആദ്യം ഒന്നല്ലേയുള്ളൂ. ഇനി ആരൊക്കെ അത് ആവർത്തിച്ചാലും സച്ചിന്റെ സിംഹാസനം ലോകാവസാനം വരെ ഇളകില്ല. അത് സച്ചിന് മാത്രമായി ക്രിക്കറ്റ് ലോകം കരുതി വെച്ചിരുന്നതാകണം. അഥവാ, റെക്കോർഡുകൾ തകർന്നാൽ തന്നെയെന്ത്? പൂവിറുത്താലും അതിന്റെ സുഗന്ധം കുറയില്ലല്ലോ. ക്രിക്കറ്റ് ഉള്ളിടത്തോളം കാലം സച്ചിന്റെ ഇന്നിംഗ്സുകളുടെ സുഗന്ധം അതിൽ നിറഞ്ഞുനിൽക്കും. അത് ചെപ്പിലടച്ചു നമുക്കൊക്കെ തന്നിട്ടുണ്ട് സച്ചിൻ തന്റെ പ്രകടനത്തിലൂടെ.

ഉത്സവപ്പറമ്പിലെ മേളപ്രപഞ്ചത്തിൽ നിന്ന് മടങ്ങുന്ന പ്രതീതിയാണ് സച്ചിന്റെ വിടവാങ്ങൽ കേൾക്കുമ്പോൾ തോന്നുക. താളഗോപുരത്തിലേക്കുള്ള കൊടിക്കയറ്റം കഴിഞ്ഞു. പക്ഷേ, ചെവിയിൽ അതിന്റെ അലയൊലി അടങ്ങിയിട്ടില്ല. അതിനി ഏറെക്കാലം ചെവിയിൽ ഇരമ്പമായി നിൽക്കും. എങ്കിലും ഇനി ഏകദിനത്തിൽ കാണാനാവില്ലല്ലോ എന്ന വിഷമം ബാക്കി. അതിനൊപ്പം തന്നെ, ഇത്രയൊക്കെ കാണാൻ കഴിഞ്ഞല്ലോ എന്ന ചാരിതാർത്ഥ്യവും. സച്ചിനെ ഇനിയും കാണാമെന്ന് പ്രതീക്ഷിക്കാം ടെസ്റ്റിന്റെ ക്രീസിൽ. അതുപക്ഷേ ഏകദിനത്തിലെ സച്ചിനല്ലല്ലോ. എങ്കിലും കാത്തിരിക്കാം.

ആ നല്ല പ്രകടനത്തിന് വേണ്ടി...സച്ചിന് ഭാരതരത്നം കൊടുക്കണമെന്നാണ് പരക്കെ ആവശ്യം. എന്തിന് കൊടുക്കണം. സച്ചിൻ ഭാരതത്തിന്റെ രത്നമായിക്കഴിഞ്ഞല്ലോ എന്ന് മറ്റു ചിലർ..

അതെ, ക്രിക്കറ്റ് ലോകം ഇത്തരത്തിൽ ആവേശങ്ങളുടെ മായാലോകം കൂടിയാണ്. ആവേശങ്ങൾക്കൊപ്പം അത്ഭുതങ്ങൾക്കും ക്രിക്കറ്റിൽ സ്ഥാനമുണ്ട്. യുവത്വത്തിന്റെ തീ പാറുന്ന പോരാട്ടങ്ങൾ കാഴ്ച വെച്ച കളിക്കാരൻ-ഒരു ഓവറിലെ 6 പന്തുകളും സിക്സർ പറത്തി, ആരാധകർക്ക് ആസ്വാദനത്തിന്റെ പുതിയ മാനങ്ങൾ സമ്മാനിച്ച യുവരാജ് സിംഗ് ശ്വാസകോശാർബുദത്തിനിരയായെന്ന വാർത്ത ഞെട്ടലോടെയാണ് ആരാധകർ ഏറ്റുവാങ്ങിയത്. എന്നാൽ ആത്മവിശ്വസവും കഠിന പ്രയത്നവും മനസാനിദ്ധ്യവും സർവ്വോപരി കോടിക്കണക്കിന് ആരാധകുടെ പ്രാർത്ഥനയുമുണ്ടെങ്കിൽ ഏതു പ്രതിസന്ധിയെയും തരണം ചെയ്യാമെന്ന് യുവി തെളിയിച്ചു. തന്റെ തിരിച്ചുവരവ് പാക്കിസ്ഥാനെതിരെയുള്ള മികച്ച പ്രകടനത്തിലൂടെ അദ്ദേഹം ആഘോഷമാക്കി. ഇങ്ങനെ ചിന്തിക്കുമ്പോൾ കൂട്ടായ്മയുടെ ഏറ്റവും നല്ല മുഖം നാം ക്രിക്കറ്റിൽ കാണുന്നു.

എന്നാൽ മാന്യന്മാരുടെ കായികവിനോദം എന്നറിയപ്പെട്ടിരുന്ന ഒരു കളി എത്രത്തോളം അമാന്യമായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു എന്ന് വിരൽ ചൂണ്ടുന്ന ഒട്ടനവധി സംഭവപരമ്പരകൾക്ക് നടുവിലാണ് ഇന്ന് ഒരു ശരാശരി കായികപ്രേമി ജീവിക്കുന്നത്. രാജ്യത്തോടുള്ള കൂറും ധാർമ്മികതയും ഒരു ചൂതാട്ടക്കാരന്റെ നോട്ടുകെട്ടുകൾക്കിടയിൽ അടയറ വെച്ചപ്പോൾ കായികലോകം ഞെട്ടി എന്നത് വർത്തമാനകാല യാഥാർത്ഥ്യം. പണത്തിന് മീതെ പരുന്തും പറക്കില്ലെന്ന് ക്രിക്കറ്റ് നിരന്തരം ഓർമ്മിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഒരു കളി എന്ന നിലയിൽ ക്രിക്കറ്റിന് അതിന്റെ സൗന്ദര്യവും ആസ്വാദ്യതയും നഷ്ടപ്പെട്ടു കഴിഞ്ഞു എന്നു വേണം കരുതാൻ. വാതുവെപ്പ് രംഗങ്ങളിൽ കോടികൾ മറിയുന്ന ക്രിക്കറ്റ് എന്ന ചൂതാട്ടത്തിന്റെ മറ്റൊരു പകർപ്പായി മാത്രമേ ഇന്ത്യൻ പ്രീമിയർ ലീഗിനെയും കാണാൻ കഴിയൂ. ഇംഗ്ലീഷുകാർ വെയിൽ കായാൻ കണ്ടുപിടിച്ച ഒരു വിനോദം എന്നാണ് ഇന്ത്യയിൽ ഒരു മതമായി മാറിയത് എന്നറിയില്ല. സാധാരണക്കാരന്റെ ദേശസ്നേഹത്തെയും കായകതയെയും വിപണി തന്ത്രങ്ങൾക്ക് അനുസരിച്ച് തൂക്കി നോക്കി വിലയിടുന്ന ഈ സംവിധാനം ആഗോളവത്കരണത്തിന്റെയും ആധുനിക കമ്പോളവത്കരണത്തിന്റെയും ഭാഗമായി കാണുവാനേ കഴിയൂ. പണം എറിഞ്ഞ് പണം വാരുക എന്ന തന്ത്രം നടപ്പിലാക്കുവാൻ ക്രിക്കറ്റിനോളം അനുയോജ്യമായ മറ്റൊരു സ്പോർട്സ് ഇല്ല. ഓരോ ഓവർ കഴിയുമ്പോഴും വിക്കറ്റ് വീഴുമ്പോഴും പരസ്യം കുത്തിനിറയ്ക്കാൻ സൗകര്യമുള്ള മറ്റ് വിനോദങ്ങൾ വളരെ കുറവാണ്. ഇന്ത്യൻ സദാചാരത്തെ മുഴുവൻ വെല്ലുവിളിച്ചുകൊണ്ട് ആടിത്തിമിർക്കുന്ന ചിയർ ഗേൾസും ആധുനിക ക്രിക്കറ്റ് മാമാങ്കത്തെ കൊഴുപ്പിക്കുന്നു. ഇത്തരത്തിൽ ഇന്ത്യയിൽ ക്രിക്കറ്റ് എന്ന മതം അതിന്റെ പല്ലും നഖവും ഉപയോഗിച്ച് മറ്റ് കായിക വിനോദങ്ങളെയും നിഷ്കരുണം കൊല്ലുകയാണോ എന്ന് സംശയിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

വേട്ടക്കാരന്റെ ശൗര്യത്തോടെ പന്തിനെ പ്രഹരിക്കുന്ന വിവിയൻ റിച്ചാർഡ്സ്, സാധാരണക്കാരുടെ സംഘത്തെ വിജയദാഹമുള്ള ചെകുത്താൻ സംഘമാക്കിയ കപിൽദേവ്, പോരാട്ട മികവിന്റെ പഠാൻ കരുത്ത് ലോകത്തിന് കാണിച്ചുകൊടുത്ത ഇമ്രാൻ ഖാൻ, കൈക്കുഴക്കൊപ്പം ലോക ക്രിക്കറ്റിനെ ചലിപ്പിച്ച ഷെയ്ൻവോൺ, ഏറുപടക്കം പോലെ പൊട്ടിത്തെറിച്ച ലാൻസ് ക്ലൂസ്നർ, സിസ്കറുകളിലൂടെ ഗ്യാലറികളിൽ ആവേശമായ ജയസൂര്യ....എത്രെയെത്ര വർണ്ണക്കാഴ്ചകളാണ് ക്രിക്കറ്റ് മൈതാനങ്ങൾ സമ്മാനിച്ചത്. നാം ഒന്നോർക്കുക, സകല വിദ്വേഷങ്ങളും പകയും മറന്ന് ഒരൊറ്റ ഇന്ത്യയെന്ന ചിന്തയുമായി മുന്നേറുന്ന മനസ്സ് യഥാർത്ഥ കളിക്കാർക്കും കായിക പ്രേമികൾക്കും നഷ്ടമായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ആ ചിന്തകളെ തിരിച്ചു കൊണ്ടുവന്നാൽ ദേശീയപതാകയുമായി തന്റെ നിറുകയിലേക്ക് കയറിവരുന്ന ഇന്ത്യാക്കാരനെ ഹിമവാൻ അമ്പിളിക്കുത്തുവിളക്കുമായി സ്വീകരിക്കുമെന്നതിൽ സംശയമില്ല.

എങ്കിൽ ക്രിക്കറ്റിനെ സ്നേഹിക്കുന്ന, കോടിക്കണക്കിന് വരുന്ന ഭാരതീയരേ, നമുക്ക് സ്വപ്നം കാണാം പറന്നു വരുന്ന ത്രിവർണ്ണ പതാകയ്ക്കൊപ്പം ആകാശത്തേക്ക് കപ്പുയർത്തുന്ന ഒരു നല്ല നാളയെ.

SREEPRIYA
2015 Batch

ഞാനും ഇവിടുണ്ടേ....!

CEC-യിൽ എല്ലാം ഒരു നെട്ടോട്ടമാണ. രാവിലെ സമയത്ത് class-ൽ കയറാൻ, class-ൽ ഇരിക്കുന്നവർക്ക് എങ്ങനെയെങ്കിലും പുറത്തിറങ്ങാൻ, assignment വെയ്ക്കാൻ, വർഷാവസാനം ആകുമ്പോൾ internal mark വാങ്ങാൻ, arts നടത്താൻ, sports നടത്താൻ, ഇഷ്ടപ്പെട്ട പെൺകുട്ടിയെ വളയ്ക്കാൻ, teachers-ന് ആണെങ്കിലോ? സമയത്ത് portion തീർക്കണം, project നോക്കണം.. എത്രയെത്ര പണികൾ.

ഈ നെട്ടോട്ടമോടുന്നവർ എല്ലാവരും ദിവസത്തിൽ എപ്പോഴെങ്കിലും എന്നെ ഒന്നു നോക്കി നിൽക്കും.
2nd floor-ൽ ഒരു തൂണിൽ തൂക്കി ഇട്ടിരിക്കുന്ന എന്നെ നോക്കി "നാശം! ഇതെന്താ ഈ സൂചി നീങ്ങാത്തത്" എന്ന് നെടുവീർപ്പിടാത്തവർ CEC -യിൽ വിരളം.

സൂചി നീങ്ങാൻ battery വേണമെല്ലോ?? !!
നിങ്ങളുടെ നോട്ടങ്ങളും കുത്തുവാക്കുകളും ഞാൻ കാര്യമാക്കാറില്ല. എല്ലാവർക്കും അവരുടേതായ തിരക്കുകൾ....

എന്തൊക്കെയായാലും നിങ്ങൾക്കായി എന്റെ battery തീരുന്നതു വരെ ഞാൻ ചലിച്ചു കൊണ്ടേയിരിക്കും.

Tik Tok Tik Tok എന്ന്
clock

COLLEGE OF ENGINEERING CHENGANNUR

a little something

A little something she asks for,
an ounce she gets in return,
Freedom.....so difficult a word?
Her mind races as thoughts crowd;
Night blows the last candle,
leaving but a cynical note of fear.
He was there, just a moment ago,
or was he not?
The shield, to repel all evils, was he not?
Yet she was taken in,
like the Gods' wrath on mere mortals;
Was she so lifeless to them?
Their teeth gnash, snarls of lust,
deaf to her weak cries of help;
They force themselves into her.
Her body and soul ripped apart,
as strange hands clogged her throat,
the making of a live corpse.
Each one unleashing his beastliness;
no longer can she endure this nightmare,
but still clings on till her last breath.
Bite marks all over her...
Her lips chewed and munched on...
Wounds no longer pain....just agony.
Blood oozing out of the unknown;
Hands and legs slashed and cut;
She wishes this to end...but alas!
Her torso...more a bloody sack of mud;
Peaks of lust are punched in;
Her inner self opened for ghastly beings.
Not satiated with this piece of meat,
they tuck in till her intestines blurt out.
Her body ..is now a common share.
She sinks into the depths of darkness,
thrown into the pit of hopelessness..
dried and naked;
as if one night's torture was not enough.
No one but cared to even glance;
A Street dog lay with more pride;
She was left a carcass fit for the vultures.
It is not how one cares for loved ones;
It is how you show respect..
treat the ones just near you...that shows who you truly are!
Yes,dead she was,
but not in soul;
Yet her mind revived once many times the horror within.
Memories flooded her,
that blood repelled her...scared to enter,
as though her body was not hers anymore.
Thirteenth a night she flew.
Sister ,daughter,friend to somebody,
but not so for those animals.
Yet she was still strangled in untold misery;
Butchered in the hands of the mass again.
She died a hero...but all in vain.
Questions unanswered,
Flashes of thoughts..some against,some for;
All she left...was fear imprinted in every woman.
A woman...God's creation for pleasure?
Blindfolded in the arms of pity and weakness,
Synonyms...just mere words on paper.
Then why a mind...a mind to hope?
Why a mind to dream...to flutter like a butterfly??
Why a mind to believe...to live?
If this was her end....?
Anger prolongs in many,
Fear clouds the strong;
Life difficult to lead...hopes lost in the sands of time.
I am lucky...I am not her;
But...for how long will I be,
Before I too shall be her?
I am her.
She is a woman.
All women are me.....

amita simon
2013 batch

ഒരു 'നാടൻ' പെൺകുട്ടി . . !

(സംഭവകഥ. സ്ഥലം: നായരമ്പലം, എറണാകുളം ജില്ല)

അന്നൊരു ശനിയാഴ്ച്ച. കോളേജിൽ നിന്ന് വല്ലപ്പോഴും വീട്ടിൽ പോകുന്ന ആ ദിവസങ്ങളിൽ ഒന്ന്. അമ്മ വീട്ടിലില്ല. പുറത്തു ഒരു കാളിംഗ് ബെൽ.
അച്ഛൻ : ഡാ ഒന്ന് പോയി നോക്ക്, ആരാന്ന്.
പുറത്തു പോയി നോക്കിയ ഞാൻ 'തട്ടത്തിൻ മറയത്തി'ൽ ആയിഷയെ കണ്ട വിനോദിന്റെ അവസ്ഥയിലായി. ഒരു ഇരുപതു വയസുള്ള ഒരു 'നാടൻ' പെൺകുട്ടി. ഡോർ ടു ഡോർ മാർക്കറ്റിങ്ങിനു വന്നതാണ്.
സാധാരണയായി, ഇത്തരം വില്പനക്കാരിൽ നിന്ന് ഒന്നും തന്നെ വീട്ടിൽ വാങ്ങാറില്ല. പക്ഷെ, കുട്ടിയെ കണ്ടതോടെ, എന്റെ മനസ്സിൽ ഒരു ചാഞ്ചാട്ടം. അകത്തു പോയി അച്ഛനോട് 'എന്തെങ്കിലും വാങ്ങ്. പാവം കുട്ടിയാ' എന്ന് പറഞ്ഞു.
അച്ഛൻ : ശരി, എന്നാൽ എന്തെങ്കിലും വാങ്ങിക്ക്.
ഞാൻ : ശരി. എന്തൊക്കെയാ ഉള്ളെ? നോക്കട്ടെ.
ആ കുട്ടി എന്തൊക്കെയോ കുറെ സാധനങ്ങൾ കാണിച്ചു. പക്ഷെ, ഞാൻ ആ നേരം മുഴുവൻ ആ കുട്ടിയുടെ മുഖത്തേക്ക് തന്നെ നോക്കിയിരിക്കുവാരുന്നു. അത്രക്കണ്ട് ഭംഗി. ഈ സമയം അച്ഛൻ വീടിനു മുന്നിലേക്ക് വന്നു. ഞാൻ പെട്ടെന്ന് 'സീരിയസാ'യി.
അച്ഛൻ : മോൾ എവിടുന്നാ?
കുട്ടി : കൊല്ലത്ത് നിന്നാ.
അച്ഛൻ : പാവം. ഇത്രേം ദൂരം വന്നു കഷ്ടപ്പെടുവല്ലേ :(
അങ്ങനെ ഒരു സെറ്റ് പാത്രങ്ങൾ വാങ്ങി. രൂപ ഇരുന്നൂറു എന്റെ കയ്യിൽ നിന്ന് പോയി എന്ന് പറഞ്ഞാൽ മതിയല്ലോ.
പോകാൻ നേരം ഞാൻ ചോദിച്ചു :
"കുട്ടി പഠിക്കുന്നില്ലേ?"
"ഉവ്വ് ചേട്ടാ. എം. ബി. എ സ്റ്റുഡന്റാ... മാർക്കറ്റിംഗ്. അതിന്റെ ഭാഗമായി വന്നതാ. എന്നാ പോട്ടെ'
അവൾ 'പോട്ടെ' എന്നാണോ 'പൊട്ടാ' എന്നാണോ പറഞ്ഞത് എന്ന് എനിക്ക് ഇപ്പോഴും മനസിലായിട്ടില്ല.

Arunanand T.A
2010 batch

Incomplete dream

On the way of thorns and stones,
But I feel it as flower beds,
Though I wished it as so,
As if I belived in it,
Seemed to twinkled in heaven,
In mind ,she is at the top of
My dream, she gave her hand
I felt chilled in and I hold her more stormy
She is an angel to me,
I don't want to impair my chance
And I followed her , like a small kid,
But something disturbs I blowed it with
hand and I opened my eyes to
a white blended walls.

RESHMA SANKAR
2016 batch

Solstice

"You've got a visitor!" announced the cheery nurse. She always seemed so cheerful, thought Mark. Not that his life was bad, but her joy seemed to radiate and he was caught in her infectious smile As he walked towards the Visiting Room, apprehension confounded him. Who could it be?

As he entered the room, he saw a young man, hearty and in his early youth. His eyes shone when he saw Mark. Reminds me of myself when I was young, but I looked more handsome, he chuckled.As he approached the young man, he couldn't quite place him. He was sure he'd seen him somewhere before, but that memory seemed just out of grasp. Ah, it'll pop up any moment now, he mused. Not wanting to look a fool, he greeted the young man with a warm hug and a smile. They sat across a table and started to talk. And talk they did, ranging everything from what was on television to how the cursed weather was always acting up. Mark felt overjoyed; here was someone who genuinely understood his feelings. They talked some more, and then tried solving the daily crosswords. He was never good at them. He soon came to realize the young man wasn't, as well. Oh how they laughed, as they tried making absurd entries to match all the words. Golly! He hadn't had this much fun in a long, long time. They had lunch together, when the young man showed Mark, pictures of his beautiful wife and children. They spent the afternoon playing chess. Mark was never any good at chess, but he found it easy to beat the young man. Didn't the knight move two squares up then right? Mark couldn't quite remember, but the young man didn't seem overly concerned.

Time flew past, and soon it was time for them to part. The young man escorted Mark towards his room. He helped Mark onto his bed. But Mark still hadn't figured out who the young angel was. As the young man was leaving, Mark called out, "Goodbye... er..." The young man paused at the doorstep. He turned back. There were tears welled up in his eyes. But he managed a smile, and spoke but a whisper, "Goodbye, Dad."

P.S. This theme was written by some Iranian Student, doing her Degree in Literature. I had come across this several years ago. Reconstructed this out of my memory. All credits go to her.

Your life is amazing. Live it.

aswin shibu abraham
2014 batch

നശ്വരമീ യാത്ര

വഞ്ചനയാം ഹോമകുണ്ഡത്തിൽ നിന്നുയരുന്നു
നിഷ്കളങ്കതയുടെ പേമാരിയാം രോദനം
എന്തേ മർത്ത്യാ നിൻ തിക്തമാം കർമ്മങ്ങൾ
എന്തേ നീ ജഗദീശ്വരൻ തൻ
കരങ്ങളിൽ നിന്നകലുന്നു?
എന്തെ നിൻ ദ്രവ്യലാഭമോഹങ്ങൾ?
സ്നേഹമേ എവിടെയാണ് നീ?
എവിടെയാണ് നിൻ കരങ്ങൾ?
എവിടെയാണ് നിൻ മൊഴികൾ?
കാവ്യവും തത്ത്വവും
തളിർക്കുമീ മർത്ത്യരിൽ
നന്മയിന്ന് വർണ്ണമില്ലേൽ വ്യർത്ഥമായല്ലോ
കാലമെന്നതങ്ങനെ കടന്നുപോകും
ഒടുവിലീ ജീർണ്ണമാം വസ്ത്രം
മണ്ണിലേക്കേകി പോകേണ്ടതല്ലെയോ
എൻ പ്രിയ സോദരരേ, അതിനാൽ
ലോകത്തിനൊപ്പം നീങ്ങുവിൻ
ഒടുവിൽ നാമെത്തുമാ
നശ്വരനാം ജഗദീശ്വരൻ
തൻ കരങ്ങളിൽ
അവിടെ നിൻ ദ്രവ്യങ്ങളേകുമോ
നിന്നാത്മ മോക്ഷം.

Anil John Poovapallil
2015 Batch

the first love letter

The dark clouds started moving towards the setting sun. I knew it was going to rain. It was getting dark alright, yet the flames from the pyre kept the place bright. Sure enough, Aditi always lit up the place around her, and even after leaving all of us, she didn't stop doing that.

"Abhay… one minute", I saw Devika running towards me, calling out. Her eyes were red, I knew she had been crying for a long time. She had taken the news quite badly. Aditi had been her best friend since kindergarten. "Ab-hay.. Ab-hay..Ab-", Devika was panting. "Calm down dear," I said, " I know what you're going through ok? I know she didn't deserve to die like this. So let's just hope that wherever she is right now, she is happy and that her soul may rest in peace.". I knew it was a stupid thing to say, but that was all I could come up with.

"Happy you say? Yeah right… You don't even have the right to talk about her now. You're just a jerk. She died because of you, more than the wretched accident. Do you know what was the damage you have done? You broke her heart. You tore her apart, and yet you think wherever she is right now, she will be happy? ", Devika started screaming at me. I had absolutely no clue what was going on. All I wanted was to console her, make sure she could hold on, and there she was throwing quite a tantrum on the occasion of her best friend's funeral. I think it was my puzzled expression that irritated her more. She screamed again," You just don't know anything do you? Don't give me that face. I hate you so much Abhay. You don't know what I'm going through right now. You won't and you never will. You are just too insensitive to know what others feel, or when they are hurt. You're just too selfish, and self-obsessed. You don't give a damn-". "-Look, Devika.. I don't understand any of this ok? What are you saying, what did I do?...Look just have a cup of water, and tell me what's going on.. Pls…", I handed her a cup. She gulped down the entire cup in a second, took a deep breath and sat down on a nearby bench. It had been sometime, I knew she was thinking about something serious, but I didn't want to interrupt her thoughts. I felt I should give her time to recover. She was clearly over reacting to something.

Devika looked up to my face, "Look Abhay, I'm sorry. I just.. I just don't know why I screamed at you, but it's just.. it's just.. You know me and Aditi.. We've been together for like.. forever… And Abhay may be you don't know it, but you were kind of responsible for her death."

"What? Me?How?...?" I was perplexed. Devika began "I don't know what to say, but if she hadn't been on that bus on the way to meet you, maybe the accident wouldn't have happened… and well…."

the first love letter

"Oh so because of that-"I began too but she interrupted again, " No Abhay, I didn't really mean that. You didn't know what she was going through, you were insensitive to her feelings. You rejected her love,-"
"Wait a minute.. I rejected her love.. She loved me? What the hell....?" This was all confusing to me. "Well, she did. She loved you with all her heart, you were everything to her. But she was afraid to tell you. She hoped you would love her too the way she did, but she didn't want to embarrass you in front of others. So she kept her feelings inside, waiting for the right moment to confess. She knew she had to act soon, because this is our final year, and who knows She chose her moment on that dreadful day, and she decided she would gather the guts to tell you what you meant to her. And it was on her way that.... that....", Devika broke down into tears.
This was all new to me. Aditi loved me? What on earth. She was one of my good friends but I never thought that way about her. Moreover, I never thought she was interested in me too. I mean, I knew this girl for the past 5 years, and never once did she behave differently to me, not once did she give me any clue whatsoever, and suddenly I'm the one who broke her heart? Where was all this going to?
"Devika look," I said, "I really don't know what you're saying. I mean Aditi loved me? Where did that come from all of a sudden?" "All of a sudden? Abhay, she's loved you ever since she knew you, for the past 5 years. Abhay, you were everything to her. Look I know it sounds awkward, coming from me. So here..." Devika handed a book to me. I snatched the book and opened it.
THIS DIARY BELONGS TO ADITI....
Devika spoke, " I know it's not ethical to share someone's personal diary but this was Aditi's world. She wrote everything she wanted in this. I feel that you are the only person who should be allowed to read it. I am sure she wanted you to too. If I don't do at least this much for my best friend, she will never forgive me. Look I'm leaving . I think I need some time alone."
Devika disappeared as quickly as she had come.
This was something new alright. I gazed at the pink book in my hands, I knew I should be reading it, yet somehow there was a part of me that didn't want to. Devika's words rang in my ears "Abhay may be you don't know it, but you were kind of responsible for her death"... My mind wondered why, and I knew the only answer to this was reading the book. I opened the pink pages. I remember Aditi quite well, she was small and bubbly, full of life, ever smiling, happiness spreading girl. A little miss sunshine. And sure enough, her diary spoke for her. The pages were filled with her aura, as I was ruffling through them, I felt her presence throughout the book.

In this book Aditi had a spun a world for herself. She had written about the first time we met, the time she offered me food when I was hungry, and how I refused out of pride, but later on how I went to her asking for it. The time that I was playing basketball and I hurt my shoulder, and how she had run all the way from the court to the sports room to get me first aid and how when she returned with it, I walked past her without even giving her a glance. I did remember something like that, but I'm sure I did that because I was in pain. I wasn't exactly that bad a guy. She had written happily about the days that the whole class was together, about how she would spend hours gazing at me, wishing I was with her, when in fact I was having a ravishing time with the guys. I could have spoken to her, but no, I went on with my world. She had mentioned that if I had given her as much as a glance it would have made her day. But somehow my selfish heart took control. Well, she hadn't exactly called me selfish, but as I read through her, deep inside I knew that had I been a little more into her, it would have made a better turn in her life. She had written also about the times when my seat was next to her in lab, and how happy she had been then. Actually it was pretty nice chatting to her, she would manage to keep me entertained throughout, and well I guess she had quite a positive energy around her. It pained her heart when my seat got changed. She remembered all those things too well. I, on the other hand, had let them go as daily routines of life. To her they mattered more than anything, they made her day, but to me I was too self obsessed to even care.

I remember reading a sentence once, "Take care of the small things of life and the big things will come to you." How true. Aditi had been a simple person at heart, ever smiling, and with a huge loving heart. She had the magic to make a person feel at home even in the most adverse situations. She was easy to converse with, she never ran out of topics, and she was the best person to turn to when you wanted a friend. I remember the time my dog Jimmy died, I was weak emotionally and she had been the only one who bothered to console me. In front of the rest of the class I had to act like nothing happened, to a 17 year old boy, a dead dog is not a matter worth crying for. But for me, Jimmy had been my constant companion, my buddy, and I just didn't have anyone to share my sorrows with. But Aditi had noticed me within the crowd, sat next to me and asked me how I felt. Soon I was pouring my heart out to her, about how I loved Jimmy, and how I pained in his absence. She had listened patiently, never made fun of me, and in her presence alone I had found relief from my loss.

I feel really stupid now thinking about the time I told her about my crush Sunaina. I had brought the topic into a usual conversation we were having, and I had mentioned how much I liked this girl, how beautiful she was, and how much I wanted her to notice me. And she had been the most supportive friend you could ever get, advising me to keep calm and wait for the right time to make a move. All the while Aditi had been thinking the same things in her mind about me and waiting for the right move. I wonder why I had chosen her of all people to confess to. Maybe because she had been the only person I could confide in, but had I known how much

that hurt her I wouldn't have done so. I had been looking for love just like that, when there was a girl who would have given her life to me. And suddenly I got a feeling that maybe Devika was right. Maybe Aditi did die more because of me. I didn't know what to do. In an urge I took a pen and jotted a few lines in the last page of her diary,

Dear Aditi,

I know apologizing doesn't make up for anything, but if it helps, I'm sorry. I'm sorry for everything my dear Aditi. I was too selfish and stupid to even think about you. I was so lost in my own fantasy world that I didn't realize that you had been my world. Instead of being there for you and loving you, I was too busy catching up with others' lives. I don't know why you got into that bus to see me. But whatever it was, I'm sure this letter will suffice. My dear , you were always there when I wanted you, you stepped in when everyone else stepped out. You stood by me when I wanted help, and talking to you had been the best moments I ever had, yet I somehow took you for granted. You had the best smile ever, the kind that would melt anyone's sorrows away and fill everyone's hearts with joy. I should have tried to know you better, but from what I do know, I have realized that you were a gem. No, you are a gem. I don't know what else to say Aditi.

I kind of assumed you would be there always, but I do realize that now you're not .But wherever you are, just keep in mind that I will be thinking about you always, and quite a lot. This is my first love letter to you Aditi, there will be more. Be there for me always, and I will be there too..Keep smiling always…

Love,
Abhay

PS: I love you(This is your favourite movie, right? See there are somethings that I know about you.)

I kept the pen down. A drop of tear fell down from my eye. Suddenly a light warm breeze flew in from somewhere. A chill ran down my spine. I could feel her presence around me. Through the breeze it was like she was whispering in my ear," I love you too….".

roshni menon
2014 batch

seasons

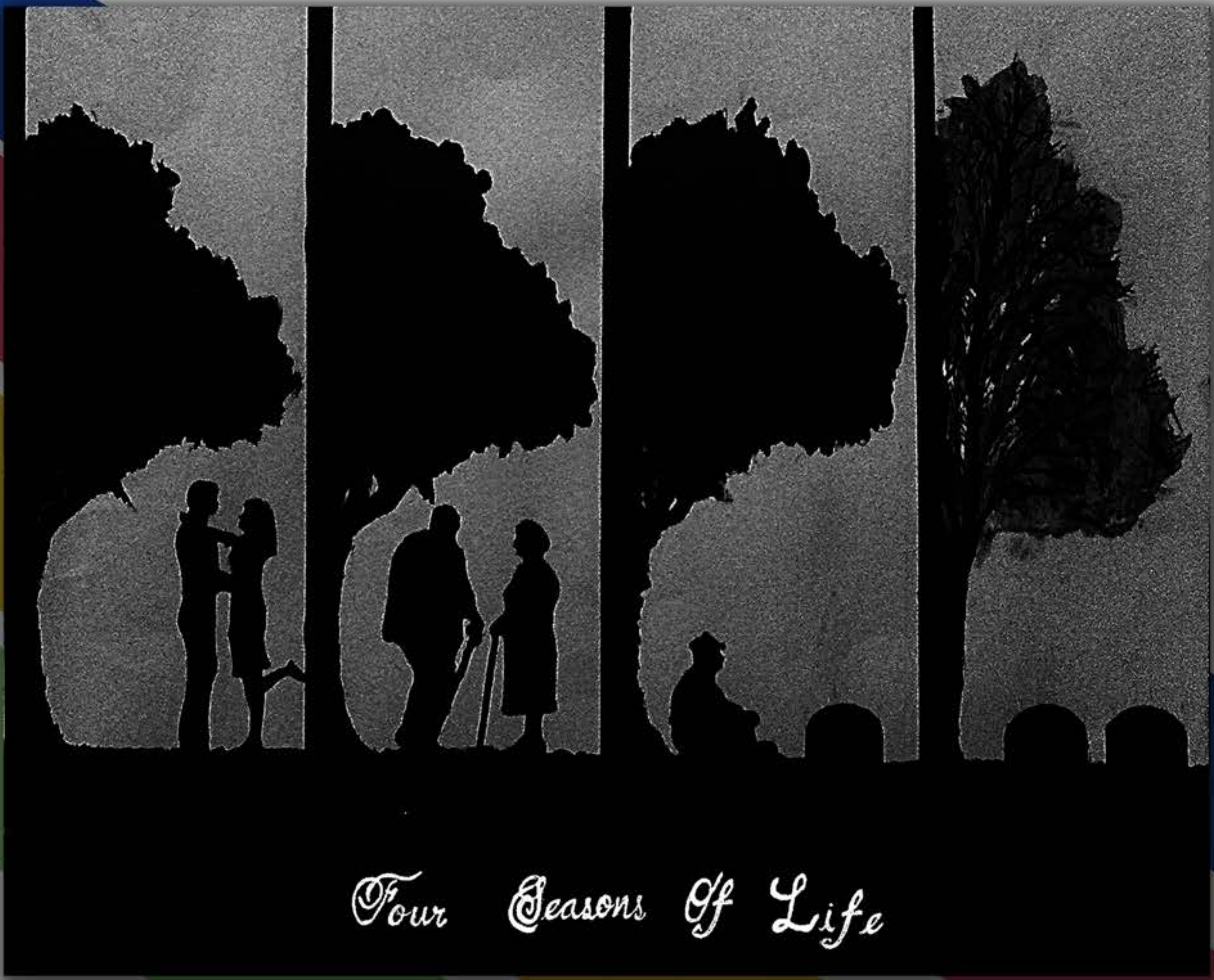

antony samuel
2012 batch

Prof. Jyothiraj V.P

PRINCIPAL

Smt. Smitha Dharan

HEAD OF DEPARTMENT

DEPARTMENT OF COMPUTER SCIENCE ENGINEERING

Smt. Nisha Kuruvilla

HEAD OF DEPARTMENT

DEPARTMENT OF ELECTRONICS AND COMMUNICATION

Smt. Sreeja .P

HEAD OF DEPARTMENT

DEPARTMENT OF ELECTRICAL AND ELECTRONICS ENGINEERING

Smt. Shiny .B

STAFF ADVISOR

CS 2011-2013

Smt. Laghima P.M

STAFF ADVISOR

EC 2010-2013

college senate

Shanu Nizar
Senate Advisor

Rahul Ramesh
Chairman

Radhu Nair
Vice Chairman

Jino Thomas
General Secretary

Rajeesh R
Magazine Editor

Sheljith. k
Sports Secretary

Sreenath .K
Arts Secretary

Gibi jacob
Treasurer

A batch

B batch

C batch

D batch

E batch

Mtech VLSI

Mtech IMAGE PROCESSING

ignite
Integrated Guidance Network of IEEE for Technical Education
with His Excellency Dr. A.P.J Abdul Kalam
SAM'S

Network
SAM'S

SAM'S

SAM'S

SAM'S

ignite

college inauguration

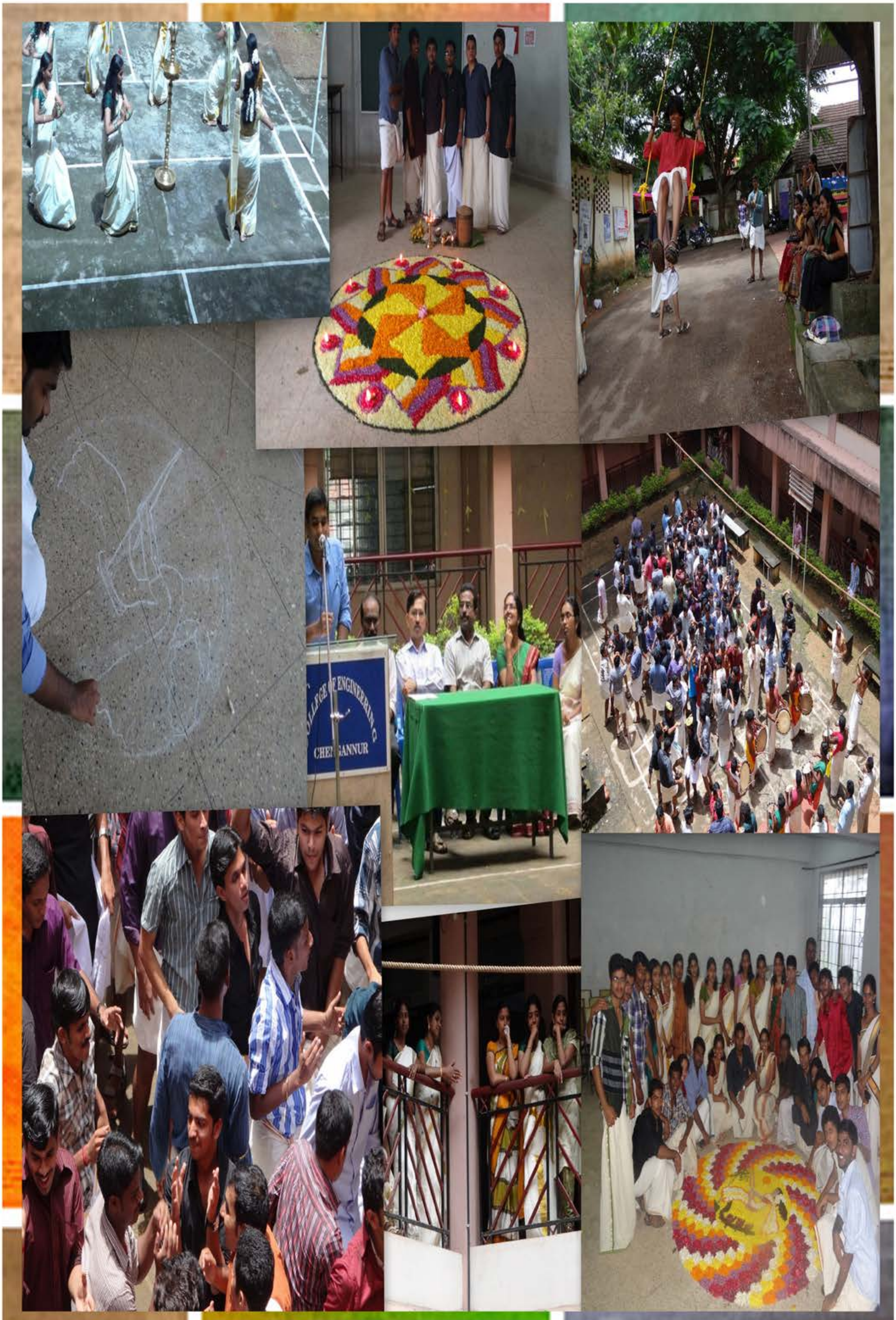

sports
RED

utsav
College of Engineering Chengannur
Presents

College of Engineering Chengannur Presents
SUMMIT '12
sanguine saga of sagacity

College of Engineering Chengannur Presents
SUMMIT '12

Garage Inc
AUTO EXPO

SUMMIT '12

CAMPION 12
CAMPION

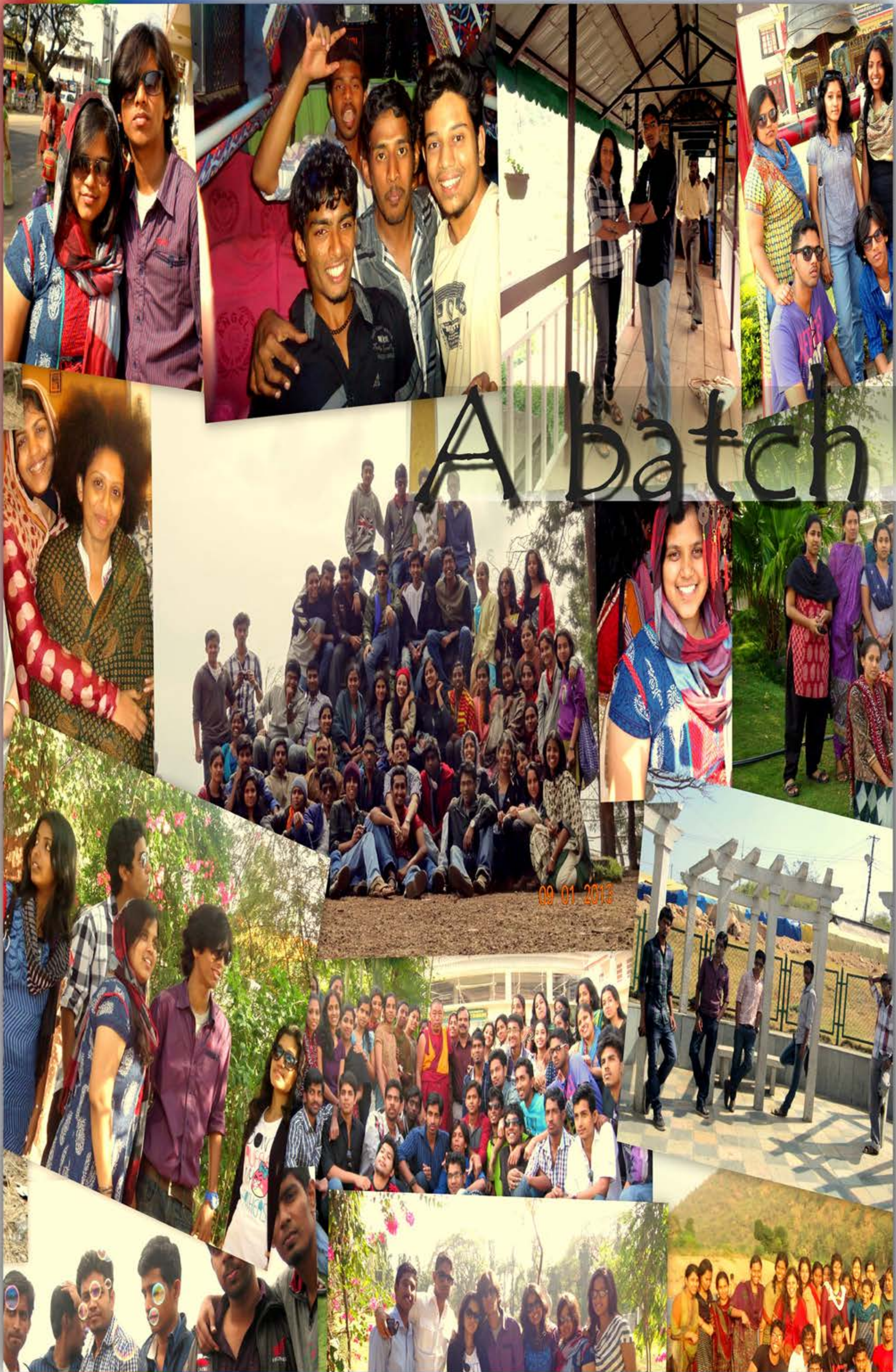
A batch
09 01 2013

SUDHEESH
A/C AIR BUS
The Electronics 2013 B Batch | College of Engineering, Chengannur
B batch

Catching UR Minds
Twins
C batch

D batch

E batch

farewell

Editorial Board

Akshay Mammen

Nidhin P S

George Panamkuzha

Parvathy Unnikrishnan

Asha Anna

Sreepriya

Rajeesh Radhakrishnan

Cheif Editor

Rahul Purushothaman

Treasurer

DESIGN
Akhil
DESIGN HEAD
Melson
Pavan
Vivek
Anup
Sheljith
Hisham
Nikhil

ചില 'പഴം'കഥകൾ

Caution: അടിയന്റെ ഈ ഒരു എളിയ ലേഖനം വായിക്കുന്നതിന് മുമ്പ്, സുഹൃത്തേ .... ഒന്നോർക്കുക .

കൂതറ എന്ന് നിങ്ങൾ ഇതിനെ വിശേഷിപ്പിച്ചേക്കാം

പക്ഷെ എന്റെ പ്രിയ സുഹൃത്തും 'വെട്ടൊന്ന് മുറി രണ്ടുമായ ' **Jibin Thomas Sam** ന്റെ വാക്കുകളിൽ

I JUST DON'T CARE .!! (With a slang :p)

ക്ഷമയോടെ ഇരുന്ന് വായിക്കുന്നവർക്ക് വേണ്ടി : മച്ചാ......നമ്പൻ.... ഡാ **:D**

Malayalam "korachu korachu' അറിയാവുന്ന ചങ്ങാതിമാർക്കു ഇതു ബാക്കിയുള്ളവർ വായിച്ചു കൊടുക്കുക – നിങ്ങൾ മാത്രം എന്നെ സഹിക്കുന്നതു മോശമല്ലേ ???

Disease: 'ചളി ' (അഥവാ ചളു)

കൃത്യമായ അർത്ഥം അറിയില്ലെങ്കിലും **(Trust me google wont help)** ഈ വാക്കും ഭാഷയിലുള്ള ഇതിന്റെ ഉപയോഗവും പുരാതന ആധുനിക കവിത്രയങ്ങൾ ഇട്ടുതന്ന നമ്മുടെ മലയാള ഭാഷയുടെ, പോകട്ടെ, **Language** എന്ന **complete concept** ന്റെ അടിത്തറയിൽ ഏതാനും ചില ബുദ്ധിജീവികൾ ഇട്ട ഒരു **atom bomb**!! !! ഈ ബുദ്ധിജീവികളെ നമുക്ക് ചളിയന്മാർ എന്നു വിശേഷിപ്പിക്കാം .

Symptoms: ചളി കേൾക്കുന്നവരിൽ ഉണ്ടാകുന്ന വികാരങ്ങൾ പലതാണ് ചിലർ ചിരിക്കും, ചിലർ കരയും, മറ്റു ചിലർ നെഞ്ചത്തടിക്കും, വേറെ ചിലർ ചളി പറയുന്നവരെ അടിക്കും. പക്ഷെ കൂടുതൽ ആളുകളിലും കണ്ടുവരുന്ന വികാരം....പുച്ഛം !!!

CEC യിലെ എന്റെ ആദ്യ ദിനം. കിട്ടിയ **allotment** ഉം തൂക്കി അച്ഛന്റെ കൂടെ വണ്ടിയിറങ്ങിയ ഞാൻ കോളേജ് കണ്ടു തല കറങ്ങി വീണില്ല എന്നേയുള്ളു. വന്ന വണ്ടിക്കു തല വെച്ചാലോ എന്നുവരെ ഞാൻ ആലോചിച്ചു.

കണ്ടു തീർത്ത **cinema** കളിലെ **scene** കള് ഓരോന്നായി മനസ്സിലേക്ക് ഒഴുകിയെത്തി....!! ഒരു കുന്തവും ഇല്ല ശ്ശെ!! എവിടെ നോക്കിയാലും അവിഞ്ഞ ഒരു യൂണിഫോം... മുഷിഞ്ഞു നാറിയ ഒരു **white**!! എങ്കിലും ഞാൻ പ്രതീക്ഷ കൈവെടിഞ്ഞില്ല.....

ആൾക്കൂട്ടത്തിനിടയിൽ ഒരു സുന്ദരി ????? :ഹ എവിടെ ..!! പണി തരുമ്പോൾ ദൈവം തമ്പുരാന് എല്ലാം കൂടി ഒന്നിച്ചല്ലേ തരു ... :(

പക്ഷെ പുള്ളിക്കാരൻ മൊത്തത്തില് അങ്ങ് കൈവെടിഞ്ഞില്ല..... 2013 S1S2 **B**,

ഒരു കുഞ്ഞ് സ്വർഗ്ഗം..... അതിലേക്കു കാലെടുത്തു വെക്കുമ്പോൾ ആരറിഞ്ഞു 4 കൊല്ലം നീളുന്ന സംഭവബഹുലമായ ഒരു ജീവിതത്തിന്റെ തുടക്കം ഇവിടെ നിന്നാണെന്ന് !!

സംഭവബഹുലം എന്ന് പറയുമ്പോ.... സംഭവം ശരിക്കും ബഹുലം തന്നെ ആയിരുന്നു കേട്ടോ.... കാണിച്ചു കൂട്ടിയ വാളിത്തരങ്ങൾക്കും കോപ്രായങ്ങൾക്കും **attendance SHORTAGE** ഒരു അലങ്കാരം ആയപ്പോൾ ഈ ഒരു **item** ദൈവം സഹായിച്ചു നാലുകൊല്ലവും വിട്ടുപിരിയാത്ത സന്തത സഹചാരി ആകുമെന്ന് ആര് കണ്ടു ???

ഇതിനിടയ്ക്ക് **class**ൽ മുമ്പ് പറഞ്ഞ അസുഖബാധ പലരിലും വൻ മാറ്റങ്ങൾ തന്നെ വരുത്തി ... കഥകൾ മെനഞ്ഞെടുക്കാനുള്ള പ്രാവീണ്യം തെളിയിച്ച പലരും ചളിയിൽ കിരീടം വെയ്ക്കാത്ത രാജാക്കന്മാരായി ... ഇനിയും ഇതെന്താണെന്നു മനസ്സിലാകാത്തവർ ഞങ്ങളിൽ ആരെയെങ്കിലും ഉടനടി ബന്ധപ്പെടുക .... **MY Phone number is**

ഇതിനിടയിൽ പരിഷ്ക്കാരത്തെ മാനിക്കാത്ത ചില അധ്യാപകർ സ്ഥിരമായി ഓരോരുത്തരെ പോക്കാൻ തുടങ്ങിയിരുന്നു.... കാര്യം തിരക്കിയപ്പോഴല്ലെ സത്യാവസ്ഥ അറിഞ്ഞത്..... അടിയിൽ ധരിക്കേണ്ട വസ്ത്ര തങ്ങൾ വെളിയിൽ കണ്ടു തുടങ്ങിയത്രേ ശിവ ശിവാ..... കാലം കലി കാലം തന്നെ... പണ്ടൊക്കെ മുഖത്ത് നോക്കി നടന്നിരുന്നവരുടെ കണ്ണുകൾ ഇപ്പോൾ എവിടെയാണാവോ......? **:p :D**

ഞങ്ങൾ വരുമ്പോൾ വെറും ഭാർഗവി നിലയം ആയിരുന്ന ആ ഒരു **building** ന്റെ പണി തുടങ്ങിയിരുന്നു... ഇതിനിടയിൽ...... ചിലർ ഇതിനിടയിൽ ആളൊഴിഞ്ഞ പുതിയ കെട്ടിടത്തിന്റെ ഓരോ മൂലയിലേക്കും ചേക്കേറി.... പ്രത്യേകിച്ച് പറയണ്ടല്ലോ **nice** ആയിട്ട് പണി പാളി പലരുടെയും **:p**

ആഹ് കൂടുതല് എന്ത് പറയാൻ.... വരാനുള്ളത് വഴിയിൽ തങ്ങില്ലല്ലോ **:p**

മാംബൂ ചേട്ടന്റെ എന്റെ **CEC** യുടെ (2009 **magazine**) ബാക്കിയാണോ ഇത് എന്ന് സംശയം ഉള്ളവർക്ക് എന്റെ ഉത്തരം ഇത് എന്റെ മാത്രമല്ല നിങ്ങൾ ഓരോരുത്തരുടെയും **CEC** ഒരു ജീവിതം ഇവിടെ ജീവിച്ചു തീർത്ത നാമോരോരുത്തരും മറക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കാത്ത ചില ഓർമകൾ നന്മകളുടെയും സഹൃദത്തിന്റെയും ഒരു ലോകം

ഞങ്ങളുടെ പ്രിയപ്പെട്ട **Staff advisor** ന്റെ വാക്കുകളിൽ'സാധാരണ ബാച്ചുകളിൽ അടിയും ഇടിയുമാണ് കൂടുതല്.... അതിന്റെ കൂടെ പെൺവിഷയം കൂടി ആയാലോ ??? ബലേ ഭേഷ് **:P** അതാണ് 2013 **batch :p**
(സ്നേഹിക്കുന്നത് ഒരു കുറ്റം ആണോ ??? **:p)**
പക്ഷെ അതു മാത്രം ആയിരുന്നോ 2013?
അല്ല.... പിണക്കങ്ങൾക്കും പരിഭവങ്ങൾക്കും ഇടയിലും ഒരു പിടി നല്ല സഹൃദങ്ങൾ

സമ്മാനിച്ച, വേദനകളിൽ കൂടെ കരഞ്ഞ, സന്തോഷത്തിൽ കൂടെ ചിരിച്ച ഒരു പറ്റം നല്ല ആത്മാക്കൾ.
'വാ അളിയാ ആത്മാവിനു ഒരു പുക കൊടുക്കാം'!!!

College നെക്കുറിച്ചു പറയുമ്പോൾ **arts** നെക്കുറിച്ചും **campion** നെക്കുറിച്ചും പറയാതിരിക്കുന്നത് വെറും ***** ആയിപ്പോകുന്നതുകൊണ്ട്, പ്രിയ സുഹൃത്തുക്കളെ എന്റെ ജീവിതത്തിൽ ഞാൻ ഏറ്റവും കൂടുതൽ ആകാംഷയോടെ കാത്തിരുന്ന അവസരങ്ങൾ ചിലപ്പോൾ നിങ്ങളും.... കുറച്ചു നാളുകൾ കൂടി കഴിഞ്ഞു ഒരിക്കലും തിരിച്ചു വരാൻ ആകാത്ത ഒരു വേദിയിലേക്ക് ഞാൻ കയറുമ്പോൾ **pls remember...I ve always loved dis stage...!!** **"SHOW"** ഇല്ലാതെ എന്ത് ജീവിതം **:p**

Campion എനിക്ക് എന്തുകൊണ്ട് പ്രിയപ്പെട്ടതായി....?? ഉത്തരം എന്റെ ജീവിതം ആണ്...!
I LOVE CAMPION :p പ്രത്യേകിച്ച് **the INAGURATION ceremony... :p..**
ഇതിനിടയില് ചരിത്രത്തിൽ ആദ്യമായി **CEC** ഒരു **CAMPION cup** ൽ മുത്തമിടുന്നത് കാണുവാൻ ഉള്ള ഭാഗ്യം ഉണ്ടായി..... **CEC** ഒന്ന് ചേർന്ന് ആഹ്ലാദിച്ച ദിവസം......!!

പണ്ട് എവിടെനിന്നോ മനസ്സിൽ കയറിയ ഒരു പാട്ട് ഞാൻ ഓർമ്മിക്കുന്നു ...

എവിടെ നിന്നോ എവിടെ നിന്നോ
വഴിയമ്പലത്തിൽ വന്നുകയറിയ
വാനംപാടികൾ നമ്മൾ
കഴിഞ്ഞ കാലം തിരി കൊളുത്തിയ
കൽ വിളക്കിന്നരികെ
ഒരിക്കലിങ്ങനെ നമ്മൾ കാണും
ഓരോ വഴിയെ പോകും
ഓരോ വഴിയെ പോകും .....

നമ്മുടെ അവസ്ഥ ഇത്ര കൃത്യമായി ഒരു പാട്ടിൽ കണ്ടപ്പോൾ സന്തോഷം തോന്നി....! ഒപ്പം ഒരു ചെറിയ വിഷമവും.... ഇത് ഇവിടെ നില്ക്കട്ടെ, ഞാൻ മടങ്ങി വരാം

CEC MH എന്നെപ്പോലെ തന്നെ ഒരു പറ്റം **CECians** ആത്മാർഥമായി സ്നേഹിക്കുന്ന ഒരിടം.... അത് എന്തുകൊണ്ടാണ് എന്നുള്ളതിന് എനിക്ക് കൃത്യമായ ഒരു ഉത്തരം ഇല്ല..... റെന്റ് അടക്കാതെ ഓരോ മാസവും ഫൈൻ കൂടി കൂടി അവസാനം പ്രിയപ്പെട്ട വീടിന്റെ ആധാരം പണയം വെയ്ക്കേണ്ട അവസ്ഥ വന്നിട്ടും ഇറങ്ങി പോകാൻ മടിക്കുന്ന ഒരിടം **MH** ന്റെ **Official brand** ആയ **MH** ഉം അടിച്ചു കിണ്ടി ആയി **CSI Hostel** ലേക്ക് നോക്കി കൂകി വിളിച്ച് പാട്ടും പാടി **CSI** യുടെ കർട്ടനിടയിലൂടെയുള്ള **occasional** ഒളിഞ്ഞുനോട്ടങ്ങൾക്ക്

സാക്ഷ്യം വഹിച്ചത് കൊണ്ടാണോ, നമ്മൾ ഈ ഭൂമിയിൽ ജനിച്ചതിനെ അറിയാതെ ശപിച്ചു പോകുന്ന ഓരോ **B DAY celebrations** (അഥവാ ചീമുട്ടയേറ് **and** അളിഞ്ഞ **fruit facial... :p**) ന്റെയും ഭീതിപ്പെടുത്തുന്ന ഓർമ്മകൾ മൂലമോ ആകാം.... ഒരിക്കലും മറക്കാത്ത ഒരു **christmas carol night** ഉം തന്നു എനിക്കെന്റെ **MH** പ്രച്ഛന്ന വേഷവും ധരിച്ചു ഓരോ **ladies hostel** ന്റെയും ഗേറ്റ് തുറന്നു കയറിയപ്പോൾ പ്രിയ സഹോദരിമാരെ..... സംഭവം **DJAANGO** !!

പണ്ടെന്നോ ഇച്ചിരി **nostalgia** അടിച്ചിരുന്നപ്പോൾ **update** ചെയ്ത ഒരു **fb status** ല് ഞങ്ങൾക്കെല്ലാം പ്രിയപ്പെട്ട ചാമി ഇട്ട **comment** ഞാൻ ഓർക്കുന്നു ...
(NN Kakkad(ന്റെ വരികൾ)

കാലമിനിയുമുരുളും വിഷു വരും
വർഷം വരും തിരുവോണം വരും
പിന്നെയോരോ തളിരിനും പൂ വരും കാവരും
അപ്പോളാരെന്നും എന്തെന്നും ആർക്കറിയാം.
നമുക്കിപ്പോഴി ആർദ്രതയെ ശാന്തരായി
സൗമ്യരായി എതിരേല്ക്കാം
വരിക സഖി അരികത്ത് ചേർന്ന് നില്ക്കൂ...
പഴയൊരു മന്ത്രം സ്മരിക്കാം,
അന്യോന്യം ഊന്നുവടികളായി നില്ക്കാം,
ഹാ സഫലമീ യാത്ര...
സഫലമീ യാത്ര ....

3rd year ന്റെ അവസാന ദിനങ്ങളിൽ പ്രിയപ്പെട്ട **seniors College** ല് നിന്ന് പടിയിറങ്ങി പോയപ്പോൾ യാത്ര അയച്ചത് ഇന്നും മറന്നിട്ടില്ല... വിരലിൽ എണ്ണാനുള്ള ഏതാനും ദിവസങ്ങൾക്ക് ശേഷം ഇതേ അവസ്ഥയിലൂടെ കടന്നു പോകേണ്ടി വരുമ്പോൾ ഹൃദയം ചിലപ്പോൾ നുറുങ്ങിയെക്കാം.

അവസാന ദിനം **BAG**ഉം **pack** ചെയ്തു ഇറങ്ങുമ്പോൾ 4 കൊല്ലം കാതുകളിൽ അലയടിച്ച **CEC** യുടെ സംഗീതം മനസ്സുകളിൽ മന്ത്രിച്ചുകോണ്ടേയിരുന്നു...

ഏയ് പിസ്ത ....'

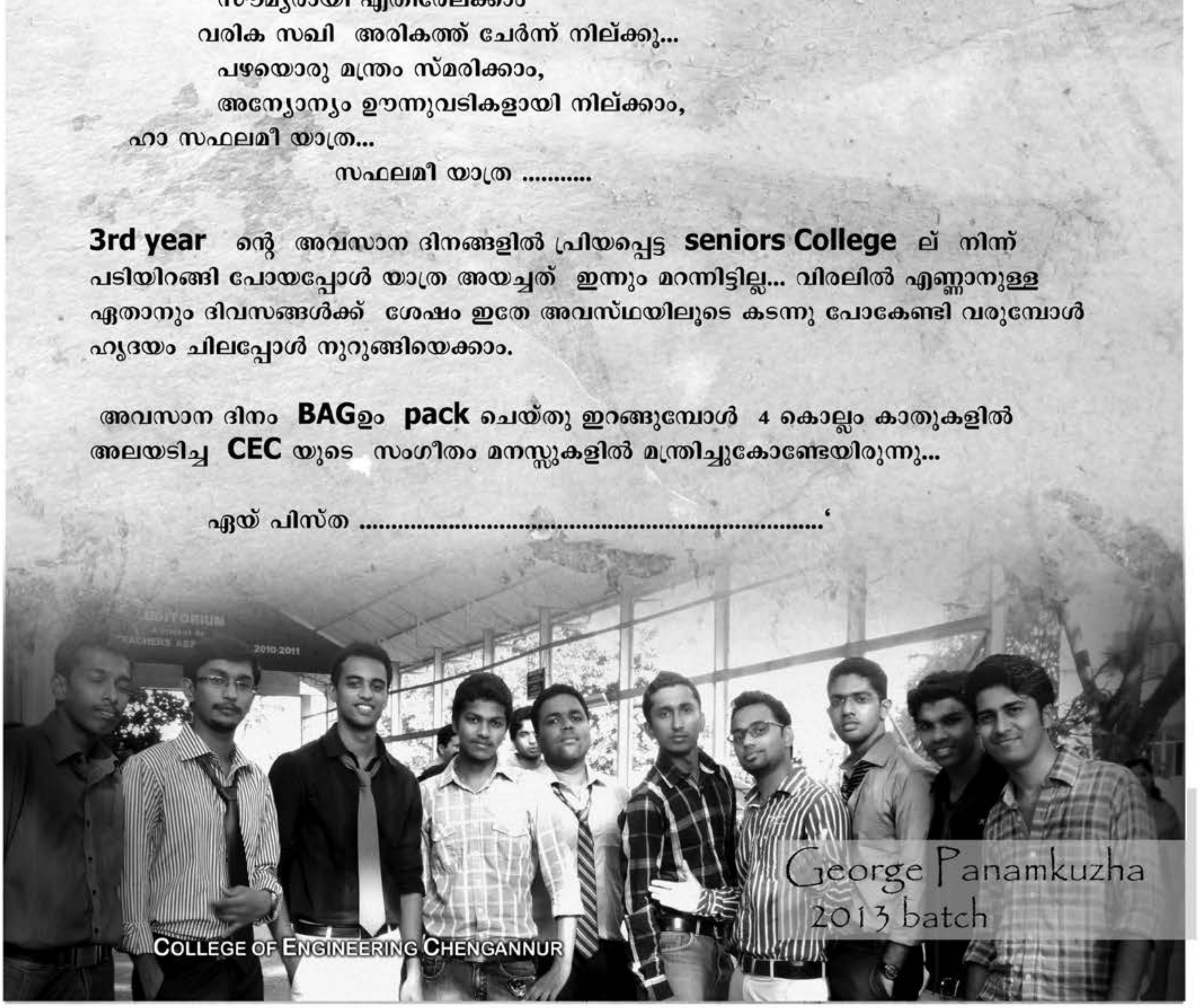

ഗുൽമോഹർ പൂക്കാത്തിടങ്ങളിൽ

01/01/2013 : 8.30 am

ഒരു **luxury flat.** .അങ്ങിങ്ങായി അലസമായി വലിച്ചുവാരിയിട്ട വസ്ത്രങ്ങൾ..... കാലിയായ മദ്യ കുപ്പികൾ...... **ash tray** നിറയെ സിഗരറ്റ് കുറ്റികൾ. ടേബിളിൽ കഴിച്ചു പകുതിയാക്കി വച്ച **pizza**.. കട്ടിലിൽ പുതപ്പിനുള്ളിൽ പരസ്പരം കെട്ടിപിടിച്ചു കിടക്കുന്ന 2 ആൾരൂപങ്ങൾ......
അയാളുടെ ബ്ലാക്ക്ബെറി ഫോൺ നിർത്താതെ ചിലച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു.......

"Hello"
"good morning sir"
"morning"
"sir, the client meeting has been rescheduled at 10.00 am"
"ok I'll be there"
"Thank you sir. .and happy New Year!"
"oh to you too Susan"

പുതപ്പിനുള്ളിൽ ചുരുണ്ടുമൂടി കിടന്നുറങ്ങുന്ന കാതറിൻ എന്ന റഷ്യൻ സുന്ദരിയുടെ കവിളിൽ ഒരു ചുംബനം സമ്മാനിച്ച്, തലേന്ന് രാത്രി പകുതിയാക്കിവച്ച **CNGMAC** ബോട്ടിലിൽ നിന്നും ഒരു പെഗ് വിസ്കി ഒഴിച്ച് ഒറ്റവലിക്ക് അകത്താക്കി......
കാതറിൻ, ഇന്നലെ പഞ്ച നക്ഷത്ര ബാറിലെ ന്യൂഇയർ പാർട്ടിക്കിടെ ഒരു ഡ്രിങ്ക് ഓഫർ ചെയ്തു തുടങ്ങിയ പരിചയം, ഇന്നീ പുതപ്പിനുള്ളിൽ ഒരു ചുംബനത്തിൽ അവസാനിക്കുന്നു. അയാളുടെ പെൺ സൗഹൃദങ്ങൾക്ക് ഒരു രാത്രിയിൽ കുടുതൽ ആയുസ്സ് വിരളം.....
അയാളൊരു സിഗരറ്റ് എടുത്തു പുകച്ചു..... പുകച്ചുരുളുകൾ....
സ്റ്റീരിയോയിലൂടെ പതിഞ്ഞ സ്വരത്തിൽ വയലിൻ സംഗീതം . .

14/02/2009 : 10.00 am

മഞ്ഞ് പെയ്യുന്ന ആ പ്രണയദിനത്തിൽ പൂത്തുനില്ക്കുന്ന ഗുൽമോഹർ മരത്തിനു ചുവട്ടിൽ സമ്മാനപൊതികളുമായി അവൻ അവളെ കാത്തിരുന്നു.... ക്യാമ്പസിന്റെ ഓരോ കോണിലും കൊക്കുരുമ്മി പ്രണയം പങ്കിടുന്ന കോളേജ് മിഥുനങ്ങൾ. എത്രേണ്ട സമയം കഴിഞ്ഞിട്ടും കാണാതായപ്പോൾ അവൻ അവളുടെ നമ്പർ ഡയൽ ചെയ്തു.

"the customer you are trying to reach is not accepting any calls at the moment"

വീണ്ടും മണിയടിച്ചപ്പോൾ അവൾ ഫോണെടുത്തു,

"I'm with vishal"
"vishal?! ഇന്ന് **valentines day** ആണ്. **you're supposed to be with me! I've been waiting here for you"**
"sorry.I can't be there now"
"why?but അമലാ. . .**"**
"you know he has traveled miles to be here, just to meet me.. try to understand"
"WTF?!"
അവൾ ഫോൺ കട്ട്ചെയ്തു.....
മുകളിൽ നിന്നും ചുവന്ന ഗുൽമോഹർ പൂക്കൾ അവനു ചുറ്റും വീണുകൊണ്ടിരുന്നു.... ദൂരെ ആരുടെയോ മൊബൈലിൽ ഒരു പ്രണയഗാനം റിംഗ് ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നു. .

25/05/09 : 8.00 **pm**

കോളേജ് ജീവിതം കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു, **'what's next'** എന്ന ചോദ്യം നാല് ഭാഗത്ത് നിന്നും അവനെ വേട്ടയാടികൊണ്ടിരുന്നു.... വീട്ടിൽ അവന്റെ കൊച്ചു മുറിയിൽ **bean bag** ൽ തലചായ്ച്ചു അവൻ കിടന്നു....

ipod ലൂടെ അവന് കേൾക്കാനായി മാത്രം ചെവിയിൽ ഗുലാം അലി 'ചുപ്കെ ചുപ്കെ രാത് ദിന്.....' എന്ന് പാടികൊണ്ടിരുന്നു...
രസംകൊല്ലിയായി വീണ്ടും അവന്റെ മൊബൈൽ ചിലച്ചു.

'ആ അളിയാ പറ.....'
'ഡാ **FB** ൽ നീ കണ്ടോ ആ **pic**?'
'ഏത്?'
'ഡാ അമല ഒരുത്തന്റെ കൂടെ...... **engaged to Vishal Malhotra** എന്ന്....'
'ഓ! ഞാൻ കണ്ടില്ല.....'
'what's going on bro! ?'
'അത് വിടളിയാ..... **its over... long back**'
'അളിയാ.... **but**'
' I'll call you back later. ok?'
'ok bro take care yourself'

'its over' എന്ന് നാളുകൾക്ക് മുമ്പ് ഉറപ്പിക്കുമ്പോഴും, മനസിന്റെ ഏതോ ഒരു കോണിൽ ഒരു തിരിച്ച് വരവ് പ്രതീക്ഷിച്ചിരുന്നുവോ അവൻ!?
അവന്റെ കണ്ണുകൾ നിറഞ്ഞിരുന്നുവോ?!
അവൻ വീണ്ടും ഗുലാം അലിയുടെയും, ഹരിഹരന്റെയും ഗസലിന്റെ ലോകത്തേക്ക് ഇറങ്ങിച്ചെന്നു.....
'പറയാൻ മറന്ന പരിഭവങ്ങൾ......'

31/12/2012 : 11.00 **pm**

bar-ലെ ശീതികരിച്ച മുറിയിൽ അരണ്ട വെളിച്ചത്തിൽ അയാളിരുന്നു......
ന്യൂഇയർ പ്രമാണിച്ച് ഏതോ ഒരു **local band**ന്റെ സ്പെഷ്യൽ പെർഫോർമൻസ് ഉണ്ട്....
ചുറ്റിലും പ്രായലിംഗ വ്യത്യാസമില്ലാതെ ആളുകൾ ലഹരി നുണഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നു....
'ജോൺസാ'
ജോൺസന് അയാളുടെ പതിവ് , ഒരു **large CNGMAC** വിസ്കിയിൽ, 2 ഐസ് ക്യുബ്സ് ഇട്ട് നീട്ടി......

'എന്ത്പറ്റി സാറേ ന്യൂ ഇയർ ആയിട്ട് ഒരു മൂഡ് ഓഫ്?'
'ഓ ഒന്നുമില്ല'
'വീണ്ടും പഴയ കാര്യങ്ങളൊക്കെ ഓർത്തു അല്ലേ!?'

'ഹും'
'പോട്ടെ സാറേ..... അവളോട് പോകാൻ പറ.....'

കാര്യങ്ങൾ ജോണ്സൻ പറയുന്നത് പോലെ അത്ര എളുപ്പമായിരുന്നെങ്കിൽ..... അവൾക്കുശേഷം എത്രെയോ മുഖങ്ങള്.... ഒരു രാത്രി വെളുപ്പിക്കാൻ വേണ്ടി മാത്രം എത്രെ തയോ പെൺശരീരങ്ങൾ.....എന്നിട്ടും അവൾ മാത്രം ഇന്നും മനസ്സിൽ മായാതെ......

"Hi..."
പുറകിൽ ഒരു സ്ത്രീ ശബ്ദം കേട്ടാണ് ഓർമ്മകളിൽ നിന്ന് ഞെട്ടിയുണർന്നത്......
"Hey..."
റഷ്യന് ചുവയുള്ള ഇംഗ്ലീഷിൽ അവൾ ചോദിച്ചു, **"buy me a drink?"**
' of course. . . . ജോൺസാ....""
"hello am Catherine"
"well ..am Roy"

ചുറ്റിലും ജാസ് മ്യൂസിക് മുഴങ്ങിക്കൊണ്ടിരുന്നു....... അകലെയെവിടെയോ ഒരു ഗുൽമോഹർ മരത്തിൽ നിന്നും ചുവന്ന പൂക്കൾ കൊഴിഞ്ഞു വീണുകൊണ്ടേയിരുന്നു........

Bipin Sreenevasan

2012 Batch

കൊതിച്ചതുപൊലെ വസന്തം വന്നെത്തി... വേനലിന്റെ കാഠിന്യം ഇന്ന് മണ്മറഞ്ഞു പോയിരിക്കുന്നു...പൂമൊട്ടുകൾ വിരിഞ്ഞുതുടങ്ങി..അവനെ പോലെ അതും വസന്തത്തിനു വേണ്ടി കാത്തിരിക്കുകയാണു..മനസ്സിലിന്ന് ഗന്ധമാണു, ആദ്യമുണ്ടായ പൂമൊട്ടുകളുടെ നണുത്ത ഗന്ധം...എങ്ങും ചിരി കേൾക്കാം..ഇനി ആഘോഷങ്ങളാണു..കലാലയവും അതുപോലെയാണെന്നു അവൻ ഓർത്തു.. പക്ഷെ ഒരു വർഷത്തിനപ്പുറം ഒരു വിടവാങ്ങൽ അവനെ കാത്തിരിക്കുന്നു..ഈ വിരിഞ്ഞ മൊട്ടുകൾ പൊഴിയുന്ന കാലം..എങ്കിലും ഈ ആഘോഷങ്ങൾക്കിടയിൽ അത് അപ്രസക്തമായതുപോലെ അവനു തോന്നി.... ഒരു ഇളം തെന്നൽ എവിടെ നിന്നോ എങ്ങോട്ടോ വീശി..പൂക്കളോടൊപ്പം പ്രതീക്ഷകളും വിരിഞ്ഞു..ഒപ്പം പ്രണയവും..ഏകാന്തത ഇന്നു ഓർമ്മയായതു അവൾ കാരണമാണു..സൂര്യൻ ഒരു കോണിൽ നിന്നു ചിരിതൂകുന്നു..ഒരു കലാലയത്തിന്റെ പ്രൗഢി ഇന്നു ഒരു കോണിലാണു..വസന്തം തളിർത്തു.... ശിശിരത്തിനു വഴി ഒരുക്കംപ്പോലെ വീണ്ടും ഒരു നേർത്ത തെന്നൽ..തഴുകിയും തലോടിയും അതു മാഞ്ഞു..

From 'Class hours' to 'Tour'

2014 batch
jicksy john

"Anju Miss has agreed to come for tour ",Sachin Venugopal our Class Rep announced in class. "What!!?? " and "Ohh Noooo!!" were the exclamations we had on knowing the news. Some said she might even ask MSD questions on tour.

That tells me,I haven't introduced Anju Miss neither have I made you familiar with my class. Anju Miss taught us MSD-the same subject which had Mass Supply the previous year! She was hell strict with us. She always beginned her hour by asking questions. Asking questions is okay-but nobody likes getting embositions. We thought of ignoring embositions (as usually teachers forget) but Anju Miss never left any loophole to escape-she used to note down the roll numbers (typing the whole word 'embosition' is tiring-so i'd go with EMBO from now). How much we dreaded her hour-ask anyone from my batch you'd know!

I forgot to mention my Batch is 2014 CS C Batch! Batch is famous in CEC for many many reasons! Let me not deviate from the 'topic heading' which is "From 'class hours' to 'tour' ".

After getting EMBO there started a new trend of bunking Anju Miss's next hour. We had no choice but to follow it,as Anju Miss was very generous in giving EMBO 'again' and 'again'!

If not for Anju Miss's never ending EMBO's and her strict nature,we may not have taken MSD seriously. Though we hated her classes,but after writing MSD Exam we knew one 'Fact'-if not for her teaching we wouldn't have had that smile on our faces when we came out of Examination Hall.

Coming to tour,we saw a different version of Anju Miss. That was when some of us realized even though she scolded and threw some of us out from her class she also had a loving side. Couldn't believe it is the same Miss whom we were all 'scared of' the very previous Semester.

Everything can be understood from one dialog that Anju Miss gave after tour "If I come to teach you guys this semester and give EMBO none of you would hesitate to say "Misse pattilla" ". Loved every moment we had with Anju Miss in those 5 days of tour. She was just like one of us-friendly,caring and loving.

We where lucky to have Anju Miss for our tour. And Dr.Madhusoodharan Nair Sir too!

The tour was the best highlight of 2012 for our class. Got the best two teachers and had an awesome, remarkable and memorable 5 days tour to Hogennekkal, Koorg,Wonderla,Wayanad and Kozhikode.

Here concludes my article From "class hours" to "tour".The article was a 'request' by Jeenu,she wanted me to pen down on this topic for College Magazine-so yea this piece is dedicated to her,to my batch and yes last but not the least to our dearest "Anju Miss".

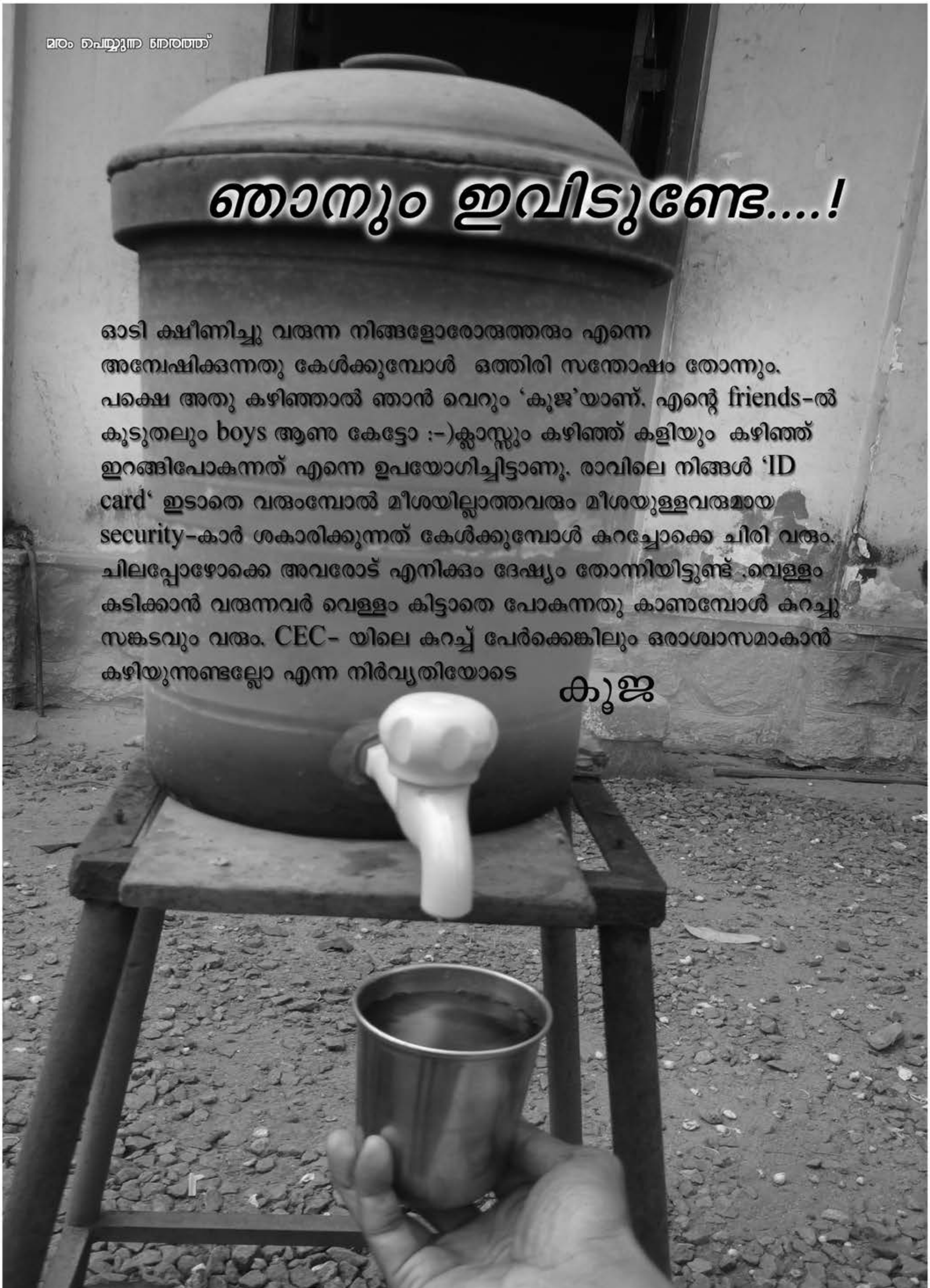

ഞാനും ഇവിടുണ്ടേ....!

ഓടി ക്ഷീണിച്ചു വരുന്ന നിങ്ങളോരോരുത്തരും എന്നെ അന്വേഷിക്കുന്നതു കേൾക്കുമ്പോൾ ഒത്തിരി സന്തോഷം തോന്നും. പക്ഷെ അതു കഴിഞ്ഞാൽ ഞാൻ വെറും 'കൂജ'യാണ്. എന്റെ friends-ൽ കൂടുതലും boys ആണ കേട്ടോ :-)ക്ലാസ്സും കഴിഞ്ഞ് കളിയും കഴിഞ്ഞ് ഇറങ്ങിപോകുന്നത് എന്നെ ഉപയോഗിച്ചിട്ടാണു. രാവിലെ നിങ്ങൾ 'ID card' ഇടാതെ വരുംമ്പോൽ മീശയില്ലാത്തവരും മീശയുള്ളവരുമായ security-കാർ ശകാരിക്കുന്നത് കേൾക്കുമ്പോൾ കുറച്ചോക്കെ ചിരി വരും. ചിലപ്പോഴോക്കെ അവരോട് എനിക്കും ദേഷ്യം തോന്നിയിട്ടുണ്ട് .വെള്ളം കുടിക്കാൻ വരുന്നവർ വെള്ളം കിട്ടാതെ പോകുന്നതു കാണുമ്പോൾ കുറച്ചു സങ്കടവും വരും. CEC- യിലെ കുറച്ച് പേർക്കെങ്കിലും ഒരാശ്വാസമാകാൻ കഴിയുന്നുണ്ടല്ലോ എന്ന നിർവ്യതിയോടെ

കൂജ

തൂക്കുമരം

കേവലം 21 വയസ് മാത്രമുള്ള ഒരു യുവാവ്. ഒരു രാത്രി ഇരുട്ടി വെളുത്തപ്പോഴേക്കും ലോക ജനത അവന്റെ മുഖം പരിചിതമാക്കിയിരുന്നു. 4 വർഷക്കാലം 124 കോടിയടങ്ങുന്ന ഇന്ത്യൻ ജനതയുടെ അടക്കം കോടാനുകോടി കണ്ണുകൾ അവന് പിന്നാലെ സഞ്ചരിച്ചു. കേന്ദ്ര-സംസ്ഥാന സർക്കാരുകൾ അവന് വേണ്ടി കോടികൾ ചിലവാക്കി കാവലിരുന്നു. ഒടുവിൽ അവന് തൂക്കുമരം വിധിക്കപ്പെട്ടു. ലോകജനത മുഴുവൻ ഉറ്റുനോക്കിയ ആ യുവാവിന്റെ ജീവിതം അവന്റെ ഇരുപത്തഞ്ചാം വയസ്സിൽ തൂക്കുകയറിൽ അവസാനിച്ചു.

ഇത് ഇന്ത്യയ്ക്ക് വേണ്ടി വീരമൃത്യു വരിച്ച ഭഗത്സിംഗിന്റെയോ ഉത്തംസിങ്ങിന്റെയോ കഥയല്ല. എന്നാൽ അവരെക്കാൾ ഏറെ നാം ഓരോരുത്തരും സസൂക്ഷ്മം നിരീക്ഷിച്ച ഒരു വ്യക്തിത്വത്തിനുടമയാണ് ഈ യുവാവ്. വായിച്ചുനോക്കുമ്പോൾ സഹതാപമോ ദയയോ അടങ്ങുന്ന വികാരങ്ങൾ തോന്നുന്നുവെങ്കിൽ അവ മാറ്റി വച്ചേക്കുക. കാരണം, ആ യുവാവിന്റെ പേരു കേൾക്കുന്ന മാത്രയിൽ ഇത്തരം വികാരങ്ങൾ രോക്ഷത്തിലേക്ക് വഴിമാറും. കാരണം ഇയാൾ ഇന്ത്യൻ ജനതയെ മാത്രമല്ല ലോകജനതയെ മുഴുവൻ മുൾമുനയിൽ നിർത്തിച്ച ഒരു വ്യക്തിയാണ്.

ഒരുപാട് വലിച്ചു നീട്ടാതെ ആ പേര് പറയാം. മുഹമ്മദ് അജ്മൽ അമീർ. പാക്കിസ്ഥാനിലെ ഫരീദ് കോട്ടിൽ 1987 സെപ്റ്റംബർ 13ന് ഭേൽപൂരി കച്ചവടക്കാരനായ ആമീർ ഷഹ്ബാനും നൂർ ഇലാഹിക്കും പിറന്ന 3-ാമത്തെ പുത്രൻ. കുലത്തൊഴിൽ കാരണം അവൻ കസബ് എന്ന പേരിൽ അറിയപ്പെട്ടു. പെരുന്നാളിന് പുതിയ വസ്ത്രം കിട്ടാത്തതിന്റെ പേരിൽ വീടുവിട്ടിറങ്ങി. കുറ്റകൃത്യങ്ങളിലേക്കുള്ള അവന്റെ ആദ്യ ചവിട്ടുപടിയും അതു തന്നെയായിരുന്നു.

അതെ, കസബ് എന്ന പാക് തീവ്രവാദി. 2008 നവംബർ 26ന് മുംബൈ നഗരത്തെ അതുവഴി ലോകത്തെ തോക്കിൻ മുനമ്പിൽ നിർത്തിയ 10 പേരിൽ ഒരാൾ. 2008 നവംബർ 27ന് പുലർച്ചെ 1.30ന് പോലീസ് പിടിയിലായ കസബ് 3 വർഷവും 11 മാസവും 21 ദിവസവും കഴിഞ്ഞ് 2012 നവംബർ 21ന് രാവിലെ 7.30ന് തൂക്കിലേറ്റപ്പെട്ടു.

ഇതു വായിക്കുന്ന ഏതൊരാളും ഇപ്പോൾ ചിന്തിക്കുന്ന ഒരു കാര്യമുണ്ട്. ഒരടഞ്ഞ അദ്ധ്യായത്തെ അല്ലെങ്കിൽ രാജ്യത്തെ നശിപ്പിക്കാനെത്തിയ തീവ്രവാദിയക്കുറിച്ച് ഇങ്ങനെയൊരു ലേഖനത്തിന്റെ ആവശ്യകത എന്തിനാണ്? എന്നാൽ ഞാൻ പറയാൻ പോകുന്നത് കസബ് എന്ന ഒരു വ്യക്തിയെക്കുറിച്ചല്ല. പകരം ഇത്തരം കഥാപാത്രങ്ങളെ സൃഷ്ടിക്കുന്ന ഭീകരവാദത്തെക്കുറിച്ചും ആ ഭീകരവാദത്തിലേക്ക് കാലിടറി വീഴുന്ന നമ്മുടെ പുതുതലമുറയെക്കുറിച്ചുമാണ്. എന്നാൽ ആദ്യം തന്നെ ഒന്നു ചോദിക്കട്ടെ, എന്താണീ ഭീകരവാദം? ഇത് മാനവിക സമൂഹത്തിനു നേരേ ഉയർത്തിക്കാട്ടുന്ന വെല്ലുവിളികൾ എന്തൊക്കെയാണ്?

സിവിലിയൻമാരെ ഉന്നം വെച്ചുകൊണ്ടുള്ള ബോധപൂർവ്വവും അന്ധവുമായ രാഷ്ട്രീയ അക്രമത്തെയാണ് ഭീകരവാദമെന്ന് സൂചിപ്പിക്കുന്നത്. ഭീകരവാദികൾ തങ്ങൾക്കിഷ്ടമില്ലാത്ത രാഷ്ട്രീയ സാഹചര്യത്തെയോ അവസ്ഥയെയോ ബലപ്രയോഗത്തിലൂടെയോ ഭീഷണിയിലൂടെയോ മാറ്റുവാൻ ശ്രമിക്കുന്നു. അതായത്, കാഴ്ചപ്പാടുകളോടോ ആശയങ്ങളോടോ ഉള്ള വിപരീത മനോഭാവമാണ് ഭീകരവാദത്തിലേക്കുള്ള പ്രേരണയായി മാറുന്നത്. ഈ വിപരീത മനോഭാവം സ്വന്തം രാജ്യത്തിനകത്ത് ഒതുങ്ങി കൂടുന്ന ഒന്നാകണമെന്നില്ല. പകരം അതിർത്തികൾ ഭേദിച്ച് മറ്റ് രാജ്യത്തിന് നേരെയും ആയുധമാക്കപ്പെടുന്നു. അന്തർദേശീയ ഭീകരവാദമെന്നറിയപ്പെടുന്ന ഇത്തരം പ്രവണതകളുടെ വേരുകൾ തേടി സഞ്ചരിക്കുന്ന നാം മിക്കപ്പോഴും എത്തിച്ചേരുന്നത് മത മൗലീകവിഭാഗങ്ങളുടെയും ന്യൂനപക്ഷങ്ങളുടെയും ഇടയിലേക്കാകുന്നു. മത മൗലീകവാദികൾ പുണ്യവും പരിപാവനവുമായ മതഗ്രന്ഥങ്ങളെ ദുർവ്യാഖ്യാനം ചെയ്യുകയും അത് മനുഷ്യവിഭജനത്തിനും മതഭ്രാന്ത് സമൂഹത്തിൽ പടരുന്നതിനും കാരണമായി മാറുകയും ചെയ്യുന്നു. (ഭീകരവാദത്തിലേക്ക് നയിക്കപ്പെടുന്ന ന്യൂനപക്ഷങ്ങളുടെ വർദ്ധന സമൂഹത്തിൽ തെറ്റിദ്ധാരണകൾ സൃഷ്ടിക്കപ്പെടുന്നു. അതായത്, ന്യൂനപക്ഷങ്ങളെല്ലാം തന്നെ തീവ്രവാദികളെന്ന് പലപ്പോഴും മുദ്രകുത്തപ്പെടുന്നു.

ഇത്തരം വ്യത്യസ്തമായ കാഴ്ചപ്പാടുകളുള്ള ഭീകരവാദത്തിലേക്ക് ടെക്നോളജിയുടെയും വികസനത്തിന്റെയും മുഖം കണ്ടുവളർന്ന തലമുറ ആകർഷിക്കപ്പെടുന്നത് എന്തുകൊണ്ട്? കസബിനെപ്പോലെ ആയിരമായിരം യുവാക്കളെ തെരുവുകളിൽ മനുഷ്യബോംബുകളായും മറ്റും സ്വയം കത്തിയെരിയുവാൻ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നത് എന്ത്? പണം, ലക്ഷ്യബോധമില്ലായ്മ, ലഹരി എന്നിവയാകുന്നു ഇതിനു നൽകാവുന്ന ഉത്തരങ്ങൾ. ഓരോ വ്യക്തിയും ജനിച്ചുവീഴുമ്പോൾ തന്നെ അയാളുടേതായ കർമ്മങ്ങളും ലക്ഷ്യബോധങ്ങളും എഴുതപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെന്ന് വിശ്വസിക്കുന്ന സംസ്കാരത്തിന്റെ ഭാഗമാണ് നാം. എന്നാൽ പണത്തിന്റെ കൊഴുപ്പും ഇ-വേൾഡിന്റെ പുത്തൻ സാധ്യതകളും മാത്രമറിയാവുന്ന അമുൽ ബേബികൾക്ക് ലക്ഷ്യബോധം, കർമ്മം തുടങ്ങിയ വാക്കുകൾ അന്യം നിന്ന് പോകുന്നവയാകുന്നു. ആരുടെയൊക്കെയോ വഴികൾ പിന്തുടരുന്നവർക്ക് സ്വന്തമായി തീരുമാനങ്ങളും വഴിയും തെരഞ്ഞെടുക്കാനുള്ള കഴിവും ശേഷിയും നഷ്ടപ്പെട്ട് പോകുന്നു. ഇത്തരം ലക്ഷ്യമില്ലാത്ത തലച്ചോറുകളാണ് ഭീകരവാദികൾ കീഴടക്കുന്നത്. കാരണം, അതുവരെ മാതാപിതാക്കൾ കാണിച്ച വഴിയിൽ സഞ്ചരിച്ചിരുന്ന ഇവർ പുതുവഴികൾ ചൂണ്ടിക്കാട്ടാൻ വരുന്നവരെ പെട്ടെന്ന് സ്വീകരിക്കപ്പെടുന്നു. മാത്രമല്ല തങ്ങളെ ഏൽപ്പിച്ച ജോലിയെ സ്വന്തം കഴിവു പ്രകടിപ്പിക്കാനുള്ള വേദിയായി ഇവർ മാറ്റുകയും ചെയ്യുന്നു. പണമാകട്ടെ വിദ്യാസമ്പനെന്നോ നിരക്ഷരനെന്നോ വ്യത്യാസമില്ലാതെ ആളുകളെ ഇത്തരം സംഘടനകളുടെ ഭാഗമായി മാറ്റപ്പെടുന്നു. കാരണം വിദ്യ എന്ന രണ്ടക്ഷരം പണം എന്ന രണ്ടക്ഷരത്തിനു മുന്നിൽ വഴിമാറി നിൽക്കുന്ന കാഴ്ച നാം ഇവിടെ കാണേണ്ടിവരുന്നു.

വിദ്യാസമ്പന്നർ തങ്ങൾ പഠിച്ചതു കൂടി ഭീകരവാദത്തിന്റെ ഭാഗമാക്കുമ്പോൾ ശാസ്ത്രവും വിദ്യയും ശാസ്ത്രപുരോഗതിക്കാണെന്ന ഐൻസ്റ്റീന്റെ കാഴ്ച്ചപ്പാടുകൾക്ക് പ്രശസ്തിയേറുകയാണ്. എന്നാൽ മറ്റെല്ലാ കാരണങ്ങളേക്കാൾ ഭീകരവും മാനവവിഭവങ്ങളെ തന്നെ ഇല്ലാതാക്കുന്നതുമായ ഒരു ഘടകമാണ് ലഹരി. ലഹരി വിളമ്പുമ്പോൾ അതിനു മുന്നിൽ ചാവേറുകളാകാൻ നമ്മുടെ യുവാക്കൾ തയ്യാറാകുകയാണ്. ഇതൊന്നും വെറും ഊഹാപോഹങ്ങളല്ല. കാരണം, കഴിഞ്ഞ 2 വർഷക്കാലത്തിനുള്ളിൽ കാശമീർ താഴ്വരകളിൽ നിന്ന് തീവ്രവാദത്തിന്റെ പേരിൽ ഇന്ത്യൻ സൈന്യം കസ്റ്റഡിയിലെടുത്തവരിലേറെയും 20നും 25നും ഇടയിലുള്ള യുവാക്കളായിരുന്നു. അവരുടെ പിന്നാമ്പുറങ്ങളാകട്ടെ മുകളിലെ കാരണങ്ങളടങ്ങുന്ന കഥകളെ പേറി നടക്കുന്നവയായിരുന്നു.

ഇങ്ങനെ കാരണങ്ങൾ ചികഞ്ഞു നോക്കിയാൽ ഒരുപാട് കണ്ടെത്താനാകും. പക്ഷേ കാരണങ്ങളല്ല പരിഹാരങ്ങളാണ് നമുക്ക് വേണ്ടത്. ഭീകരവാദത്തെയും തീവ്രവാദത്തെയുമൊക്കെ ഉന്മൂലനം ചെയ്യാൻ ലക്ഷം അല്ല കോടികളാണ് നമ്മുടെ ഗവൺമെന്റ് ഇന്ന് ചിലവാക്കുന്നത്. കസബിന്റെ കാര്യമെടുത്താൽ ഇത് വ്യക്തമാണ്. കാരണം, കണക്ക് പ്രകാരം 29.5 കോടിയും അനൗദ്യോഗിക കണക്ക് പ്രകാരം 53 കോടിയുമാണ് ഏകദേശം 4 വർഷത്തേക്കായി കേന്ദ്ര,സംസ്ഥാന സർക്കാരുകൾ ചെലവാക്കിയത്. ഇങ്ങനെ ഇത്തരം കാര്യങ്ങൾക്ക് കോടികൾ ഒഴുക്കുമ്പോൾ അത് വികസനത്തിന്റെ പുത്തൻ സാധ്യതകളെയാണ് ഇല്ലാതാക്കുന്നത്. ദാരിദ്ര്യനിർമ്മാർജ്ജനവും പുത്തൻ തൊഴിൽ മേഖലകളും സൃഷ്ടിക്കപ്പെടേണ്ട ഇത്തരം വികസനപ്രക്രിയകൾ ഇല്ലാതാകുമ്പോൾ വീണ്ടും വീണ്ടും ലക്ഷ്യബോധമില്ലാത്ത തലമുറയെയും അതുവഴി ലക്ഷ്യബോധമില്ലാത്ത ലോകത്തെയുമാണ് നാം സൃഷ്ടിക്കുന്നത്. അപ്പോൾ ഭീകരവാദത്തെ ഉന്മൂലനം ചെയ്യണ്ടേ? തീർച്ചയായും വേണം. പക്ഷേ അത് പണത്തിന്റെ സ്വാധീനത്തിന്റെയും ശക്തിയുടെയും മുകളിൽ നിന്നുകൊണ്ടാകരുത്. കാരണം.,അതായത് നല്ല മാനുഷിക മൂല്യങ്ങളും ലക്ഷ്യബോധവും പ്രതികരണ മനോഭാവവുമൊക്കെയുള്ള തലമുറകളെ അല്ലെങ്കിൽ പൗരന്മാരെ സൃഷ്ടിച്ചുകൊണ്ടാകണം നാം ഇത്തരം ഭീകരവാദത്തെ അമർച്ച ചെയ്യേണ്ടത്.

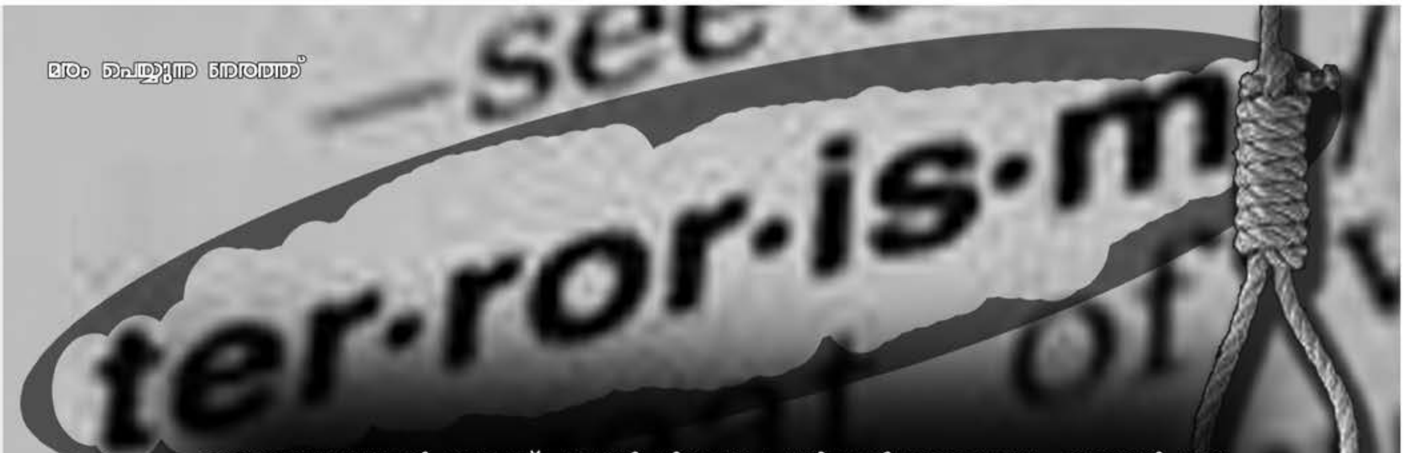

അതെങ്ങനെയെന്നാൽ രാജ്യത്ത് പുത്തൻ വികസന പ്രക്രിയകൾ നടത്തുകയും അതുവഴി കൂടുതൽ തൊഴിലവസരങ്ങൾ സൃഷ്ടിച്ച് യുവാക്കൾക്ക് അവസരം നൽകി അവരെ ലക്ഷ്യബോധമുള്ളവരാക്കി മാറ്റുകയും ചെയ്യുക. അതാകട്ടെ ഗവൺമെന്റിന്റെ ചുമതലയും രാജ്യത്തിന്റെ ആവശ്യകതയുമാകുന്നു.

ലക്ഷ്യബോധം മാത്രമല്ല നല്ല മാനുഷിക മൂല്യങ്ങൾ കൂടി ഈ ന്യൂ ജനറേഷനിലേക്ക് പകർന്നു നൽകേണ്ടതുണ്ട്. കാരണം പണത്തിന്റെ അധികരിച്ചുവരുന്ന സ്വാധീനം ഇത്തരം നല്ല മൂല്യങ്ങൾ കൊണ്ടല്ലാതെ പകരം വയ്ക്കാൻ സാധ്യമല്ല. ലഹരിയെന്ന വിപത്താകട്ടെ ഓരോ വ്യകതിയും സ്വയം തിരിച്ചറിയേണ്ടതാകുന്നു. എങ്കിലും ബോധവൽക്കരണവും മറ്റും സാധ്യമാക്കുക എന്നത് ഒരു ഭാഗമായി നിലകൊള്ളുന്നു. ചിലപ്പോൾ നല്ല ലക്ഷ്യബോധവും മൂല്യങ്ങളുമുള്ള തലമുറയ്ക്ക് ഒരു ബോധവൽക്കരണം മതിയായിരിക്കും ലഹരി വർജ്ജനത്തിന്. ഭീകരവാദത്തെ തുടച്ചുനീക്കാൻ ഇവ മാത്രം പോരാ. ഇതിനെല്ലാത്തിനുമൊപ്പം മതഗ്രന്ഥങ്ങളെ അവയുടെ പരിശുദ്ധിയോടെ ജനങ്ങളിലെത്തിക്കുവാനും സാധിക്കണം. അത് ഓരോ മതവിഭാഗവും ഏറ്റെടുക്കേണ്ടതല്ല. പകരം സ്കൂൾ കരിക്കുലത്തിന്റെ ഭാഗമായി അവ മാറപ്പെടേണ്ടതുണ്ട്.

ഇവയെല്ലാം കഴിഞ്ഞാലും ശക്തമായ മറ്റൊന്ന് നമുക്കാവശ്യമാണ് -നിയമങ്ങൾ. പഴുതുകളേറയുള്ള നിയമങ്ങൾ പലപ്പോഴും ഇത്തരം ഭീകരവാദം എന്നല്ല എല്ലാ തരത്തിലുമുള്ള കുറ്റകൃത്യങ്ങൾക്കും പ്രേരണയായി മാറപ്പെടുന്നു. ഓരോ ഭീകരപ്രവർത്തനവും കഴിഞ്ഞ് അതിന്റെ ഉത്തരവാദിത്തം ഞങ്ങൾ ഏറ്റെടുക്കുന്ന എന്ന് പറയുന്ന സംഘടനകളെപ്പോലും താഴിട്ടു പൂട്ടേണ്ടതുണ്ട്. കാരണം ഇത്തരം ഏറ്റെടുക്കലുകളും അതിനോടുള്ള രാജ്യത്തിന്റെ മൗനവും ഇത്തരം പ്രവണതകളെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുന്നു.

ഇത്രയും പറഞ്ഞുനിർത്തുമ്പോൾ ഒരു കാര്യം വ്യക്തമാണ്. ഭീകരവാദം കേവലം ചിന്തകളിൽ ഉടലെടുക്കുന്നതാകുന്നു. ആ ചിന്തകൾ പടരുമ്പോഴാണ് അത് രാജ്യത്തിന് നേരേ ഉയരുന്ന ഏറ്റവും വലിയ സുരക്ഷാഭീഷണിയായി മാറുന്നത്. നാമെല്ലാം ചിന്തയുടെ സന്താനങ്ങളാണ്. ആയതിനാൽ നാം എന്തു പറയുന്നു എന്നതിനേക്കാൾ എന്ത് ചിന്തിക്കുന്നുവെന്ന് നോക്കണം. സ്വാമി വിവേകാനന്ദന്റെ ഈ വാക്കുകൾ ഇവിടെ വളരെ പ്രശസ്തവും പ്രസക്തവുമായി മാറുന്നു. ഏതൊരു വ്യക്തിയും അയാളുടേതായ ശരിയും തെറ്റും ചിന്തിച്ച് കണ്ടെത്താനാകണം. തെറ്റെന്ന് നമുക്ക് തോന്നുന്നവയെ കൂടുതൽ പഠിക്കാനും ആ തെറ്റ് സമൂഹത്തിന്റെ നന്മ കണക്കിലെടുത്ത് പരിഹരിക്കുകയും ചെയ്യപ്പെടേണ്ടതാണ്. അല്ലാതെ തെറ്റിനെ തിരുത്താൻ ആയുധങ്ങൾ നല്ലതല്ല.

കാലവും സമയവും ഓടുകയാണ്. നാമും ഈ കാലത്തിനൊപ്പം ഓടിയെത്തേണ്ടതുണ്ട്. അതായത്, ഭീകരവാദം ഉന്മൂലനം ചെയ്ത് രാജ്യത്തെ രക്ഷിക്കേണ്ട കാലം അതിക്രമിച്ച് കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. കാരണങ്ങളും പരിഹാരങ്ങളുമൊക്കെ നാം കണ്ടു കഴിഞ്ഞു. ഇനി പ്രവർത്തനത്തിനുള്ള സമയമാണ്. വരും കാലം നമ്മുടെ കൈകളിൽ ഭദ്രമാണെന്ന് നമുക്കു മുന്നേ പോകുന്നവർക്ക് മുന്നിൽ തെളിയിക്കുവാൻ സമയമായി. ആയതിനാൽ യുവാക്കളെ നിങ്ങൾ ഭീകരവാദത്തിനെതിരെ കൈകൾ കോർത്ത് അണിനിരക്കൂ. നമുക്ക് മുന്നേറാം ശാന്തിയുടെ വെള്ളപ്രാവുമായി മുന്നോട്ട്....

Aswathy P.K
2015 batch

COLLEGE OF ENGINEERING CHENGANNUR

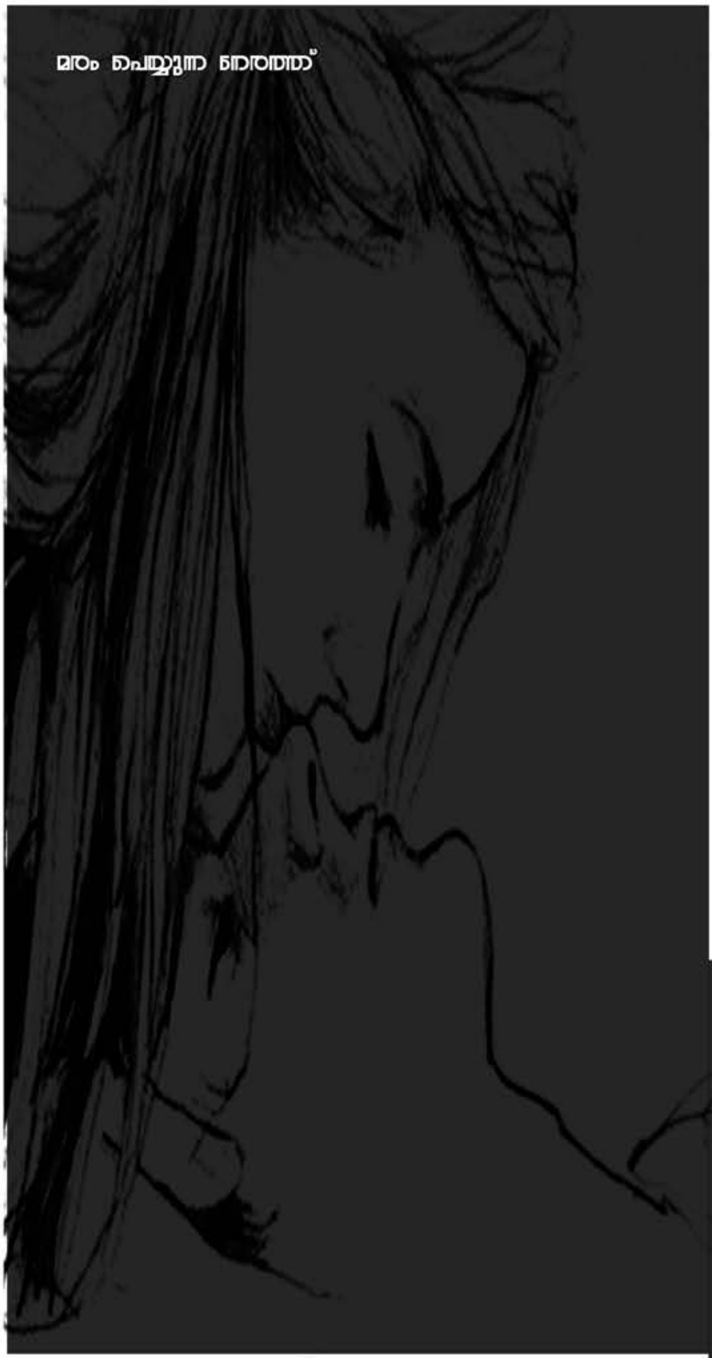

MY THOUGHTS

I am wandering here and there,
I don't know for what Iam?
So many eyes seems shining to me.
But can't find any that attract,
Again and again I wander here and there,
Atlast I found pair of eyes.
Seemed to be irritated first,
Irritation finally became liking,
Liking led to many other feelings.
Suddenly she came to life like storm,
And something happened to my life.
She made me happy,
Helped me to my life like spring,
Sadness went from me like spring.
Taught me the difference between love and like,
Now I am in the words can't express.
My eyes are shining like stars and
mind full of happiness,
I can't think of letting her go from me,
I know she won't came to my life,
But my thoughts, My words, my life for her.

SYAM SADASIVAN PILLAI
2015 batch

ആത്മീയ കേരളം

കേരളം എന്ന പേരിനൊപ്പം നമ്മൾ പതിവായി പറയാറുള്ള ഒരു വിശേഷണമാണല്ലോ 'ദൈവത്തിന്റെ സ്വന്തം നാട്' പറഞ്ഞു പഴകിയ ഈ അലങ്കാരത്തിൽ നിന്ന് തന്നെ തുടങ്ങാം. ഈ അലങ്കാര വാചകത്തിന്റെ സമീപകാല ഉപയോഗത്തിന്റെ അർത്ഥ തലങ്ങളെ കുറിച്ചും വ്യാപ്തിയെ കുറിച്ചും ഒരു തിരിഞ്ഞുനോട്ടം അത്യാവശ്യമായിരിക്കുന്നു. പറയാൻ പോകുന്നത് നമ്മൾ നേരിടുന്ന സാമൂഹിക വിപത്തുകളെ കുറിച്ചോ വഴിവിട്ട ജീവിത രീതികളെ പറ്റിയോ ഒന്നുമല്ല മറിച്ച് ദൈവ പാതയിലേക്കും ആധ്യത്മികതയിലേക്കും ഉയർന്നു പൊങ്ങുന്ന വിദ്യാസമ്പന്നരായ മന്ദബുദ്ധികളുടെ അല്ലെങ്കിൽ മലയാളികളുടെ തകർന്നടിഞ്ഞ യുക്തി ബോധത്തെകുറിച്ചും ഭാരതത്തിലെ മറ്റെവിടത്തെകാളും ഒരുപാട് മുൻപ് പുരോഗമന നവോഥാന പ്രസ്ഥാനങ്ങൾ ജന്മം കൊള്ളുകയും അതുകൊണ്ട് തന്നെ ഉയർന്നതലത്തിൽ ചിന്തിക്കാനും തുടങ്ങിയിരുന്ന മലയാളിയുടെ ഇന്നത്തെ സാംസ്കാരിക ദുരന്തത്തെ പറ്റിയും മാത്രമാണ്. എനിക്കറിയാം എതിരഭിപ്രായങ്ങൾ ഒരുപാടുണ്ടാവും എന്ന്. അവരുടെ സഹിഷ്ണുതയിൽ വിശ്വാസമർപ്പിച്ചു കൊണ്ട് മാത്രം ഞാൻ തുടരാം.

നമ്മുടേത് തീർത്തും ഒരു ഉപഭോക്തൃ സംസ്ഥാനമായി മാറികഴിഞ്ഞതുകൊണ്ടാവണം കച്ചവടകാരുടെ അതിൽ ഒറ്റമുറി കടകൾ മുതൽ ആഗോള കുത്തകകൾവരെയുള്ളവരുടെ പ്രിയപ്പെട്ട വിപണന കേന്ദ്രമായി മാറിയത്. അത് സൂചിപ്പിക്കുന്ന നമ്മുടെ സാമ്പത്തിക ഔന്നത്യത്തിൽ നമുക്കഭിമാനിക്കാൻ വകയുണ്ട് എന്നത് ഞാൻ വിസ്മരികുന്നില്ല. എങ്കിലും അതിലെ അപകടങ്ങളും നമ്മൾ എന്നെങ്കിലും തിരിച്ചറിയുമെന്നു പ്രത്യാശിക്കുന്നു. ഈ കച്ചവടങ്ങളിൽ മുൻപന്തിയിൽ നിൽക്കുന്നു ഭക്തിയും. ഇത് തീർത്തും പരിതാപകരമാണെന്ന യാഥാർത്ഥ്യം പറയാതെ വയ്യ. ആൾദൈവങ്ങൾ, ദിവസേന പൊന്തിവരുന്ന ആരാധനാലയങ്ങൾ, പഴയവയിൽ വരുന്ന ആർഭാടങ്ങളും മോടിപിടിപിക്കലുകളും, എന്ന് തുടങ്ങി പല്ലും നഖവും മുടിയുംവരെ ദൈവികതയുടെ ബിംബങ്ങളായി ആഘോഷിക്കുന്നതും, നവ മാധ്യമമായ ഇന്റർനെറ്റും അതിലെ സോഷ്യൽ നെറ്റ്‌വർക്ക് സൈറ്റുകളും വരെ ദിവ്യാദ്ഭുതങ്ങളുടെ വാഹകരായി മാറുന്നു എന്നതുവരെയുള്ള കാര്യങ്ങൾ മതി ഇതിന്റെ അവസ്ഥ മനസിലാകാൻ.

ഞാൻ അറിഞ്ഞിടത്തോളം ഒരു മതവും ദൈവങ്ങളും മറ്റുള്ളവരുടെ വിശ്വാസങ്ങളുടെ മേൽ സ്വന്തം വിശ്വാസങ്ങളുടെ വിത്ത് പാകാനും, അങ്ങനെ അവയെ വളർത്താനും ഉത്ഘോഷിക്കുന്നില്ല. പിന്നെ സമാധാനം, മാനവികത, സഹിഷ്ണുത തുടങ്ങിയ മൂല്യങ്ങളും ആശയങ്ങളുമാണ് എല്ലാ മതങ്ങളും മുൻപോട്ട് വെയ്ക്കുന്നത് ഇവയുടെ എല്ലാം വിപരീതങ്ങൾ മാത്രമാണ് ഞാൻ മുകളിൽ സൂചിപ്പിച്ച ആത്മീയതയുടെ നവരൂപങ്ങളിൽ എനിക്ക് കാണാൻ കഴിഞ്ഞത്.

ഒരാൾ ഇത്തരം വ്യവസ്ഥകളിലും സ്ഥാപനങ്ങളിലും വിശ്വസിക്കുന്നില്ലെന്നോ, ആശയപരമായി എതിർപ്പോ സംശയമോ പ്രകടിപ്പിക്കുമ്പോൾ കാണിക്കുന്ന അസഹിഷ്ണുതയുടെ അളവ് മാത്രം മതി അവ മനസിലാകാൻ. അടിച്ചമർത്തപെടുന്നവരുടെ, ചൂഷണത്തിന്നിരയാവുന്നവരുടെ വർഗബോധത്തിലും സംഘബലത്തിലും ഉയർന്നു വന്ന പ്രസ്ഥാനങ്ങളുടെയും കൊടികളുടെയും സ്ഥാനത്ത്, ജാതിയും മതവും ഭരിക്കുന്ന സംഘടനകൾ ഉയർന്നു വന്നതും ഈ ജീർണാവസ്ഥയുടെ പരിണിതഫലം തന്നെ. എല്ലാവരുടെയും വിശ്വാസങ്ങളെ മാനിക്കുന്നതുകൊണ്ട് ദൈവമെന്ന സങ്കല്പത്തിലേക്കും നിലനില്പിലേക്കും ഞാൻ കടക്കുന്നില്ല. എങ്കിലും ആ പേരിൽ നടക്കുന്ന കച്ചവടങ്ങളുടെ പേക്കൂത്തുകൾക്കെതിരെ മൗനം വയ്യ.

ഒരു കുട്ടി ജനിക്കുമ്പോൾ മുതൽ അവനിൽ/അവളിൽ കുത്തിനിറക്കപെടുന്ന ഇതിഹാസ ചരിതങ്ങളും, അത്ഭുതകഥകളും തൊട്ട് ദൈനംദിന ജീവിതത്തിന്റെ ഭാഗമായിമാറുന്ന പലതും ജാതി മത ദൈവ ബിംബങ്ങളാവുമ്പോൾ ആ വ്യക്തിയുടെ സ്വതന്ത്ര ചിന്താ ശേഷിയെ അവ തകർക്കുന്നതിൽ അത്ഭുതാവഹമായി ഒന്നുംതന്നെയില്ല. അതെല്ലാം തികച്ചും വ്യക്തിപരമോ കുടുംബപരമോ ആയി വേണമെങ്കിൽ തള്ളികളയാം, എങ്കിലും വിദ്യാഭ്യാസ നിലവാരത്തിൽ വളരെ മുൻപിലായ നമ്മൾ മലയാളികൾ ഒട്ടും ശാസ്ത്രയുക്തിപരമായി ചിന്തിക്കാതെ കാട്ടിക്കൂട്ടുന്ന വിഡ്ഢിത്തരങ്ങൾ നമ്മളെ കൊണ്ട് ചെന്നെത്തിക്കുന്ന അവസ്ഥ വളരെ അപകടമായിരിക്കും എന്നതിൽ സംശയമില്ല. അമ്പലങ്ങളുടെയും പള്ളികളുടെയും മിനാരങ്ങളും ഗോപുരങ്ങളും സ്വർണമയമാക്കാനും തീർത്ഥാടനമെന്ന പേരിട്ടുനടത്തുന്ന അത്യാഡംബര യാത്രകൾക്ക് കാണിക്കുന്ന ഉത്സാഹത്തിന്റെയും ചിലവിടുന്ന പണത്തിന്റെയും ചെറിയൊരു പങ്കെങ്കിലും കണ്ണീരിനും വിശപ്പിനും പണം പരിഹാരമാവുന്ന അവസരങ്ങളിൽ ചിലവിടാൻ നൽകിയാൽ അപ്പോൾ ലഭിക്കുന്ന അവസ്ഥയെ അനുഭൂതിയെ പുണ്യമെന്ന പേരിട്ടു വിളിക്കുന്നതിലും ഒരു യുക്തിഭദ്രത നമുക്ക് കണ്ടെത്താനാവും. സങ്കല്പങ്ങളുടെ പുണ്യ പാപങ്ങളുടെ ലോകത്തേക്ക് നമ്മളെ തള്ളിവിടുമ്പോൾ അതിൽ ഒളിഞ്ഞിരിക്കുന്ന കച്ചവട കഴുകന്മാരെയും തിർച്ചറിയാൻ ശ്രമിക്കുന്നതും നല്ലത്.

യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളിൽ വിശ്വസിക്കുകയും നമ്മൾ മനുഷ്യന്മാരായി ജീവിച്ച് മരിക്കുകയും, മനുഷ്യത്വം മതമായി കരുതുകയും ചെയ്യുന്നൊരു കാലവും സമൂഹവും ഒരു വിദൂരസ്വപ്നമായെങ്കിലും മനസ്സിൽ കരുതണം നമ്മൾ മലയാളികൾ.

suraj v.k

2014 batch

Sthree

A tribute to the women community

She is a sister a survivor to the end.
She gave life. She is a wife.
She is a mother and she is a friend.
She is a sister a survivor to the end.

Victor is thy.....by the virtue of birth. Of the millions of sperms it's a single one which ovulates and has turned out to be you and it defines you your uniqueness. You are special and hence a champion. Nothing in this world has the right to filch the honour.

They say behind every successful man there lays a women's contribution. The letter S when added to HE has a lot of meaning – supporter, sanctifier, source of love ,happiness...the list goes on. From Mother Mary to Mother Teresa the likes of Cleopatra, Rani Laxmi Bai, Joan of Arc, Florence Nightingale again an unending list from various strata's and places across the globe

But what an anti thesis-Female Goddesses are on the topmost worshiped and female foetus are more at risk than the tiger species!! What a pity even in this 21st century the stats speak a cry of horror.

Once I asked a friend of mine which was the saddest day of her life. I was shocked to hear when she said that it was the day she was born because hearing the same her father was unhappy and didn't come to see her just because she was a girl. This could just b a drop in the ocean of tears. Recently there have been so many terrible crimes that it's almost expected news.

It's indeed a national shame. When on one hand India aims to become a super power by 2020 there is a fear of having crossed 20 million incidents of violence against women. It's high time we look into ourselves and introspect our actions and deeds. Women should be treated well. For India to develop; its villages should develop; the women there should emerge victorious. There lies the solution to a vast set of problems.

It's an appeal to the citizens and the youth in particular to come together and work in removing and eradicating all the evils of the society with positive mindset. Come let's make India a better society for the women's to dwell in.

"Yatra Naaryasthu poojyanthe
Ramanthe thatra devathaha"

It means: Where women are treated with dignity and
Womanhood is worshipped, there
roam the Gods.

warrier jishnu vijayakumar
2015 batch

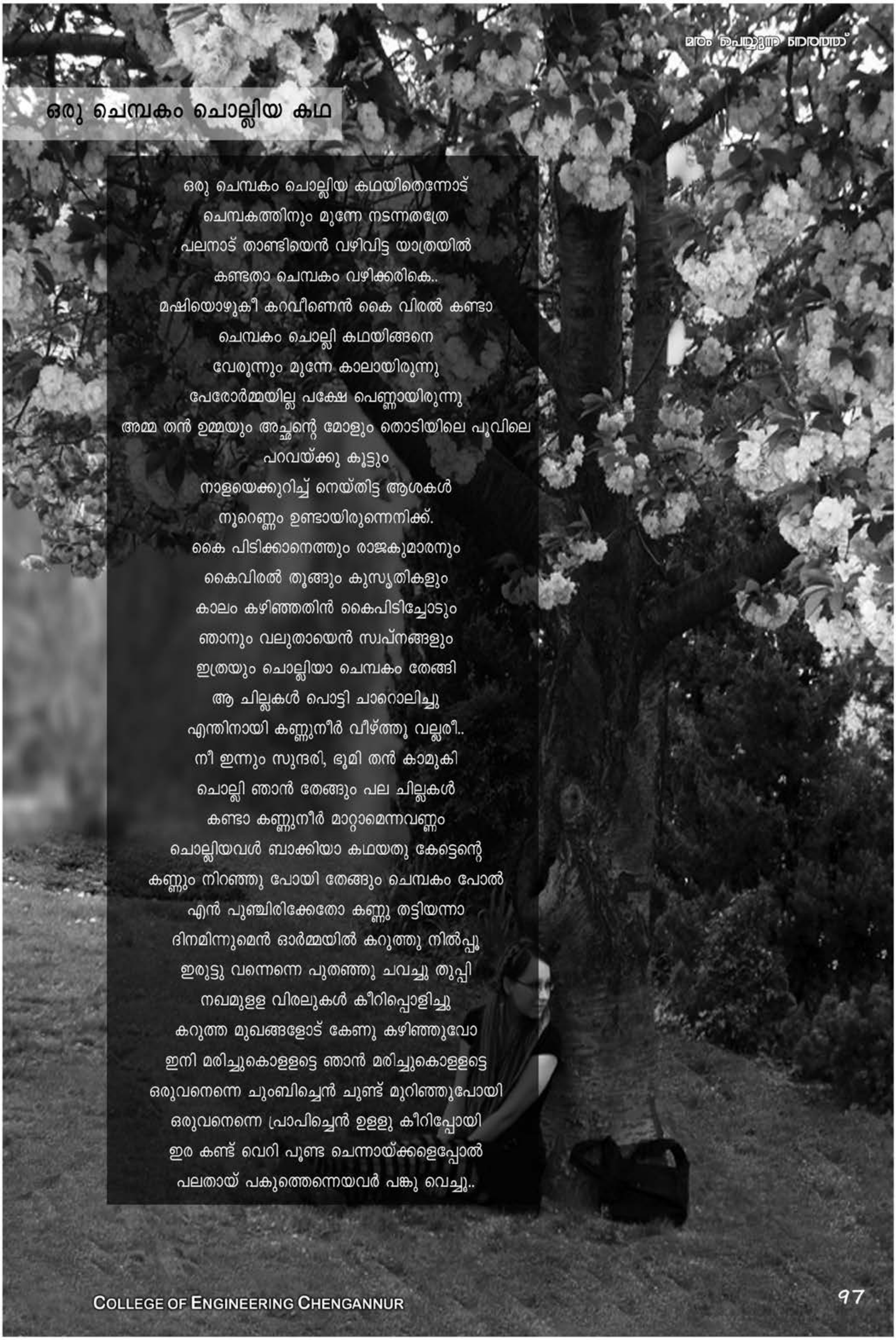

ഒരു ചെമ്പകം ചൊല്ലിയ കഥ

ഒരു ചെമ്പകം ചൊല്ലിയ കഥയിതെന്നോട്
ചെമ്പകത്തിനും മുന്നേ നടന്നതത്രേ
പലനാട് താണ്ടിയെൻ വഴിവിട്ട യാത്രയിൽ
കണ്ടതാ ചെമ്പകം വഴിക്കരികെ..
മഷിയൊഴുകീ കറവീണെൻ കൈ വിരൽ കണ്ടാ
ചെമ്പകം ചൊല്ലി കഥയിങ്ങനെ
വേരൂന്നും മുന്നേ കാലായിരുന്നു
പേരോർമ്മയില്ല പക്ഷേ പെണ്ണായിരുന്നു
അമ്മ തൻ ഉമ്മയും അച്ഛന്റെ മോളും തൊടിയിലെ പൂവിലെ
പറവയ്ക്കു കൂട്ടും
നാളയെക്കുറിച്ച് നെയ്തിട്ട ആശകൾ
നൂറെണ്ണം ഉണ്ടായിരുന്നെനിക്ക്.
കൈ പിടിക്കാനെത്തും രാജകുമാരനും
കൈവിരൽ തൂങ്ങും കുസൃതികളും
കാലം കഴിഞ്ഞതിൻ കൈപിടിച്ചോടും
ഞാനും വലുതായെൻ സ്വപ്നങ്ങളും
ഇത്രയും ചൊല്ലിയാ ചെമ്പകം തേങ്ങി
ആ ചില്ലകൾ പൊട്ടി ചാറൊലിച്ചു
എന്തിനായി കണ്ണുനീർ വീഴ്ത്തൂ വല്ലരീ..
നീ ഇന്നും സുന്ദരി, ഭൂമി തൻ കാമുകി
ചൊല്ലി ഞാൻ തേങ്ങും പല ചില്ലകൾ
കണ്ടാ കണ്ണുനീർ മാറ്റാമെന്നവണ്ണം
ചൊല്ലിയവൾ ബാക്കിയാ കഥയതു കേട്ടെന്റെ
കണ്ണും നിറഞ്ഞു പോയി തേങ്ങും ചെമ്പകം പോൽ
എൻ പുഞ്ചിരിക്കേതോ കണ്ണു തട്ടിയന്നാ
ദിനമിന്നുമെൻ ഓർമ്മയിൽ കറുത്തു നിൽപ്പൂ
ഇരുട്ടു വന്നെന്നെ പുതഞ്ഞു ചവച്ചു തുപ്പി
നഖമുള്ള വിരലുകൾ കീറിപ്പൊളിച്ചു
കറുത്ത മുഖങ്ങളോട് കേണു കഴിഞ്ഞുവോ
ഇനി മരിച്ചുകൊള്ളട്ടെ ഞാൻ മരിച്ചുകൊള്ളട്ടെ
ഒരുവനെന്നെ ചുംബിച്ചെൻ ചുണ്ട് മുറിഞ്ഞുപോയി
ഒരുവനെന്നെ പ്രാപിച്ചെൻ ഉള്ളു കീറിപ്പോയി
ഇര കണ്ട് വെറി പൂണ്ട ചെന്നായ്ക്കളെപ്പോൽ
പലതായ് പകുത്തെന്നെയവർ പങ്കു വെച്ചു..

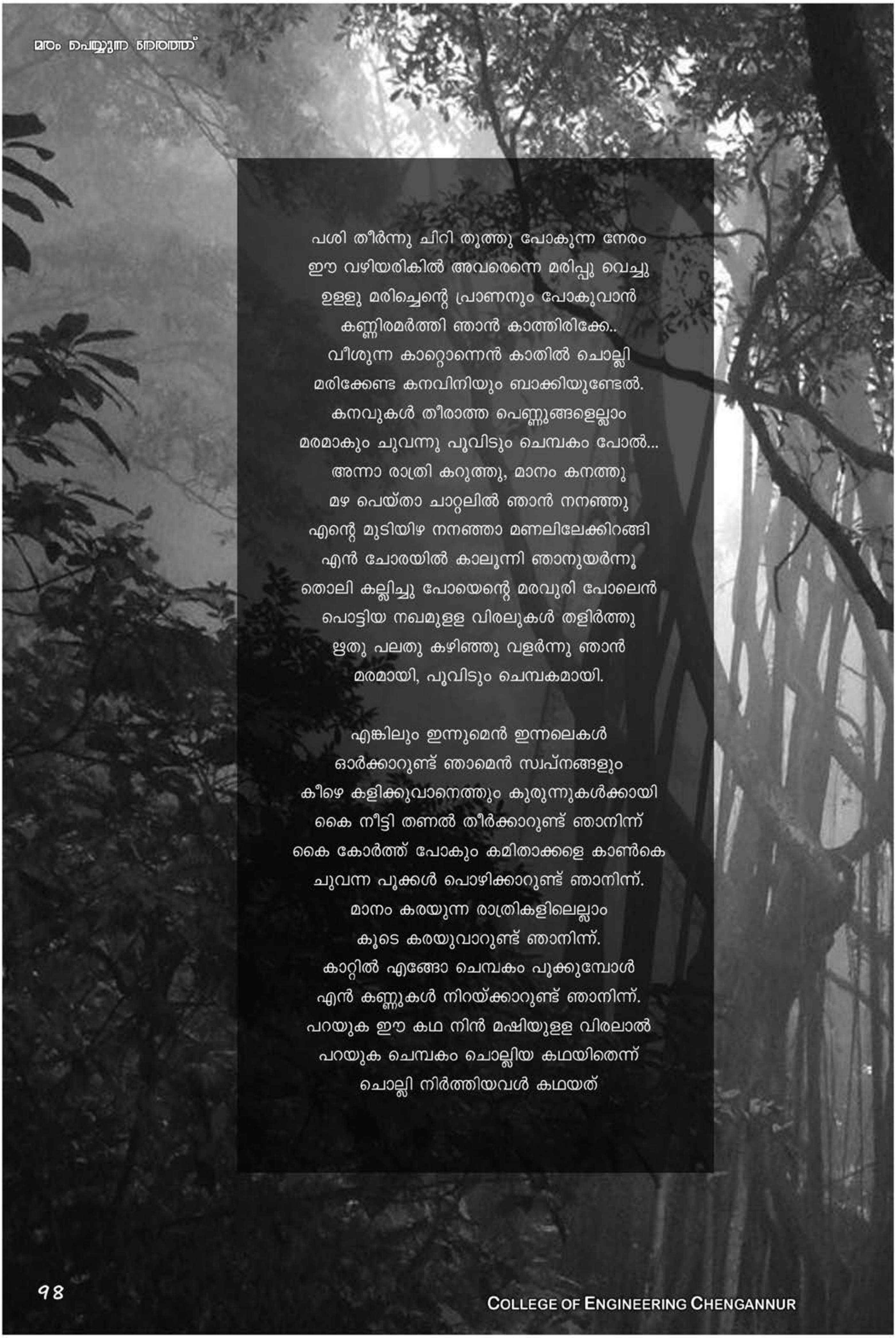

പശി തീർന്നു ചിറി തുത്തു പോകുന്ന നേരം
ഈ വഴിയരികിൽ അവരെന്നെ മരിപ്പു വെച്ചു
ഉള്ളു മരിച്ചെന്റെ പ്രാണനും പോകുവാൻ
കണ്ണിരമർത്തി ഞാൻ കാത്തിരിക്കേ..
വീശുന്ന കാറ്റൊന്നെൻ കാതിൽ ചൊല്ലി
മരിക്കേണ്ട കനവിനിയും ബാക്കിയുണ്ടേൽ.
കനവുകൾ തീരാത്ത പെണ്ണുങ്ങളെല്ലാം
മരമാകും ചുവന്നു പൂവിടും ചെമ്പകം പോൽ...
അന്നാ രാത്രി കറുത്തു, മാനം കനത്തു
മഴ പെയ്താ ചാറ്റലിൽ ഞാൻ നനഞ്ഞു
എന്റെ മുടിയിഴ നനഞ്ഞാ മണലിലേക്കിറങ്ങി
എൻ ചോരയിൽ കാലൂന്നി ഞാനുയർന്നൂ
തൊലി കല്ലിച്ചു പോയെന്റെ മരവുരി പോലെൻ
പൊട്ടിയ നഖമുള്ള വിരലുകൾ തളിർത്തു
ഋതു പലതു കഴിഞ്ഞു വളർന്നു ഞാൻ
മരമായി, പൂവിടും ചെമ്പകമായി.

എങ്കിലും ഇന്നുമെൻ ഇന്നലെകൾ
ഓർക്കാറുണ്ട് ഞാമെൻ സ്വപ്നങ്ങളും
കീഴെ കളിക്കുവാനെത്തും കുരുന്നുകൾക്കായി
കൈ നീട്ടി തണൽ തീർക്കാറുണ്ട് ഞാനിന്ന്
കൈ കോർത്ത് പോകും കമിതാക്കളെ കാൺകെ
ചുവന്ന പൂക്കൾ പൊഴിക്കാറുണ്ട് ഞാനിന്ന്.
മാനം കരയുന്ന രാത്രികളിലെല്ലാം
കൂടെ കരയുവാറുണ്ട് ഞാനിന്ന്.
കാറ്റിൽ എങ്ങോ ചെമ്പകം പൂക്കുമ്പോൾ
എൻ കണ്ണുകൾ നിറയ്ക്കാറുണ്ട് ഞാനിന്ന്.
പറയുക ഈ കഥ നിൻ മഷിയുള്ള വിരലാൽ
പറയുക ചെമ്പകം ചൊല്ലിയ കഥയിതെന്ന്
ചൊല്ലി നിർത്തിയവൾ കഥയത്

പോകുവാൻ നേരമായ് ഞാനെഴുന്നേറ്റു
പിറകോട്ട് നോക്കാതെ പോകുന്ന നേരത്ത്
മല ചുറ്റി വന്നൊരു മാരുതൻ ചൊല്ലി
ഒരു നൂറു ചെമ്പകം പൂക്കാറിണ്ടിന്നും
ഒരു നൂറു പെൺകൾ മരിക്കാറുണ്ടിന്നും
എങ്കിലും കനവുകൾ കാണുന്ന പെൺകൾ
ഒരു നൂറു കോടി ജനിക്കാറുണ്ടിന്നും
വീശിയകന്നൊരാ കാറ്റിന്റെ അറ്റത്ത്
ചുവന്ന ചെമ്പകപ്പൂവിന്റെ മണമുണ്ടായിരുന്നന്ന്
ഒരു ചെമ്പകം ചൊല്ലിയ കഥയിതെന്നോട് ചെമ്പകത്തിനും
മുന്നേ നടന്നതത്രേ...

(സമർപ്പണം: കനവുകൾ കാണുന്ന പെൺകുട്ടികൾക്ക്...
ചെമ്പകമരങ്ങൾക്ക്...
പിന്നെ എനിക്ക് കഥ പറഞ്ഞു തന്ന
ചെമ്പകമരത്തിന്...
നിർദയയ്ക്ക്..)

john francis
2014 batch

The Angel of my life!

I was asked................

Have you ever met an angel.......?
Yes........I answered
I lined with one on earth
One of the greatest gifts I treasure
The sweet mother of mine
I wonder.....how purposefully..?
....was this angel created for me...
To guide and light
To share and care
Her love,the greatest of all
It's worth seeing the paradise....
Unreplaceable and beyond measures
The day she brought me to this earth
I realized the great moment:
Seeing the face of an ANGEL
Every human is gifted with an angel,
The greatest gift of all.

A Dedication to motherhood

Selan Johny
2015 batch

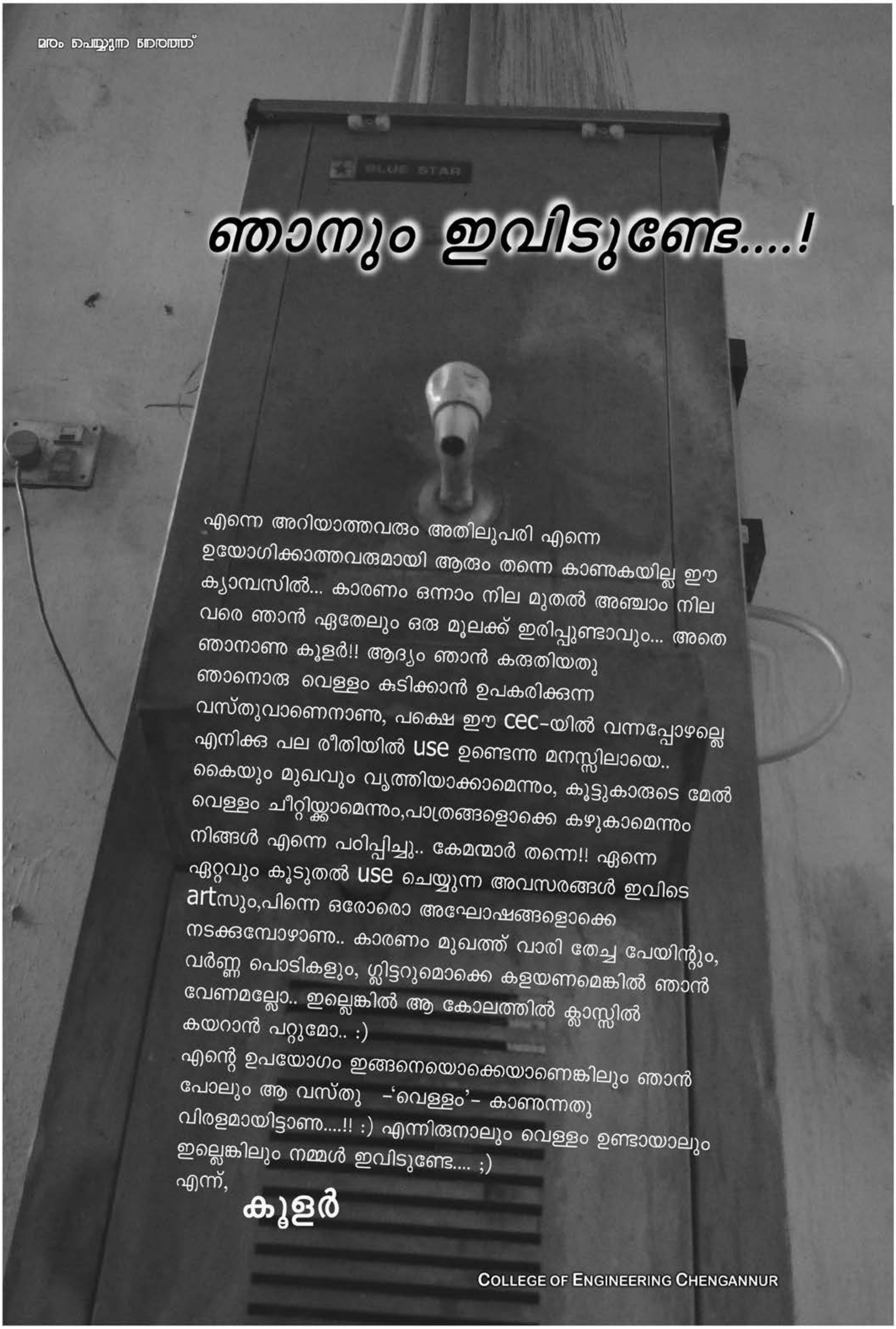

ഞാനും ഇവിടുണ്ടേ....!

എന്നെ അറിയാത്തവരും അതിലുപരി എന്നെ ഉയോഗിക്കാത്തവരുമായി ആരും തന്നെ കാണുകയില്ല ഈ ക്യാമ്പസിൽ... കാരണം ഒന്നാം നില മുതൽ അഞ്ചാം നില വരെ ഞാൻ ഏതേലും ഒരു മൂലക്ക് ഇരിപ്പുണ്ടാവും... അതെ ഞാനാണു കൂളർ!! ആദ്യം ഞാൻ കരുതിയതു ഞാനൊരു വെള്ളം കുടിക്കാൻ ഉപകരിക്കുന്ന വസ്തുവാണെന്നാണു, പക്ഷെ ഈ cec-യിൽ വന്നപ്പോഴല്ലെ എനിക്കു പല രീതിയിൽ use ഉണ്ടെന്നു മനസ്സിലായെ.. കൈയും മുഖവും വൃത്തിയാക്കാമെന്നും, കൂട്ടുകാരുടെ മേൽ വെള്ളം ചീറ്റിയ്ക്കാമെന്നും,പാത്രങ്ങളൊക്കെ കഴുകാമെന്നും നിങ്ങൾ എന്നെ പഠിപ്പിച്ചു.. കേമന്മാർ തന്നെ!! എന്നെ ഏറ്റവും കൂടുതൽ use ചെയ്യുന്ന അവസരങ്ങൾ ഇവിടെ artസും,പിന്നെ ഒരോരൊ അഘോഷങ്ങളൊക്കെ നടക്കുമ്പോഴാണു.. കാരണം മുഖത്ത് വാരി തേച്ച പേയിന്റും, വർണ്ണ പൊടികളും, ഗ്ലിട്ടറുമൊക്കെ കളയണമെങ്കിൽ ഞാൻ വേണമല്ലോ.. ഇല്ലെങ്കിൽ ആ കോലത്തിൽ ക്ലാസ്സിൽ കയറാൻ പറ്റുമോ.. :)

എന്റെ ഉപയോഗം ഇങ്ങനെയൊക്കെയാണെങ്കിലും ഞാൻ പോലും ആ വസ്തു –‘വെള്ളം’– കാണുന്നതു വിരളമായിട്ടാണു....!! :) എന്നിരുന്നാലും വെള്ളം ഉണ്ടായാലും ഇല്ലെങ്കിലും നമ്മൾ ഇവിടുണ്ടേ.... ;)

എന്ന്,

കൂളർ

വസന്തവും ഗ്രീഷ്മവും ഹേമന്തവും കടന്നു പോയി. വരാനിരിക്കുന്നത് ശിശിരമാണ്. ആർത്തുല്ലസിച്ചു ഈ അന്തരീഷത്തിൽ നിന്നു പൊഴിയാറായി എന്ന് ഓർമിപ്പിക്കുന്ന ശിശിരം.

പിന്നിടുന്ന പാതകളിൽ ഓർമ്മയുടെ വസന്തം പൂത്തുലയുമ്പോഴും നാളിതുവരെ നാം കണ്ടു ശീലിച്ച താല്കാലികമായ വിടവാങ്ങലുകൾ പോലെ ആയിരിക്കില്ല നാളെ ... തയ്യാറാകാൻ മനസ്സിനോട് പറയുകയാണ്. മനസ്സ് മടികാണിക്കുന്നു. എന്നിട്ടും കാറ്റ് ഇരച്ചു കേറുകയാണ് ചിന്തയിൽ. അപ്പുറം കൊടുംക്കാറ്റാണ്... അവസാനത്തിനു ഇനി സമയം ഒരുപാടു ബാക്കിയില്ലാത്ത ഈ നേരത്ത് ചിന്തകൾക്ക് മേൽ കടൽകാറ്റ് വീശിതുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു ... നാല് വർഷങ്ങൾക്കപ്പുറത്ത് ഞാൻ എത്ര ഉത്ക്കണ്ഠയോടു കൂടിയാണോ ഈ പടി കയറിയത്, അത്രമേൽ ഉത്ക്കണ്ഠ പടിയിറങ്ങുമ്പോഴും എന്നിൽ അവശേഷിക്കുന്നു. അന്നും ഒത്തിരി തേങ്ങലുകൾ ഈ മണ്ണിൽ പതിഞ്ഞിരിക്കാം.... ഒത്തിരി ഇതളുകൾ വന്നു ചേർന്നിരിക്കാം. പക്ഷെ ആ തേങ്ങലുകൾ എത്രമാത്രം വേദനാജനകമാണെന്ന് ഇന്നറിയുന്നു. പൊഴിഞ്ഞുവീഴുന്ന ഇലകൾക്കായി വീണ്ടും ആ വൃക്ഷം തളിർക്കുന്നു.... അപ്പോഴും പതിഞ്ഞ താളമായി ഈ വരികൾ നമ്മിലെവിടെയോ അലിഞ്ഞുചേർന്നു പതുക്കെ പാടുന്നു.....

'ഇതളൂർന്നുവീണ പനിനീർ ദളങ്ങൾ തിരികെചേരും പോലെ.'

hisham thangal
2013 batch

മുൻപേ നടന്നവർ പറയാൻ മറന്നത്

ഈ വിടപറയും ദിവസങ്ങളിൽ നമ്മുടെ ഈ കൊച്ചു കാമ്പസിന്റെ വരാന്തയിൽ നിന്നും നമ്മെ ആരോ പിന്നിൽ നിന്നും വിളിക്കുന്നുണ്ടോ എന്നൊരു തോന്നൽ... ആ വിളി കേൾക്കുമ്പോഴെല്ലാം ഞാൻ തിരിഞ്ഞു നോക്കാറുണ്ട്. പിറകിലോട്ടല്ല..... നമ്മുടെ ഈ വിട പറയാൻ പോകുന്ന കലാലയ ജീവിതത്തിലേക്ക് ....

അങ്ങനെ ഇരിക്കുമ്പോഴാണ് ഒരു ദിവസം നമ്മുടെ മാഗസിൻ എഡിറ്റർ മുന്നിൽ വന്നത്. സി ഇ സി യിൽ ഏറ്റവും കൂടുതൽ താഴ്മയും എളിമയും അദ്ദേഹത്തിന് ഉള്ളത് കൊണ്ടാണെന്ന് തോന്നുന്നു അത്രയും അധികം താഴ്മയോടെ വളരെ താഴ്ത്തി ലോ ലെവലിൽ ഇട്ട ഒരു ലോവേസ്റ്റ് പാൻറും പാതി വലിച്ചു നീട്ടിയ മുടിയും ഒരു പുഞ്ചിരിയും ആയി കണ്ടയുടൻ അളിയാ അറിയാലോ മാഗസിൻ.......... മറക്കല്ലേ...... പെട്ടന്നാവണം....... പറഞ്ഞു തീർത്ത ഒരു ബായും കാണിച്ചു അവനങ്ങു പോയി... അന്ന് രാത്രി മാഗസിനിലേക്ക് എന്ത് കൊടുക്കും എന്നാലോചിച്ച് ഒടുവിൽ ഞാൻ ഈ സാഹസത്തിനു തുടക്കം കുറിച്ചു. നാലു വർഷം ഞാൻ കണ്ട എന്നെ വളർത്തിയ എന്റെ സി ഇ സി..... ഞാനും ഇങ്ങനെ തുടങ്ങുന്നു......

പ്രഭാത സൂര്യന്റെ കിരണങ്ങൾ ജനൽപാളികൽക്കിടയിലൂടെ എന്തിനോ വേണ്ടി എത്തിനോക്കി എന്നൊന്നും പറഞ്ഞു നിങ്ങളെ പിടിച്ചിരുത്താനുള്ള സാഹിത്യം ഒന്നും എന്റെ കയ്യിലില്ല.

എല്ലാവരെയും പോലെ അന്ന് ഞാനും ഒരു ബാഗ് നിറയെ എഞ്ചിനീയറിംഗ് മോഹങ്ങളും സ്വപ്നങ്ങളും തോളിലേറ്റി സി ഇ സി യുടെ വാതിലുകൾ മലർക്കെ തുറന്നു ഇവിടെ കാലുകുത്തി.. കോളേജിലേക്കുള്ള കയറ്റം ആദ്യമായി കയറിയപ്പോൾ തന്നെ ജീവിതത്തിൽ എവിടെയൊക്കെയോ ഉയരത്തിൽ എത്തിയെന്നോരു തോന്നൽ ആദ്യം ഉണ്ടായെങ്കിലും വാ പൊളിച്ച അട്ടഹസവുമായി നിൽക്കുന്ന ആ പണി തീരാത്ത നമ്മുടെ ഭാർഗവി നിലയം കണ്ടപ്പോൾ ഉള്ളിലുള്ള എല്ലാം ചോർന്നു പോയി.. 'പാപി ചെല്ലുന്നിടം പാതാളം' അന്നാണ് ആദ്യമായി മനസ്സിലായത്.. ആ ഭാർഗവിനിലയം കാണാനുള്ള ഭാഗ്യം ഇന്നത്തെ ജൂനിയർ ബാച്ചുകൾക്ക് ഇല്ല എന്നത് തികച്ചും നഷ്ടമാണ്..... അന്ന് കെട്ടിടത്തിനു മുന്നിൽ അതിനോട് ചേർന്ന് അഞ്ച് നില ഉയരത്തിൽ ഒരു ക്രെയിൻ കാണാം... കാണുന്നവർ കരുതുക അതു പുല്ലു കൊണ്ട് ഉണ്ടാക്കിയതാണെന്നാണ്. കാരണം അടി മുതൽ മുടി വരെ അത് ആകെ പുല്ലു കേറിയ അവസ്ഥയാണ്... ഒറ്റ നോട്ടത്തിൽ ആരെയും പേടിപ്പിക്കുന്ന ചുറ്റുപാടുകളുമായി അവിടോം ഇവിടോം കൊച്ചു കൊച്ചു ഇലകളും പൂവുകളും വെച്ച് അലങ്കരിച്ചു ചെറിയൊരു നാണവുമായി കെട്ടിടം അങ്ങനെ നിൽക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു... ഒരു സിവിൽ ബാച്ച് ഇല്ലാത്തതിന്റെ കുറവ് ശരിക്കും മനസിലായി. സിവിൽ ബാച്ച് ഉണ്ടേൽ ചുമ്മാ mini project, main project എന്നൊക്കെ പറഞ്ഞു കുട്ടികളെ കൊണ്ട് ഈ കെട്ടിടത്തിന്റെ പണി അങ്ങോട്ട് തീർക്കായിരുന്നു, മെക്കാനിക്കൽ ബാച്ച് ഉണ്ടേൽ അവർക്ക് കോളേജിനു അകത്ത് ഒരു ലാബിന്റെ ആവശ്യം ഇല്ല. കാരണം പുറത്ത് ഒരു ഗേറ്റ് മുതൽ മറ്റെ ഗേറ്റ് വരെ പോലീസ് ഏമാന്മാർ ഓരോ കേസും പറഞ്ഞു പൊക്കി കൊണ്ടുവന്ന വണ്ടികളുടെ കൂമ്പാരം തന്നെ ഉണ്ട്.....

ആദ്യ ദിവസം പ്രിൻസിപ്പൽ ദേവസ്യ സാറിന്റെ പ്രസംഗം ഇന്നും മനസ്സിൽ മായാതെ കിടക്കുന്നു.....ആരെയും എത്ര നേരം വേണമെങ്കിലും പിടിച്ചു നിർത്താൻ കഴിവുള്ളതാണ് സാറിന്റെ പ്രസംഗം. 'അതുപോലെതന്നെ' 'അതുപോലെതന്നെ' എന്ന വാക്ക് കൊണ്ട് ഒരു വിഷയത്തിൽ നിന്നും മറ്റു വിഷയത്തിലേക്ക് സാറിന് വളരെ അനായാസം മാറാൻ സഹായിക്കുമായിരുന്നു. അതുകാരണം ഇപ്പൊ അടുത്തൊന്നും ആ പരിസരത്ത് ഒരു ഫുൾസ്റ്റോപ് ഉണ്ടാകില്ല എന്ന സത്യം കേട്ട് നിൽക്കുന്നവർക്കും അറിയാമായിരുന്നു... അന്ന് ഞങ്ങളുടെ ആദ്യ ദിവസം ആണെങ്കിലും തുടർന്നുള്ള എല്ലാ ബാച്ചിന്റെയും ആദ്യ ദിവസം സാറിന്റെ പ്രസംഗം കേൾക്കാൻ ഞാൻ പോകുമായിരുന്നു..... എല്ലാ നിയമ കുരുക്കുകളും അഴിച്ച് കെട്ടിടത്തിന്റെ പണി ഈ അധ്യയന വർഷം തുടങ്ങും എന്ന് അന്ന് പറഞ്ഞപ്പോൾ ഞങ്ങൾ അറിയാൻ വൈകിപോയ സത്യം എത്രയോ വർഷങ്ങളായി ആദ്യ ദിവസം സാർ കൊടുക്കുന്ന വാഗ്ദാനം ഇതായിരുന്നു എന്നുള്ളതാണ്... എന്നിരുന്നാലും സാറിന്റെ സ്വപ്നം പോലെ കെട്ടിടത്തിന്റെ പണി പിന്നീടുള്ള രണ്ടു വർഷത്തിനുള്ളിൽ പെട്ടന്ന് തുടങ്ങി. 'അതിവേഗം ബഹുദൂരം' എന്ന ഉമ്മൻചാണ്ടി സർക്കാർ മുദ്രാവാക്യം പോലെ അതിവേഗത്തിൽ തന്നെ പണി തീർത്തു 2012 ൽ ഈ പണി തീരാത്ത കെട്ടിടം ഒരു 'പണിതീർത്ത കെട്ടിടം' ആയി എന്ന് മുഖ്യമന്ത്രി തന്നെ വന്നു പ്രഖ്യാപിച്ചപ്പോൾ ഓരോ സി ഇ സി യന്റെയും അധ്യാപകരുടെയും ഒപ്പം ഈ ചെങ്ങന്നൂർ നാട്ടുകാരുടെയും സ്വപ്നങ്ങൾ പൂവണിഞ്ഞപ്പോൾ അതിനു സാക്ഷിയാകാൻ ഉള്ള ഭാഗ്യം ഞങ്ങൾക്കുണ്ടായി.... അന്ന് ഈ സി ഇ സി ഇവിടെ കൊണ്ടുവരാനും ഇങ്ങനെ ഒരു കോളേജിനെ ഇവിടെ പടുത്തുയർത്താനും കഷ്ടപെട്ട ഓരോ വ്യക്തികളും അവരുടെ ഓർമ്മകൾ ഇവിടെ പങ്കുവെച്ചു... അവരില്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ ഒരിക്കലും നമ്മൾ ഇവിടെ ഒത്തുചേരില്ലായിരുന്നു...

ഇങ്ങനെയൊക്കെ പടുത്തുയർത്തിയ പണി തീർത്ത ഈ കെട്ടിടം ഇന്ന് ആ പഴയ പുല്ലും കാടും പിടിച്ച ആ ഭാർഗവിനിലയത്തിൻറെ ഓർമ്മ എന്നോണം അജിത് സെൻ സാർ മുന്നിൽ ബഫലോ ഗ്രാസും വിതച്ച് ഓഫിസ് റുമിന്റെ മുന്നിൽ എന്നെങ്കിലും കുലയ്ക്കുമായിരിക്കും എന്ന പ്രതീക്ഷയിൽ നാലു തെങ്ങിൻ തയ്യുകളും വെച്ച് ആ പഴയ ഓർമ്മകൾ കാത്ത് സൂക്ഷിക്കുന്നു.... ഇന്നും ചില സായാഹ്നങ്ങളിൽ സി ഇ സി ക്ക് ചുറ്റും ഈ ബഫലോ ഗ്രാസിൽ water show without music കാണാൻ (ഞങ്ങൾ) ഇരിക്കാറുണ്ട് ... ഇങ്ങനെ സി ഇ സി യിലെ ഓരോ ചലനങ്ങൾക്കും പ്രണയങ്ങൾക്കും പിണക്കങ്ങൾക്കും പിസ്തവിളികൾക്കും ഞങ്ങൾ സാക്ഷിയായി...

ഇന്നിവിടെ പടിയിറങ്ങാൻ കാത്ത് നിക്കുന്ന എന്റെ ബാച്ചിലെ ഏതോരുത്തനോട് ചോദിച്ചാലും ഫസ്റ്റ് ഇയർ കലാലയ ജീവിതത്തെ കുറിച്ച് വാതോരാതെ പറയാനുണ്ട്... സീനിയർ ചേട്ടന്മാരെ കാണുമ്പോഴുള്ള ഒളിച്ചും പാത്തും ഉള്ള നടത്തവും അവരില്ലേൽ ക്ലാസിൽ ഉള്ള കോലാഹലങ്ങളും എല്ലാം ഒരുപാട് ഓർമകൾ സമ്മാനിക്കുന്നു. .കോളേജിന്റെ വകയായി ഫസ്റ്റ് ഇയർ കുട്ടികൾക്കുള്ള ആദ്യത്തെ റാഗിങ്ങ് അഞ്ചാമത്തെ നിലയിൽ കൊണ്ടുപോയി ക്ലാസ് വെക്കുന്നതാണ്. കോളേജ് ജങ്ക്ഷൻ മുതൽ ഗേറ്റ് വരെ ഉള്ള മലകയററവും തുടർന്നുള്ള അഞ്ചാമത്തെ നിലയിലേക്കുള്ള പതിനെട്ടാം പടി കയറ്റവും കഴിഞ്ഞു ക്ലാസിൽ എത്തുമ്പോഴേക്കും സമയം 9.10.. അപ്പോഴേക്കും അറ്റന്റൻസ് നമ്മേം വിട്ടു പോയിട്ടുണ്ടാകും... ക്ലാസ് കഴിഞ്ഞു മിസ്സിന്റെ പിന്നാലെ അറ്റന്റെൻസ് വേണ്ടി ഉള്ള യാചന രാവിലെ തൊട്ടു തുടങ്ങും.. അത് കഴിഞ്ഞാൽ വിശപ്പിന്റെ അസുഖം ഉള്ളവർ എല്ലാം നേരെ വിജയമ്മയുടെ ക്യാന്റീനിലേക്ക്... ആർക്കും എത്ര കുറ്റം പറഞ്ഞാലും മതി വരാത്ത അവിടത്തെ ഫുഡും കഴിച്ച് അടുത്ത അറ്റൻറൻസ് വേണ്ടി ഉള്ള ഓട്ടം.... 8.55, 12.05 എന്നീ സമയങ്ങളിൽ ക്യാന്റീനിലെ ക്യു കണ്ടാൽ ചെങ്ങന്നൂർ ബീവറേജ് പോലും തോറ്റു പോകും... അതിനിടയിലൂടെ വിജയമ്മയുടെ കണക്കും തെറ്റാതെ ബില്ലും മേടിച്ച് മോളുടെ കയ്യിൽ നിന്നും ആ ഫുഡും കൂടി കിട്ടുമ്പോഴേക്കും ഒരു യുദ്ധം കഴിഞ്ഞ മട്ടിൽ ആകും പലരുടേം മുഖഭാവം.. അതും കഴിഞ്ഞു ക്ലാസിലേക്ക് എത്തുമ്പോൾ ചില record കളിൽ sign കിട്ടാനുള്ള ഓരോരുത്തരുടെ നെട്ടോട്ടം കാണാം. ഫസ്റ്റ് ഇയറിലെ മെക്കാനികൽ ഇലക്ട്രികൽ ലാബിൽ ടൂൾസ് എത്ര വരച്ചാലും സൈൻ കിട്ടില്ല... ബോയ്സ് എത്ര ശ്രമിച്ചിട്ടും കിട്ടാത്ത സൈനുകൾക്ക് ഒടുവിലത്തെ ആശ്രയം ആ ബുക്കുമായി ഗേൾസിനെ വിടലാണ്. ഗേൾസ് പോയി പുല്ലുപോലെ സൈനും മേടിച്ച് വരുമ്പോൾ പകരമായി അവർക്ക് കമ്പ്യൂട്ടർ ലാബിലെ മിസ്സിന്റെ സൈനും ഇട്ടു കൊടുത്തു പരോപകാരത്തിന് പുതിയ മാനങ്ങൾ സൃഷ്ടിച്ച ദിവസങ്ങൾ അങ്ങനെ കടന്നുപോയി.......

അങ്ങനെ ഇരിക്കുമ്പോഴാണ് ഫസ്റ്റ് ഇയർലെ സ്പോർട്സ് വന്നെത്തിയത്. എല്ലാവരുടേയും പേരുകൾ നാലു ഹൗസുകളിലായി എഴുതപ്പെട്ടു.. തുടർന്നങ്ങു കേരളത്തിലെ ഒരു എഞ്ചിനീയറിംഗ് കോളേജിലും പോയാൽ കിട്ടാത്ത സി ഇ സി യുടെ സ്വന്തം മാർച്ച്പാസ്റ്റ് എന്ന കലാരൂപത്തിനു വേണ്ടിയുള്ള പെടാപാടിലായിരുന്നു ഞങ്ങൾ.... അതിന്റെ തുടക്കമെന്നോണം ചേട്ടന്മാരും അജിത് സെൻ സാറും കൂടി ഓരോ ക്ലാസിലും വന്നെത്തി. അന്ന് ആ മാർച്ച്പാസ്റ്റിനെ കുറിച്ചുള്ള സാറിന്റെ പ്രസംഗം കേട്ടപ്പോൾ ഞങ്ങളുടെ കാലിന്റെ പെരുവിരൽ മുതൽ തലമുടി വരെയുള്ള രോമങ്ങൾ രോമാഞ്ചം കൊണ്ട് എഴുന്നേറ്റു നിന്നു. അന്ന് മുതൽ നീണ്ടു നിന്ന ആവേശഭരിതമായ മാർച്ച്പാസ്റ്റിൽ ഞങ്ങൾക്ക് മനസിലായി ആ പെരുവിരൽ മുതൽ തലമുടി വരെ ഉള്ള ഭാഗങ്ങൾ ഇപ്പൊ അനക്കാൻ വയ്യാത്ത വേദന ആണെന്ന്. എന്നാലും ചേട്ടന്മാരെ ആലോചിക്കുമ്പോ പോവണം വേദന ആലോചിക്കുമ്പോ പോവേണ്ട, കയിച്ചിട്ടിറക്കാനും മധുരിച്ചിട്ട് തുപ്പാനും വയ്യാത്ത അവസ്ഥയിൽ ആ ദിവസങ്ങൾ അങ്ങനെ കഴിഞ്ഞു. അതിന്റെ ഒടുക്കം എന്നോണം തിരുവല്ല ഗ്രൗണ്ടിൽ സ്പോർട്സ് ആരംഭിച്ചു. എല്ലാവരുടെ മുഖത്തും സ്വന്തം ഹൗസിനോടുള്ള അഹംഭാവവും മറ്റുള്ള ഹൌസിനോടുള്ള പുച്ഛവും പതിവുപോലെ ഉണ്ടായിരുന്നു. ജനറൽ സെക്രട്ടറിയുടെ start... camera..... action എന്ന വിളി കേട്ടാൽ ഗ്രൗണ്ടിന്റെ ഒരു ഭാഗത്ത് നിന്നും തുടങ്ങുന്ന വർണശബളിതവും ആക്ഷൻ ത്രില്ലറുമായ മാർച്ച്പാസ്റ്റ് ആണ് ആദ്യത്തെ ഇനം... ഹോട്ടൽ വെയിറ്റർ തൊട്ടു ഹോസ്പിറ്റൽ കമ്പോണ്ടർ വഴി പയ്‌ലറ്റു വരെ ഉള്ള ഡ്രസ്സുകൾ ആ മാർച്ചുപാസ്റ്റിൽ നമുക്ക് കാണാം.. തുടർന്നങ്ങു മൂന്നു വർഷവും അതു പഠിപ്പിക്കാനുള്ള ഭാഗ്യം എനിക്ക് ഉണ്ടായി... അതിലൂടെ ഒരുപാടു ജൂനിയർ സീനിയർ ബന്ധങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കി എടുക്കാൻ കഴിഞ്ഞത് വലിയ ഒരു നേട്ടമാണ്. തുടർന്ന് അജിത് സെൻ സാറിന്റെ ഓരോ വിസിലുകൾക്കും സി ഇ സി യുടെ കായിക താരങ്ങളുടെ അഭ്യാസങ്ങൾ തുടങ്ങി. അവരിൽ പലതും ഇന്ത്യ വിട്ട റോക്കറ്റ് പോലെ പോയതിനെക്കാൾ വേഗതയിൽ തിരിച്ചു വന്നും ലക്ഷ്യസ്ഥാനത്തല്ലാതെ ഇറങ്ങിയും കാണികളെ രസിപ്പിച്ചെങ്കിലും എല്ലാവരേം അതിശയിപ്പിക്കുന്ന പ്രകടനങ്ങളും അതിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു എന്നത് പറയാതെ വയ്യ.. ഇങ്ങനെയൊക്കെ ഉള്ള അഭ്യാസങ്ങൾ അവിടെ അരങ്ങേറുമ്പോഴും ഞങ്ങൾ ഒന്നും അറിഞ്ഞില്ല എന്ന മട്ടിൽ ഗ്രൗണ്ടിന്റെ ഒരു ഭാഗത്ത് കൂട്ടത്തോടെ ഇരുന്നുള്ള ചേട്ടൻമാരുടെ റാഗിങ്ങും മറുഭാഗത്ത് സി ഇ സി couples ന്റെ ഒന്നിച്ചിരുന്നുള്ള ഭാവിയെ കുറിച്ചുള്ള സ്വപ്നം കാണലും എല്ലാം പതിവ് കാഴ്ചകളാണ്.

ഇതിനിടയ്ക്ക് ഫസ്റ്റ് ഇയറിൽ വന്നപ്പോഴേ കേട്ട ഒരു പാർലമെന്റ് അണ് IEEE, ഒരുപാടു പേരെ സ്വപ്നം കാണാനും അതിലുപരി നുണ പറയാനും പഠിപ്പിച്ച IEEE യിലെ കുറച്ചു പേർക്ക് ഒരു മോഹം. രാഷ്ട്രപതി A.P.J Abdul Kalam സാറിനെ കോളേജിലേക്ക് കൊണ്ടുവരണം. അതിനു അന്ന് അവർ പണി കൊടുത്തത് സി ഇ സി ക്ക് മാത്രമല്ല. പിന്നെയോ കേരളത്തിലെ അങ്ങോളം ഇങ്ങോളം ഉള്ള ഒട്ടുമിക്ക സ്കൂളുകളെയും അവർ വെറുതെ വിട്ടില്ല... കൂട്ടത്തോടെ സ്കൂളുകളിൽ പോയി കുട്ടികളെ വീഴ്ത്തനായി എല്ലാവരും ഇവിടെ നിന്നും ഇറങ്ങിയോടി. പോയവർക്കെല്ലാം വാലിനു തീപിടിച്ചുള്ള അവസ്ഥയായത് കൊണ്ടാണെന്ന് തോന്നുന്നു ആ സംരഭത്തിനു പേരും വീണു IGNITE എന്ന്..അതിനു പോകുന്നവർക്കെല്ലാം ബിൽ കാണിച്ചാൽ കാശ് തരുമെന്ന വാർത്ത പരന്നതോടെ കേട്ട പാതി കേൾക്കാത്ത പാതി പല വിദ്വാൻമാരും ഇവിടെ നിന്നും ഓടി...

നാലു പേർ ഒരുമിച്ച് ഒരു ഓട്ടോയിൽ പോയി ഇറങ്ങിയെങ്കിലും ബില്ലുകൾ നാലുപേരുടേം നാലു തരത്തിൽ ആയിരുന്നു.. ബില്ലുകളുടെ കൂട്ടത്തിൽ നോക്കുമ്പോൾ ടെക്സ്ടയിൽസിലെ ബിൽ വരെ ഉണ്ട് അതിൽ... പോരാത്തതിനു ഓരോ ബില്ലിന്റെ ഫോട്ടോകോപ്പിയും കൂടെ കിട്ടിയാൽ ഒരു ഊട്ടി എന്ന മട്ടിൽ അതിൽ ചെർത്തവരും ആ കൂട്ടത്തിൽ ഉണ്ട്. പാലം കടക്കുവോളം, നാരായണ ആ പാലം കടന്നാൽ കൂരായണ എന്നു പറഞ്ഞപോലെ പരിപാടി കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ഏതു ബിൽ എന്ത് ബില്ല് എന്ന മട്ടിൽ ആയി കാര്യങ്ങൾ. നിയമസഭയിൽ പോലും ഇങ്ങനെ ബില്ലുകൾ പാസാവാൻ കാലതാമസം എടുക്കാറില്ല എന്നതാണ് സത്യം. ഇങ്ങനെയൊക്കെ ആണെങ്കിലും ഇതുകേട്ട് ഫസ്റ്റ് ഇയരിൽ തന്നെ കലാം സാർ അവിടെ നിന്നും പുറപ്പെട്ടെങ്കിലും ഇവിടെ എത്താൻ നാലു വർഷം വേണ്ടിവന്നു.. ഇന്ന് ഈ സി ഇ സിയുടെ ചരിത്രത്തിൽ IGNITE ഒരു നാഴിക കല്ലായി മാറിക്കഴിഞ്ഞു .. കലാം സാറിന്റെ വരവ് അന്ന് എല്ലാവരുടെയും സ്വപ്നങ്ങളെ പൂവണിയിപ്പിച്ചു. എന്നിരുന്നാലും സാറിന്റെ പ്രസംഗത്തിൽ പറഞ്ഞത് എല്ലാവരോടും ഇനിയും സ്വപ്നം കാണാനാണ്. വാക്കുകൾ അക്ഷരംപ്രതി അനുസരിക്കുന്ന സി ഇ സി ക്കാർ പല ക്ലാസിലും എക്സാം ഹാളിലും ഇരുന്നു പലപ്പോഴും സ്വപ്നം കാണാൻ ശ്രമിക്കുന്നത് ഇവിടത്തെ പല അധ്യപകർക്കും ഇഷ്ടപ്പെടുന്നില്ല എന്നതിന്റെ കാരണം എത്ര ആലോചിച്ചിട്ടും പിടികിട്ടാത്ത ഒന്നാണ്.

ഇങ്ങനെയൊക്കെ ഞാൻ പറഞ്ഞു പോകുന്നുണ്ടെങ്കിലും ഫസ്റ്റ് ഇയറിൽ ഞങ്ങൾ 2013 ബാച്ചിനു മറക്കാനാവാത്ത ക്ലാസുകൾ ആണ് സിവിൽ എഞ്ചിനീയറിംഗ് ക്ലാസുകൾ.. അന്നും ഇന്നും ചിരിയുടെ മാലപടക്കങ്ങൾ ആണ് സിവിൽ ക്ലാസിനെ കുറിച്ച് ഓർക്കുമ്പോൾ. who is civil engineer and what is the civil engineering എന്ന ചോദ്യം എന്റെ ബാച്ചിലെ ഏതോരുത്തനോടും ഏതു ഉറക്കത്തിൽ നിന്നു ചോദിച്ചാലും ഉത്തരം പറയാതെ ഇരിക്കില്ല. കാരണം എത്രയോ മാസങ്ങൾ ഒരു മുദ്രാവാക്യം പോലെ ക്ലാസിൽ മുഴങ്ങുന്ന മുറവിളി ഇതായിരുന്നു. ആദ്യ സിവിൽ സാറിന്റെ മാറ്റവും പുതിയ സാറിന്റെ രംഗപ്രവേശവും എല്ലാവരെയും ഞെട്ടിച്ചെങ്കിലും ഞങ്ങളുടെ പ്രതീക്ഷകൾക്ക് അന്നും വകയുണ്ടായിരുന്നു. രണ്ടു പേരും 'ചക്കിക്കൊത്ത ചങ്കരൻ'മാരായിരുന്നു. പട പേടിച്ചോടിയതും പന്തളത്തെത്തിയപ്പോൾ പന്തം കൊളുത്തി പട കണ്ടതും എല്ലാം ഞങ്ങൾ സിവിൽ ക്ലാസിൽ ആയിരുന്നു. പുതിയ സാറിന്റെ ആദ്യത്തെ സിവിൽ ക്ലാസുതന്നെ മനുഷ്യ 'ഉല്പത്തിയും' 'ഉപനിഷത്തുകളും' ആയിരുന്നു. മലയാളത്തിലെ ഏതോ കടിച്ചാൽ പൊട്ടാത്ത വാക്ക് സാർ ബോർഡിൽ എഴുതിയപ്പോൾ മലയാളം പോലും വായിക്കാൻ അറിയാത്ത എന്റെ ക്ലാസിലെ ചില N R I കൂട്ടുകാർ കരുതിയത് അത് സിവിലിലെ എന്തോ ഇഷ്ടികയും ഓടും ഒക്കെ ആയിരിക്കും സാർ വരച്ചത് എന്നതാണ്. ഒരു വിദ്യാർത്ഥിക്ക് വേണ്ട 5 കാര്യങ്ങൾ അല്പാഹാരം, ജീർണവസ്ത്രം, കാക്കദൃഷ്ടി, ഭഗധ്യാനം, ശ്വാനനിദ്ര എന്നിവ ആണെന്നു പഠിപ്പിച്ച സാറിനെ ഞാൻ ഇന്നും ആദരവോടെ ഓർക്കുന്നു.

ഇങ്ങനെ ദിനങ്ങൾ കടന്നുപോയി ഓണം ക്രിസ്തുമസ് തുടങ്ങിയ ആഘോഷങ്ങൾ തിങ്ങിനിറഞ്ഞ ആ ഫസ്റ്റ് ഇയർ കാലത്തിന്റെ പരിസമാപ്തി എന്നോണം യുണിവേഴ്സിറ്റി എക്സാം വന്നെത്തി. കുസാറ്റിന്റെ ഞങ്ങളുടെ മേലിലുള്ള ആദ്യത്തെ പരീക്ഷണം അന്ന് തുടങ്ങി... ഇന്നും തുടർന്നുകൊണ്ടുപോകുന്നു. 'വീണ്ടും ശാസ്ത്രം ജയിച്ചു മനുഷ്യൻ തോറ്റു' എന്ന തത്ത്വം ഒരു മാറ്റവും ഇല്ലാതെ തുടർന്ന് കൊണ്ട് പോകുന്നത് ഈ യുണിവേഴ്സിറ്റി എക്സാമുകളിലായിരിക്കാം.... ഇതിനിടയ്ക്ക് പുട്ടിനു തേങ്ങയിടുന്നപോലെ വരുന്ന സീരിസ് എക്സാമുകൾ സീരിസായും പാരലലായും ഞങ്ങൾ എഴുതിപോകുന്നുണ്ടെങ്കിലും ഇതിന്റെയൊക്കെ മാർക്ക് ഞങ്ങളുടെ ടീച്ചേർസ് വളരെ സീര്യസ് ആയി പരിഗണിക്കാറുണ്ട് എന്നുള്ളത് വാസ്തവമാണ്. ഇന്നും ബാച്ചിലെ ഓരോരുത്തനോടും ചോദിച്ചാലും ഫസ്റ്റ് ഇയറിനെ കുറിച്ച് പറയാൻ തുടങ്ങിയാൽ തീരില്ല....

ആ ഫസ്റ്റ് ഇയർ യുണിവേഴ്സിറ്റി എക്സാമോടെ പലരും മനസിലാക്കിയ ഒരു സത്യം ഉണ്ടായിരുന്നു. ഇതോടെ ഞങ്ങളുടെ 'സപ്ലി' ഇല്ലാത്ത ലൈഫ് അവസാനിച്ചു എന്ന്. ഒന്നോ രണ്ടോ 'സപ്ലി' കൽകൊണ്ട് ചെറിയ ഒരു കൂടാരം കെട്ടി അതിനു മുന്നിൽ പകച്ചു നില്കുന്നവരുടെ മുന്നിലൂടെ 'സപ്ലി'കൾകൊണ്ട് ഹാഫ് സെഞ്ചുറിയും ഫുൾ സെഞ്ചുറിയും അടിച്ച പല വിദ്വാന്മാരും ഒരു കൂസലും ഇല്ലാതെ അവർ പറയാറുണ്ട്, ശാസ്ത്രം ജയിച്ചു മനുഷ്യൻ തോറ്റു എന്ന തത്ത്വം ഞങ്ങളാണ് ഇന്നും കൈ വിടാതെ മുറുകെ പിടിക്കുന്നതെന്ന്. അവരൊക്കെ ആണ് കുസാറ്റിനെ കൂടുതലായി സഹായിച്ചത് എന്നും കുസാറ്റിനെ ഇന്നും നിലനിർത്തുന്നത് എന്നും... കാരണം ഓരോ എക്സാമിനും അവരടക്കുന്ന കാശ് ഒരുമിച്ച് കൂട്ടിയാൽ കുസാറ്റിന് ഒരുമാസത്തെ ശമ്പളം കൊടുക്കാമെന്നു ഇവിടത്തെ പല കണക്കുകളും തെളിയിച്ചിട്ടുണ്ട്.

ഇതിനിടക്ക് വിധിയെ തടുക്കാൻ വില്ലേജോഫീസർക്കും കഴിയില്ല എന്ന മട്ടിൽ വരുന്ന ലാബ് എക്സാമുകൾ ഒരുപാട് കഴിഞ്ഞു പോയി. VIVA എന്ന പരീക്ഷണത്തിനു വേണ്ടി ഹാജരാക്കപ്പെട്ട വിദ്യാർഥിയുടെ മുഖം കണ്ടാൽ ഒരുപക്ഷെ കോടതിയിൽ ഹാജരാക്കപെട്ട ഒറിജിനൽ പ്രതി പോലും തോറ്റുപോകും. അത്രക്കും ദയനീയം ആയിരിക്കും ചില ചോദ്യങ്ങൾ. പല ടീച്ചേർസും പഠിപ്പികുന്നതിനേക്കാൾ തന്റെ കഴിവും താല്പര്യവും ഇങ്ങനെ ഉള്ള വൈവ സമയങ്ങളിലാണ് പുറത്തെടുക്കാറുള്ളത്. 'താൻ പാതി ദൈവം പാതി' എന്നൊക്കെ പറഞ്ഞു ആത്മധൈര്യം വീണ്ടെടുത്ത് പോയവർക്കുമുന്നിലെ ചില ചോദ്യങ്ങൾ കേൾക്കുമ്പോൾ ആ ചോദ്യത്തിനു മുന്നിൽ ഈ ദൈവം പോലും തോറ്റുപോവാറുണ്ട്. ഇങ്ങനെ പാതി തോറ്റ ദൈവവും പാതി തോറ്റ നമ്മളും കൂടെ മുഴുവനായി ജയിച്ച ടീച്ചറും എല്ലാ ലാബ് എക്സമുകളിലെയും പതിവു കാഴ്ച്ചകളാണ്.

സംഭവബഹുലമായ സെക്കൻറ് ഇയർ, തേർഡ് ഇയർ ഇങ്ങനെ നടന്നു നീങ്ങി. ഈ കാലഘട്ടത്തിൽ ഒരുപാടു നാടൻ തല്ലുകൾ കാണാനും കൊടുക്കാനും അവസരം ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. തല്ലുന്നവനോ തല്ലു കൊള്ളുന്നവനോ അറിയുന്നില്ല എന്താണ് തല്ലിന്റെ കാരണം എന്ന്. വെറുതെ അതുവഴി പോയവരെ കണ്ടു നിന്നു എന്ന കുറ്റം ചുമത്തി പിടിക്കപ്പെട്ടപോൾ അത് കണ്ടു നിന്ന ക്യാന്റീനിൽ ബുധനാഴ്ച്ചകളിൽ മാത്രം കിട്ടുന്ന ബിരിയാണി കഴിക്കാൻ ആർത്തിയോടെ പോയവരും പെട്ടു എന്നറിഞ്ഞപ്പോഴായിരുന്നു തല്ലിയവരും തല്ലുകൊണ്ടാവരും ഒന്നടങ്കം ഒന്നിച്ചിരുന്നു ചിരിച്ചത്. ഇതിനിടക്ക് തേർഡ് ഇയറിലെ senate എന്ന കോടതിയിലേക്ക് പിടിച്ചു കയറാനുള്ള എത്രയോ രാത്രികൾ നീണ്ടു നിന്ന ഗൂഢമായ ആലോചനകൾ. ഓരോരുത്തർക്കും വാദിക്കാൻ അവരവരുടേതായ അഭിഭാഷകൻമാർ. ഒരുപാട് വാദപ്രതിവാദങ്ങൾക്കും കുതന്ത്രങ്ങൾക്കും ഒടുവിൽ ആവശ്യക്കാരെല്ലാം ഓരോ സ്ഥാനങ്ങൾ വീതിച്ചെടുത്തു.... സ്ഥാനം ഏറ്റവരെല്ലാം അവരുടെ ജോലികൾ എല്ലാം തന്നെ വളരെ ഭംഗിയായി തന്നെ നിർവഹിച്ചു എന്നത് പറയാതെ വയ്യ. 2013 ബാച്ച് നടത്തിയ ഇവിടത്തെ ഓരോ ഇവന്റും ഈ സി ഇ സി യുടെ ചരിത്രം തന്നെ മാറ്റിമറിച്ചു. ആദ്യമായി സി ഇ സി യിൽ ഫ്ലാഷ്മോബിനു തുടക്കം കുറിച്ചു. സി ഇ സി യുടെ ഓരോ ചലനവും വളർച്ചയും എല്ലാം ശരിക്കും തൊട്ടറിഞ്ഞു പോയ ഒരു ബാച്ച് ആണ് നമ്മുടെ 2013 ബാച്ച്. ഇപ്പൊൾ ബാച്ച് എന്ന് പറഞ്ഞപ്പോഴാണ് 'ബാച്ച് സ്പിരിറ്റ്' എന്ന സംഭവം ഓർമവന്നത്. ബാച്ച് സ്പിരിറ്റിനെ പേടിച്ച് ആദ്യമായി ഒരു പേരൻറ്സ് മീറ്റിംഗ് കൂടിയത് ഞങ്ങളുടെ ബാച്ചിലാണ് അതും സെക്കൻറ് ഇയറിൽ.. നീർക്കോലി കടിച്ചാലും അത്താഴം മുടങ്ങും എന്ന് പേടിച്ചിട്ടാവം അന്ന് അങ്ങനെ ഒരു മീറ്റിംഗ് ഇവിടെ കൂടിയത്. ഇന്നും ആ ബാച്ച് സ്പിരിറ്റൊടെയും ഒത്തൊരുമയോടെയും ഞങ്ങൾ ഇന്ന് ഇവിടുന്നു പടിയിറങ്ങുന്നു.

ഇങ്ങനെയൊക്കെ കോളേജ് ദിവസങ്ങളെ കുറിച്ച് ഞാൻ പറഞ്ഞു പോകുമ്പോഴും ഒരിക്കലും പറയാൻ ഒഴിച്ചുകൂടാത്ത ഈ സി ഇ സി സമ്മാനിച്ച ഒരു ജീവിതം ഉണ്ട് ആരും മറക്കാത്ത നമ്മുടെ ഹോസ്റ്റൽ ലൈഫ്... എവിടെ തുടങ്ങണം എങ്ങനെ അവസാനിപ്പിക്കണം എന്നു മാത്രം അറിയില്ല.

ഫസ്റ്റ് ഇയർ മുതൽ ഈ നാല് വർഷം ഒരു കുടുംബത്തെ പോലെ ഞങ്ങൾ ഇവിടത്തെ 22 പേർ ഞങ്ങളുടെ ജീവിതത്തിലെ നല്ലൊരു കാലം ചിലവഴിച്ചു കഴിഞ്ഞു. ഇങ്ങനെ ഞങ്ങൾ എല്ലാവരും crown എന്ന ഹോസ്റ്റലിൽ ഒരുമിച്ചു കൂടാൻ കാരണം സി ഇ സി യിലെ ആ വലിയ മനുഷ്യൻ ആണ്

വലിയ ഒരു നീളൻ ജുബ്ബക്ക് താഴെയായി ജീൻസിന്റെരണ്ടു കാലും കൊളുത്തി ഒരു ചെറിയ താടിയും അതിൽ ഒരു പുഞ്ചിരിയുമായി നടക്കുന്ന നമ്മുടെ സ്വന്തം പ്രകാശേട്ടൻ. സി ഇ സി ക്ക് ഒരിക്കലം മറക്കാൻ പറ്റാത്ത ഒരു കഥാപാത്രം ആണ് പ്രകാശേട്ടൻ. ചേട്ടൻ പറഞ്ഞു ഈ ഹോസ്റ്റലിൽ ഒരുമിച്ചു കൂടിയ ഞങ്ങൾ ഇന്ന് വലിയ ഒരു കുടുംബമാണ്. .

രണ്ടു വർഷം crown എന്ന ഹോസ്റ്റലിൽ ചിലവിച്ചു തുടർന്ന് bjonz എന്നാ വീടിലേക്ക് മാറിയതോടെ ഹോസ്റ്റൽ ജീവിതത്തിന്റെ പുതിയ ആദ്യയങ്ങൾ അവിടെ തുടങ്ങി. ഇതിനിടക്ക് പല video ക്ലിപ്സും ഞങ്ങൾ പുറത്തിറക്കി. അതിൽ exam reloaded എന്ന video അന്ന് സി ഇ സി യിൽ ഒരു തരംഗം തന്നെ സൃഷ്ടിച്ചു.. അത് കഴിഞ്ഞു ആഷിക്ക് അബു വിന്റെ 'ഉപ്പും കുരുമുളകും' എന്ന ഫിലിം കണ്ടു കടിമൂത്ത കുറേപേർ ഹോസ്റ്റലിൽ വന്നു ഒരു പരീക്ഷണം ആരംഭിച്ചു. അന്ന് അത് 'ഒരു നെയ്ചോറുണ്ടാക്കിയ കഥ' ആയി മാറി. ആ കഥ ആഷിക് അബുവിനു തന്നെ ഞങ്ങൾ അയച്ചുകൊടുത്തു. അത് കണ്ടു ഇഷ്ടപ്പെട്ടു അദ്ദേഹം അതിനു ഒരു comment ഉം ഇട്ടു "inspiration from my salt an pepper film, smart boys from college of enginne-ering chengannur'. അതൊരു അവാർഡ് ആയി സ്വീകരിച്ചു എപ്പോഴും സ്മാർട്ട് അവാനുള്ള ബുദ്ധിമുട്ട് ഉള്ളതുകാരണം പിന്നീട് ആ പണി ഞങ്ങൾ താൽകാലികമായി നിർത്തിവെച്ചു...

കോളേജിന്റെ ആദ്യ കാലഘഘട്ടങ്ങളിൽ ഇവിടെ സീനിയേർസ് താമസിച്ചു. പിന്നെ ആർക്കും വേണ്ടാതെ ഒഴിച്ചിട്ട ഈ ഭാർഗവിനിലയം പൊടി തട്ടിയെടുത്തത് ഞങ്ങൾ ആണ്. വന്നു കയറിയ അന്ന് മുതൽ പിന്നെ ഇന്നേ വരെ അടക്കാത്ത വാതിലുകളും എന്നാൽ ഒരിക്കൽ പോലും തുറക്കാത്ത റൂമുകളും ഈ വീട്ടിലുണ്ട്. ആദ്യമായി ഈ വീട്ടിൽ കേറുന്നവൻ ഒരുപക്ഷെ പുറത്തേക്കുള്ള വഴി കണ്ടുപിടിക്കാൻ ബുദ്ധിമുട്ടും. ഓരോ റൂമിൽ നിന്നും പുറത്തേക്കും ആ റൂമിൽ നിന്നും മറ്റു റൂമിലേക്കും പോവാനുള്ള വാതിൽ ഓരോ റൂമിനും ഉണ്ട്. ചുമരിനേക്കൾ വാതിൽ ഉള്ളത് കൊണ്ട് പെട്ടെന്നു പുറത്തേക്കുള്ള വഴി കണ്ടുപിടിക്കാൻ പണ്ട് ബാലരമയിലെ 'വഴി കണ്ടുപിടിക്കാമോ?' എന്ന ചോദ്യത്തിന് വഴി വരച്ചവർക്കെ സാധിക്കുകയുള്ളൂ. എന്നിരുന്നാലും താമസിക്കുന്ന എല്ലാവർക്കും വളരെ തുറന്ന മനസ്സ് ആയതുകൊണ്ടാണെന്നു തോന്നുന്നു ഇവിടത്തെ മുൻവാതിൽ അടക്കം ഒരു വാതിലുകളും ഒരിക്കലും അടക്കാറില്ല. ലൈറ്റുകൾ അണയാറുമില്ല. വീടിന്റെ നിലം ചപ്പുചവറുകളും പേപ്പറുകളും ഡ്രെസ്സുകളും കൊണ്ടു നിറഞ്ഞതുകൊണ്ടു ഇപ്പൊ ഞങ്ങൾക്ക് തന്നെ സംശയമാണ് നിലം ടൈൽസ് ആണോ അതോ സിമന്റ് ആണോ എന്നത്. എന്തെങ്കിലും സാധനം നിലത്ത് വീണാൽ അത് പോയത് തന്നെ. പിന്നെ ദിവസങ്ങളോളം മുങ്ങൽ വിദഗ്ദ്ധർ വന്നു തിരച്ചിൽ നടത്തിയാൽ പോലും അത് കിട്ടുകയില്ല. ചിലപ്പോൾ ഞങ്ങൾക്ക് തന്നെ തോന്നാറുണ്ട് വീടിന്റെ മുറ്റം ആണ് അകത്തെക്കാൾ ഭംഗിയെന്ന്. ഒരുപാട് വാതിലുകൾ ഉള്ളത് വലിയ പ്രയോജനം ആണ്. വീടിന്റെ ഓണർ വന്നു rent പിരിക്കുമ്പോൾ ഓരോരുത്തർക്കും ഒളിക്കാൻ ഓരോ വാതിലുകൾ ഉണ്ട്. പോരാത്തതിന് കട്ടിലിന്റെ അടിയിലും. ഒരുഭാഗത്ത് തട്ടിൻ പുറത്ത് പൂച്ച, എലി, മരപ്പട്ടി, പാമ്പ് തുടങ്ങിയർ വാടക കൊടുക്കാതെയും ഞങ്ങൾ താഴെ വാടക കൊടുത്തും കഴിഞ്ഞു പോകുന്നു.

ബിജോൻസിന്റെ സ്വന്തം T V എല്ലാവരെയും 'ക്ഷമ' നന്നായി പഠിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. സ്വിച്ച് ഓൺ ചെയ്താൽ മിനിമം രണ്ടുദിവസം കാത്തിരിക്കണം സ്ക്രീനിൽ വല്ലതും വരാൻ. modern technology കൊണ്ടാണോ അതോ മഴ പെയ്തു ടിവിയുടെ ഉള്ളിലേക്ക് വെള്ളം കയറിയത് കൊണ്ടാണോ എന്നറിയില്ല എല്ലാ കളറുകളും ഇവിടെ തിരിച്ചേ കാണാറുള്ളൂ. ചുവപ്പ് നീലയായും നീല കറുപ്പായും ഒക്കെ. സ്ക്രീനിൽ ആരെങ്കിലും കത്തി കൊണ്ടു കുത്തുന്നത് കണ്ടാൽ അവനിൽ നിന്നും വരുന്നത് നീല ചോരയായിരിക്കും. ഒരു ഫിലിം ഒക്കെ കണ്ടു മനസിലാക്കി എടുക്കാൻ കുറെ സമയം എടുക്കും. ഇങ്ങനെയൊക്കെ കഷ്ടപ്പെട്ടും ത്യാഗം സഹിച്ചും ആണെങ്കിലും ടി വി യിലെ ഒരു പരിപാടിയും ഞങ്ങൾ മുടക്കാറില്ല. ആദ്യ ദിവസം തന്നെ ഈ വലിയ ടി വി വാങ്ങി ഞങ്ങൾ ഹാളിൽ വെച്ചു വർകിംഗ് ആണോ എന്നറിയാൻ പ്ലഗ് കണക്ട് ചെയ്തപ്പോൾ സന്തോഷം കൊണ്ടു തുള്ളി ചാടിയ ആരോ തൊടിയിൽ പണ്ട് ഹനുമാന്റെ കാലത്തെങ്ങോ ഉണ്ടായ ഒരു കേബിൾ തെങ്ങിൽ ചുറ്റിയത് കണ്ടെത്തി. ഒരു പരീക്ഷണം എന്ന മട്ടിൽ അത് കൊടുവന്നു ടി വി യിൽ കണക്റ്റ് ചെയ്തപ്പോൾ അതാ കിരൺ ടി വി യിൽ സുരേഷ് ഗോപി ചിരിച്ചങ്ങനെ നിൽക്കുന്നു. അന്ന് മുതൽ ഇന്ന് വരെ പണ്ട് ആർക്കാനോ വേണ്ടി ആരോ എടുത്തിട്ട ഈ കേബിൾ ഇന്നും ഒരു കുസലും ഇല്ലാതെ ഓടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഇങ്ങനെയൊക്കെ എന്നെന്നും ചിരിക്കാൻ വകയുള്ള ഒരുപാട് മുഹൂർത്തങ്ങൾ ഈ ഹോസ്റ്റൽ ജീവിതത്തിൽ ഞങ്ങൾക്കുണ്ട്.

ഒടുവിൽ ഞങ്ങളുടെ അവസാന വർഷം വന്നെത്തി. ഇനി മുതൽ കോളേജിലെ ശരിക്കും സീനിയേർസ് നമ്മൾ തന്നെ എന്ന ഉൾവിളികൾ ഒക്കെ മനസ്സിൽ കിടന്നു പുകയാൻ തുടങ്ങി.. അങ്ങനെ സംഭവ ബഹുലമായ tech fest SUMMIT തുടർന്ന് campion എല്ലാം വളരെ വിജയകരമായി നടത്തി. tech fest നു പുതിയ ഒരു രൂപവും ഭാവവും നൽകി. ആദ്യമായി ഒരു auto expo ഈ സി ഇ സിയിൽ കൊണ്ടുവന്നു. തുടർന്നു ഒരുപാട് തൊഴിലവസരങ്ങൾ സൃഷ്ടിച്ച campion football tournament ന്റെ ഒരു ഭാഗമാവാൻ എനിക്ക് സാധിച്ചു. ഗ്രൗണ്ടിൽ കാടു വെട്ടലും കിളക്കലും മറിക്കലും തുടങ്ങി ഒരു സൂപ്പർവൈസറുടെ ജോലി വരെ അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നു. ഏതു വേനൽക്കാലമാണെങ്കിലും campion ചെങ്ങന്നൂരിൽ മഴ പെയ്യിപ്പിക്കും എന്ന സത്യം വർഷങ്ങളായി തെളിയിക്കപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. പല കളിക്കാരുടെയും പ്രകടനം കണ്ടു ആവേശം മൂത്ത് ചിലർ അറബി ഉറുദു ഹിന്ദി സംസ്കൃതം തുടങ്ങിയ ഭാഷകളിൽ പല വചനങ്ങളും ചൊല്ലി കാണികളെ മൊത്തം ആത്മീയാന്തരീക്ഷത്തിലേക്ക് ഉയർത്താനും വചനങ്ങൾ ഉറക്കെ ചൊല്ലി കൈകൾ മേലോട്ടു ഉയർത്താനും എല്ലാം അവസരങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കാറുണ്ട്. campion നടത്തി ആദ്യമായി വലിയ ഒരു തുക കോളേജിനു ഉണ്ടാക്കി കൊടുക്കാൻ കഴിഞ്ഞതും ഞങ്ങൾ ഈ 2013 ബാച്ചിന്റെ വലിയ ഒരു നേട്ടമാണ്. അവസാനമായി ലാസ്റ്റ് college day ൽ ബാച്ചിലെ മുഴുവൻ ബോയ്സും രാജമാണിക്യം സ്റ്റൈലിൽ വന്നപ്പോൾ മമ്മൂട്ടി പറഞ്ഞതും ശരിയായിരുന്നു 'തള്ളെ എവരു പുലിയാണ് കേട്ടോ, പെറ്റ തള്ള പോലും കണ്ടാൽ സഹിക്കില്ല' എന്നത്.. അവസാനമായി ഇവിടുന്നു പടിയിറങ്ങും മുൻപ് ഒരു കലാരൂപവും കൂടെ അന്നു പുറത്തിറക്കി. പ്രാചീന കലാരൂപമായ കുഞ്ചൻ നമ്പ്യാരുടെ 'ഓട്ടം തുള്ളൽ' ഞങ്ങൾ കുറച്ച് സി ഇ സി നമ്പ്യാക്കന്മാര് ചേർന്നു new generation ലൂടെ പൊക്കിയെടുത്ത് സി ഇ സി യെ ഒന്ന് ഇടിച്ചു പിഴിഞ്ഞ് അല്പം നർമത്തിൽ ചാലിച്ച് 'സി ഇ സി ചരിതം നാലാം ഘട്ടം' എന്ന പേരിൽ അവതരിപ്പിച്ചു. കണ്ടു നിന്ന ഓരോ സി ഇ സി യനും നെഞ്ചോടു ചേർത്തു ഏറ്റുപാടി കയ്യടിച്ചപ്പോൾ അന്നേവരെ തുള്ളാത്ത മനസ്സുകൾ എല്ലാം അന്നേരം വല്ലാതെ തുള്ളിപോയി.....

കാലം കടന്നുപോയി, ഇങ്ങനെയൊക്കെ എന്റെയും ഈ 2013 ബാച്ചിന്റെയും നാലു വർഷത്തെ ജീവിതം കടന്നു പോയി. ഇന്നിപ്പോ ഞങ്ങൾക്ക് ഈ സി ഇ സി മുറ്റത്തോട് യാത്ര പറയേണ്ട സമയമായി. മനസ്സിൽ നല്ലൊരു കാലത്തിന്റെ ആഘോഷങ്ങളും ആഡംബരങ്ങളും ഒക്കെ അടക്കി ജീവിക്കുന്ന കാലഹരണപ്പെട്ട തമ്പുരാക്കന്മാരുടെ ലിസ്റ്റിലേക്ക് ഞങ്ങളെയും തള്ളിയിടാൻ ഇനി എണ്ണപ്പെട്ട ദിവസങ്ങൾ മാത്രം. നാലു വർഷങ്ങൾ നാലു നിമിഷങ്ങളുടെ ദൈർഘ്യം പോലും തോന്നിപ്പിക്കാതെ ചിരിയും കരച്ചിലും പ്രണയവും ഒക്കെയായി എന്റെ ഓർമകളിലേക്ക് അലിഞ്ഞു ചേർന്ന ഈ കലാലയ ജീവിതം. ഒരിക്കലും തിരിച്ചു കിട്ടാത്ത ഈ സൗഹൃദങ്ങളുടെയും ആഘോഷങ്ങളുടെയും ഒക്കെ ഒരു സ്വർഗ്ഗ താഴ്വാരം.... കാലം ചിതറിച്ചു കളഞ്ഞ ദുഃഖങ്ങൾ പോലും ആഘോഷമാക്കിയിരുന്ന ഈ സൗഹൃദത്തിനു മുന്നിൽ എങ്ങനെയാണ് യാത്ര പറയേണ്ടത് എന്നു മാത്രം എനിക്കറിയില്ല..

മാഗസിൻ എഡിറ്ററെ കണ്ടപ്പോൾ അവൻ പറഞ്ഞു മാഗസിന്റെ തീം 'ഋതു' അഥവാ 'കാലം' എന്നാണെന്ന്. ഈ നാലാമത്തെ വർഷം എല്ലാ ഇലകളും പൊഴിഞ്ഞു വേർപാടിന്റെ ഗന്ധം അടിക്കുന്ന 'ശിശിരം' ആണെന്ന്.. ശരിയായിരിക്കാം...... ഇനിയും ഒരു വസന്തകാലം വരുമോ എന്നറിയില്ല... എന്നാലും ഒത്തിരിയൊത്തിരി പ്രതീക്ഷകളോടെ ഇവിടെ നിന്നും ഇന്നു ഞങ്ങൾ പടിയിറങ്ങുന്നു.

cec ൽകിയ ഈ ജീവിതത്തിൽ ഞാൻ ദൈവത്തോടും മാതാപിതാക്കളോടും എന്റെ പ്രിയ അദ്ധ്യാപകരോടും സീനിയേർസിനോടും ജൂനിയേർസിനോടും എന്റെ കൂടെ പഠിച്ചവരോടും എത്രയോ കടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഇവിടെ നന്ദി എന്ന വാക്ക് മതിയാവാതെ വരുന്നു..

ഇനിയും ഒത്തിരി പറയാനുണ്ട് എന്നറിയാം.. എന്നാലും 'മുമ്പേ നടന്നവർ പറയാൻ മറന്നത്' എന്ന എന്റെ ഈ കുറിപ്പ് ഇവിടെ നിർത്തി ഞാനും നടന്നു നീങ്ങുന്നു.

മുമ്പേ നടന്നവർ പറയാൻ എനിക്ക് ബാക്കി വെച്ചതുപോലെ ഞാനും ഇവിടെ പലതും ബാക്കി വെയ്ക്കുന്നു...... നിങ്ങൾക്കും പറയാനായി...!!

കവി ഒരു കാമുകനാണ്. തന്റെ പ്രണയിനിയെ തിരികെ കിട്ടില്ലെന്നറിഞ്ഞിട്ടും എന്നോ അവളോട് പറയാൻ ആഗ്രഹിച്ചിരുന്ന തന്റെ മനസ്സിന്റെ നൊമ്പരം പറയുകയാണ യാൾ.നീണ്ട നാളത്തെ കാത്തിരിപ്പിനു ശേഷം അവർ കണ്ടുമുട്ടിയപ്പോൾ

നിസ്സഹായയായി നിൽക്കേണ്ടി വന്ന ആ പെൺകുട്ടിയെ ആർക്കാണ് കുറ്റം പറയാൻ ആവുക?

വിധി എന്ന രണ്ടക്ഷരത്തിൽ എല്ലാ ദുഖങ്ങളും ഒതുക്കി സ്വയം ആശ്വസിക്കുകയാണ് ആ പാവം കാമുകഹൃദയം.

നഷ്ടസ്വപ്നങ്ങൾ

ഓർമ്മ തൻ ചെപ്പിന്റെ വാതിൽ തുറന്നു...
ഓമനിക്കാനായിരം പൂക്കൾ വിടർന്നു..
പിച്ചകപ്പൂമണം ആകെ പരന്നപ്പോൾ
നെഞ്ചകം മെല്ലെ കുളിരാർന്നു നിന്നു.
നിൻ പൂമുഖം എന്തോ ചിന്തിച്ചു താഴ്ന്നു
നേർത്തൊരു ലജ്ജയാൽ കൺമുന നീട്ടി
പാടിപ്പതിഞ്ഞൊരു പല്ലവി വീണ്ടുമെൻ
ചുണ്ടുകൾ മെല്ലെ പാടിത്തുടങ്ങി.
മൗനമായ് സ്നേഹമേ..മാരിവിൽ പോൽ
മാഞ്ഞു മറഞ്ഞു നീ പോയതല്ലോ
നിൻ കരം കോർക്കുവാൻ ആശിച്ചോരെൻ
നെഞ്ചകം കാണാതെ മാഞ്ഞുവോ നീ.....?
മൺകലമായോരു ജീവനിൽ നീ
സപ്തസ്വരങ്ങൾ വിരിയിച്ചതല്ലോ
രാഗതാളമേളമായി
നാം ഒരുമിച്ചു നടന്നതല്ലോ
നാളുകളെത്രയോ യാത്രയായി
രാപകലത്രയും ഓർമ്മകളായ്
നീറിപ്പുകയുന്ന അഗ്നിയിൽ ഞാൻ
വെന്തുരുകുന്നൊരു മൺകലമായി
നിൻ സ്നേഹ സ്പർശം അകന്ന നേരം
കേഴിടും വേഴാമ്പലായി മാറി ഞാൻ
മാനത്ത് കാർമുകിൽ കാത്തിരിക്കുംപോലെ
നിൻ വരവും കാത്തു നിന്നുവല്ലോ?
ഇന്നലെ കണ്ട കിനാവിൽ നമ്മൾ
എത്രയോ സന്തുഷ്ടരായിരുന്നു
ഇന്നിതാ നിന്നുടെ കണ്ണുനീരും
നോവുന്ന നെഞ്ചവും കാണുന്നീ ഞാൻ
മൗനമായ് നിന്നൊരെൻ തോഴിയോട്
ഒരു വാക്ക് മിണ്ടുകെന്നരുൾ ചെയ്തു
നോവുന്ന നെഞ്ചവും കാണുന്നീ ഞാൻ

മൗനമായ് നിന്നൊരെൻ തോഴിയോട്
ഒരു വാക്ക് മിണ്ടുകെന്നരുൾ ചെയ്തുനിറയുന്ന
കണ്ണുകളോടെ അവൾ,
ഇടറുന്നൊരൊച്ചയിൽ ചൊല്ലിയപ്പോൾ
കാലങ്ങളെത്ര കടന്നുവെന്നാകിലും
മറക്കില്ലൊരിക്കലും എൻ പ്രിയ തോഴനെ
ഈ ജീവശ്വാസം നിലയ്ക്കുന്ന നാൾ വരെ
എൻ പ്രാണനിൽ നീ നിറഞ്ഞു നിൽക്കും
ഒരു നാളുമണയാതൊരായിരം ഓർമ്മകൾ
സമ്മാനമായ് തന്ന കൂട്ടുകാരാ
എന്താണ് ഞാൻ പറയേണ്ടതെന്നറിയില്ല
മാപ്പ് നൽകൂ നീ മാപ്പു നൽകൂ...
നിലവിളക്കിൽ ജ്വാല സാക്ഷിയാക്കി
താലിയണിഞ്ഞു ഞാൻ നിന്ന നേരം
നെഞ്ചകത്തിൻ തേങ്ങൽ കേട്ടതില്ല
ആരും എന്നിലെ കണ്ണുനീർ കണ്ടതില്ല

ആരോരുമറിയാതെ എത്രയോ രാവുകൾ
നിന്നെക്കുറിച്ചോർത്തു ഞാനിരുന്നു
തിരികെ വരില്ലെന്നറിഞ്ഞിട്ടു പിന്നെയും
എന്തോ വേണ്ടി ഞാൻ കാത്തിരുന്നു
ആദ്യമായ് കണ്ടതും കൂട്ടായി നിന്നതും
കൺമുന്നിൽ തെളിയുന്ന ചിത്രങ്ങൾ മാത്രമായി
ഇന്നലെയിലെന്ന പോൽ ഓർക്കുന്നു ഞാനിന്നും
നാം ചിവലിട്ട നിമിഷങ്ങളത്രയും
നീറുന്നു നെഞ്ചകം, എങ്കിലും നീയിന്നു
പരിചിതമല്ലാത്ത വ്യക്തിയാണെൻ മുൻപിൽ
ആയിരം കടമകൾ ബാക്കിയാണിന്നെനിക്കാ
ശ്വസമേകുവാൻ ഒരാളുണ്ട് കൂരയിൽ
ഇനിയൊരു ജന്മം കാത്തിരിക്കുന്നു ഞാൻ
ഒറ്റപ്പെടുത്താതെ നിന്നെ തുണക്കുവാൻ
എന്തേ ഇനി പറയേണ്ടതെന്നറിയില്ല
മാപ്പു നൽകൂ..നീ....മാപ്പു നൽകൂ...

Bala Venugopal
2016 Batch

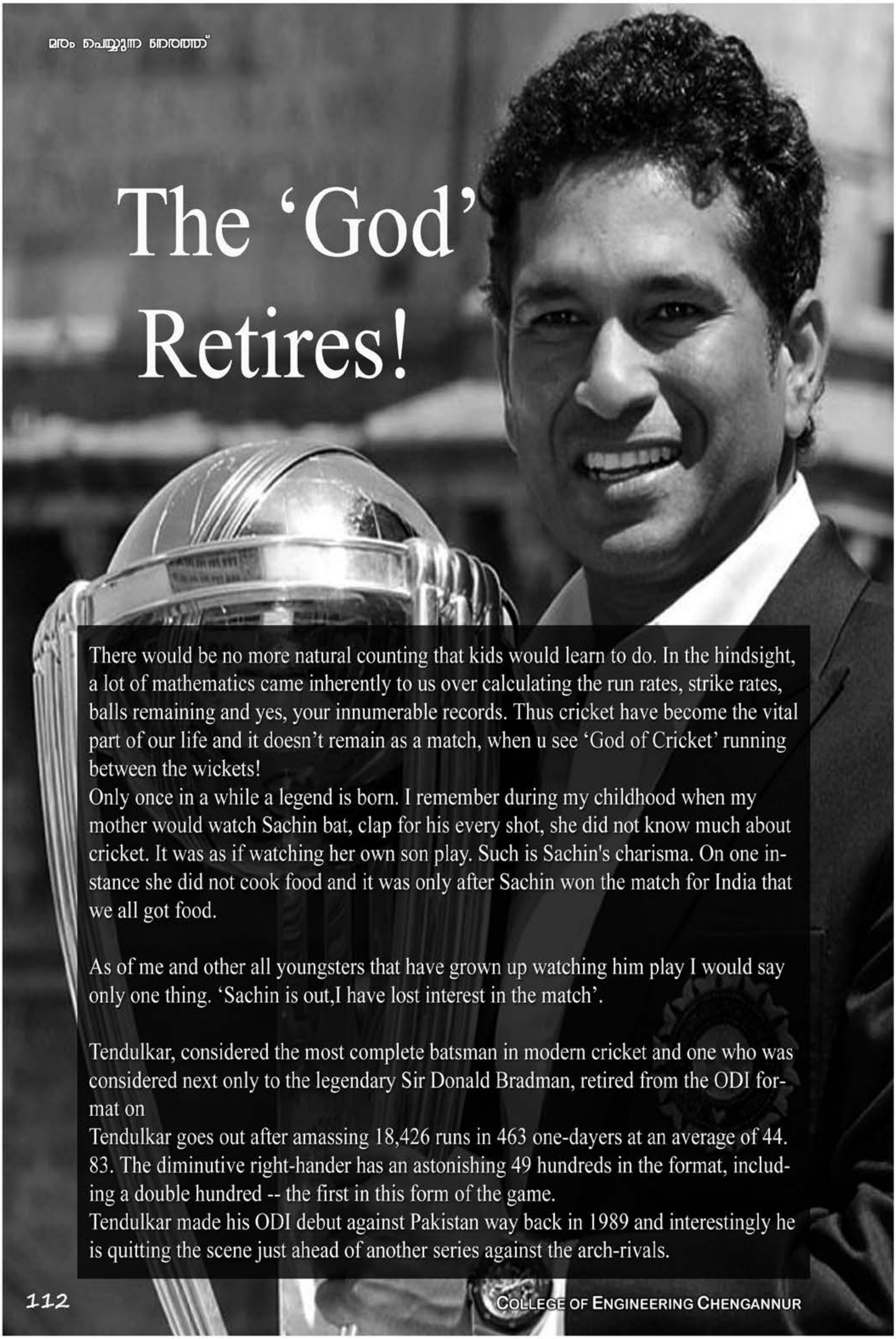

The 'God' Retires!

There would be no more natural counting that kids would learn to do. In the hindsight, a lot of mathematics came inherently to us over calculating the run rates, strike rates, balls remaining and yes, your innumerable records. Thus cricket have become the vital part of our life and it doesn't remain as a match, when u see 'God of Cricket' running between the wickets!
Only once in a while a legend is born. I remember during my childhood when my mother would watch Sachin bat, clap for his every shot, she did not know much about cricket. It was as if watching her own son play. Such is Sachin's charisma. On one instance she did not cook food and it was only after Sachin won the match for India that we all got food.

As of me and other all youngsters that have grown up watching him play I would say only one thing. 'Sachin is out,I have lost interest in the match'.

Tendulkar, considered the most complete batsman in modern cricket and one who was considered next only to the legendary Sir Donald Bradman, retired from the ODI format on
Tendulkar goes out after amassing 18,426 runs in 463 one-dayers at an average of 44. 83. The diminutive right-hander has an astonishing 49 hundreds in the format, including a double hundred -- the first in this form of the game.
Tendulkar made his ODI debut against Pakistan way back in 1989 and interestingly he is quitting the scene just ahead of another series against the arch-rivals.

The Mumbaikar, who made himself unavailable for Twenty20 after playing just one game in 2006, will now remain active in only the Test arena.
The brightest moment of his ODI career came last year when he finally became part of a World Cup winning Indian team after five previous appearances.
Speculation over Tendulkar's future had grown after his continuing failures in the past one year.
His last ODI hundred came in the Asia Cup in Bangladesh in March 2012 -- a feat that completed an unprecedented 100 international tons.
He was stuck on 99 tons for quite a while after scoring two hundreds during India's successful World Cup campaign. Tendulkar also has an mammoth tally of 96 ODI 50s to his credit. Despite the recent slump in his form, Tendulkar's overall tally of runs is unlikely to be matched anytime
soon given that the distant second-best in the list, former Australian captain Ricky Ponting, has already retired from the game with 13,704 runs under his belt. Besides his batting, Tendulkar was an effective partnership-breaking bowler and finished his ODI career with 154 wickets, including two five-wicket hauls. It is indeed ironic that the nation which boasts the maximum religions in the world still believes in one God.
Mayans were wrong. Actually it's 23rd December, when the world came to a standstill .
One minute silence for all those Sachin Tendulkar look alikes whose careers just ended.
Many Indian fans like me would now not be able to watch one day cricket with the same intensity we used to. I being a cricket lover will definitely still keep track of Indian cricket but the way I used to stop all my work as soon as Sachin came to bat would now never ever happen.

There would be no more random discussions on a train, by the road, in offices, over lunches on what went wrong with the team. We wouldn't care anymore. There would be no more collective joy for the nation on a day, every once in a while that century was scored. We would learn to live in the usual lull with nothing to look forward to.

And more importantly, there would never be that divine split second any more, when a billion faces scattered across far corners of the region involuntarily tweaked at the very same instant to break into a smile; or may be on second thoughts, scream the lungs out. It wasn't so much about the runs being made, as much about watching you there. Stand in blue, take that stance and let that front foot come forward to guide that ball across the park.

We have been proud, elated, heart-broken, inspired, and in some way, united. Thanks for all these years of our lives. Thanks for all that you taught.

All the memories and learning would be kept well, we assure. Those are the things that would never cease to exist.

Syam Sadashivan Pillai

2015 batch

prakashettan
college staff

സ്വസ്തം

ഇരുട്ടിൽ മൂടിയോരന്തരംഗവും പേറി,
നിലാവെളിച്ചത്തിനായി ഓടിയലയവേ,
ഇനിയും പിറക്കാതൊരീ ചന്ദ്രോദയം
കിനാവിലങ്ങനെ നിറഞ്ഞുനില്ക്കുന്നു.

ചിരകാലമായുള്ള ചിത്രങ്ങൾ പലതും,
ചിരിതൂകി മുന്നിലൂടോടി കളിക്കുമ്പോൾ
ചിതലരിച്ചോരെൻ ചിന്തക്കുമാത്രമായി
മാനസവീഥിയിലതു കരിനിഴലാകുന്നു.

നിഴൽപാമ്പുകളെന്നെ പിന്തുടർന്നീടുമ്പോൾ,
പിന്തിരിയതങ്ങോടിയകലുന്നത്
എത്ര നാളെത്ര നാളെത്രയെന്നോർത്തു പോകുന്നു
ഓർമ്മകളിലോ, വെറും ശൂന്യത മാത്രം.

സത്യത്തിൻ വഴിതേടിപിടിക്കുവാൻ
സത്യങ്ങളില്ലാതെ ഇറങ്ങിതിരിക്കവേ,
ചുറ്റും കാണുന്ന മിഥ്യകൾ പലതും
ചുറ്റും കാണുന്ന മിഥ്യകൾ പലതും
നാമിങ്ങു സത്യങ്ങളാക്കി മാറ്റിടുമ്പോൾ;
ഒരുവന്റെ സത്യമപരന് സത്യമെന്ന്
ഒടുവിൽ ഞാൻ തിരിച്ചറിഞ്ഞിടുന്നു
മറ്റുള്ളവർക്കായി കത്തിയെരിയുവാൻ
അഗ്നി പാത്രത്തിലെക്കെടുത്തെറിഞ്ഞിടുമ്പോൾ;
കത്തി നശിക്കും ഞാനുമെൻ കിനാവും
ഒക്കെയീ ലോകത്തിലല്ലമാം സത്യങ്ങൾ
ചിന്തകൾ ചിറകറ്റു കണ്ണീരിൽ താണാലും,
നിലാവു വിതറാതെ ചന്ദ്രൻ മറഞ്ഞാലും,
ഒരാഗ്രഹം മാത്രം ബാക്കി നില്ക്കുന്നു
സ്വസ്തം ഹേ ലോകൈക സ്വസ്തം....

the perfect match

The mobile alarm rang at 5:30 am. But I snoozed it and covered into my blanket. An hour later, my mother began shouting from the kitchen to wake up and asked to go for tuition. In fact, she is my perfect alarm. After my morning chores, I walked to my tuition centre. I was singing the latest songs of A.R Rahman's new click 'Kadal'. On the way, I saw a girl at a far distance. I have never seen such a gorgeous face. Her glance penetrated me like X-rays. Suddenly the physics lectures of Arun sir flashed through my mind. 'X-rays were discovered by W. C. Roentgen in 1895 and got Nobel prize in 1900.' I gave her the name 'Megha'. Megha means cloud which showers the rain of love. She just passed by. I urgently needed some oxygen as my heart was stuck for few minutes. I turned back to see her again and ran as fast as I could to my tuition classes as it was already late.
Each day this process continued but the moment she spent glancing at me increased day by day. Glance transformed into smile. On my birthday, I gave her a 'melody chocolate' and said "its my birthday ". She took the chocolate and replied after a silence "Happy birthday to you". Those words were worthless. A great gift that I got on my elegant eighteen. Her touch was indeed a spark. As she passed me, I asked her name. She replied in a sweet voice " My name is Megha.. Megha Nair".. I was wonder struck. I thought " What hath god wrought". She smiled and went home. When I reached my tuition centre at 7:35 am, Arun sir asked me "Why are you late? Tell me about x-rays" I answered it confidently because by this time X-rays had become my favourite rays, just because of Megha!
Phones were ringing at the reception. I woke from the nap as the nurse told me to buy some medicines urgently. I went and bought it from hospital's medical shop. To refresh myself, I went to canteen to have a cup of tea. The supplier asked me whether I need any snack. I said "No", as I was struggling myself to have atleast a sip of the tea. Meanwhile I heard the song 'irupathu kodi' on radio. I remembered Megha. This was one of the favourite songs of her. Suddenly, I bursted into tears. I took my handkerchief, wiped out and went back. I handed over the medicine to the nurse. I sat on the chair. Singing is my passion... I love music.. Her passion is also music. During our meetings, we sang a number of songs of K. J Yesudas, Chithra, Ilayaraja, A. R Rahman etc. (We usually exchanged the information through music!!) In fact, music and love are inter related each other.
With a heart, full of curiosity, I was on my way to tuition. I met her and after attaining enough courage I said "I.. I am in love with you.. will you be my better half?" She didn't reply me. But only thing she said was to wait till the next day. I feared about the answer that she would give me the next day. The next day, as usual, I met her. Suddenly her silence blossomed into a smile, smile into words, and words into a beautiful song "Sundaran neeyum Sundhari njaanum". The most beautiful moment I always cherish in my life. I saw her eyes and I could find it shining like diamond. She continued "I love you too but I have some health problems. I lost one of my kidney at childhood." I couldn't answer .

But consoled her. I realised she was brave enough. That was the time of +2 exams. I worked hard for her. And I got 94% in my +2 exams and got admission for B.Tech in Govt. Engg. College, Thrissur. I missed her a lot. I came to know that she had decided to do graduation in Biology [Zoology]. She didn't have a mobile phone which was the most difficult part for me. I could only remember our meetings and that beautiful face. Each time when I recollected her face, I decided to work hard. We met only during my vacations. After four years, I got placement in Infosys. I came to my home but I couldn't find her there. Days passed. At last, I came to know that she was admitted to a hospital for kidney damage. I suddenly remembered her words about the disease she told me on that fabulous day. My heart broke into pieces. I went to hospital and met her. She was very happy to see me. Her mother cried a lot. I tried to be a good solace to them. Megha said, "Don't worry dear. I will be with you.. Death cannot make us part". I hugged and kissed her. I couldn't control my tears. I had no words too. Silence is golden. I asked the doctor about her condition. He told me "It is serious. Her kidney match is too rare. Kidney transplantation has to be done as early as possible". My phone rang. It was my friend Sanjay. He asked me about her condition and I told that the operation is going on and it's my kidney which is transplanting to her now. He was astonished to hear that. Actually doctor told me after scanning "You can donate your kidney to her. It's a perfect match". Doctor came to me and told that "You are the perfect match to her not only for the kidney but also for her life.. May god bless" Everything went well and I was sitting beside her. My family and her mother came near and told us "You both are the best couple in the world and having only one kidney each.. A perfect match.." That is our simple, best love story.. :)

Sudhi M. Dev
2016 batch

ഞാനും ഇവിടുണ്ടേട....!

CECയുടെ ഒരു CORNER ൽ മാറിയിരിക്കുന്ന എന്നെ ആരും അങ്ങനെ ശ്രദ്ധിക്കാറില്ല. ആരൊക്കെ ശ്രദ്ധിച്ചാലും ഇല്ലെങ്കിലും എന്റെ മനസ്സ് നിറയെ സ്നേഹമാണ് .

എത്രയെത്ര ഇണക്കങ്ങളും പിണക്കങ്ങളും ഇവിടെ ഞാൻ കണ്ടിട്ടുണ്ട്.. ഇണങ്ങുമ്പോൾ അടുത്തിരിക്കാനും, പിണങ്ങുമ്പോൾ മുഖം വീർപ്പിച്ചു മാറിയിരിക്കാനും ഒരിടം.. ഇളം കാറ്റിന്റെ ഒരു സുഖം കൂടി ആയാലോ... ആഹാ.. പ്രണയം സുരഭിലം...

ഞാൻ ആരെയും വെറുക്കാറില്ല, എല്ലാവരും എനിക്കു ഒരുപോലെ, പരിഭവങ്ങൾ മാറാൻ ഒരു വേദിയാകുമ്പോൾ കൂടുതൽ സന്തോഷം.

പ്രണയത്തോടു ചേർത്തുള്ള വിളിപേരാണ് എനിക്ക് എങ്കിലും അതിനേക്കാളുപരി സൗഹൃദങ്ങളും , പ്രോജെക്റ്റ് -കളും, ഇതര ചർച്ചകൾക്കും ഞാൻ ഒരു സാമീപ്യമാണു.

ഇനിയും എന്നെ മനസ്സിലായില്ലേ...

ഒന്നാലോചിച്ചു നോക്കു...

ആ.. അതു തന്നെ നിങ്ങളുടെ സ്വന്തം

Bench [lover's corner]

നിങ്ങളുടെ സ്വന്തം

വിടപറയുക : നടന്നകലുക നമ്മൾ ഏവരും
വീഥിയുടെ ഒടുവിൽ വിട ചൊല്ലുവാൻ
പരിചിതമായ ദേഹികളുടെ നടുവിൽ-
നിന്നകലുക നമ്മൾ

വിടപറയുക : നടന്നകന്ന നാം കൂടിച്ചേരും
വേറൊരു കാലത്തിനുമപ്പുറം
അന്നൊരെൻ ഹൃദയം അലട്ടീടും നിന്നെ
അകന്നു പോയീടും നമ്മൾ വീണ്ടും

വിടപറയുക : കാലം ചേർത്തൊരു ബന്ധം
ഓർമ്മയായിടും ഈ വീഥിയിൽ
ക്ഷമിച്ചീടുക എന്നെ നീ
പാപം ചെയ്ത എൻ ചിന്തയെ മാപ്പു നല്കുക
അകലുക നമ്മൾ വീണ്ടും

akhil ashok
2013 BATCH

College of Engineering Chengannur

Annual Report

2012 -2013

College of Engineering Chengannur

ANNUAL REPORT 2012 - 2013

College of Engineering, Chengannur is a premier institute of engineering that has carved a niche for itself in the field of technical education in a very short span of time. Since its inception in 1993, under their aegis of IHRD, the college has made its presence felt in the technical horizon of the state. It has been approved by All India Council for Technical Education(AICTE) and recognized by the Cochin University of Science and Technology (CUSAT). The college offers 4 Under Graduate programs and 2 Master Degree program

A brief report of the greatest activities that took place during the academic year 2012 -2013 is presented here:

This academic year we have started a new branch in Electronics and Instrumentation Engineering. After a long span of waiting, our new building was inaugurated by Honourable Chief Minister of the State, Sri Oommen Chandy on 17 August 2013. The College has been rated as one among the top five best Engineering Colleges among Govt. Engineering colleges in Kerala

STUDENT ADMISSION

During the academic year 2012-2013, 427 students were admitted to first year B.Tech and 23 students were directly admitted to the 3rd semester under the Lateral Entry Scheme. The classes for S3, S5 and S7 were commenced by July first week. The classes for 1st years started on 22 September 2012.

We have 24 first year students in M.tec h Electronics in VLSI and Embedded Systems and 24 students in M.Tech Computer Science in Image Processing

ACADEMIC PERFORMANCE

The final semester examinations were held during April 2012. We were able to secure a pass percentage of 70.5% Government of Kerala , Directorate of Technical Education has ranked College of Engineering, Chengannur as the best in terms of academic performance among the colleges affiliated to CUSAT. Ms. Surya T Scaria secured the maximum marks in percentile in M.Tech Program.

STUDENTS' EXECUTIVE SENATE

The College Senate for the year 2012 – 2013 assumed office with the following elected office bearers, under the guidance of staff advisor , Mr Shanu N, Lecturer Electronics Engineering

1. Chairman : Avinash Krishnan
2. Vice –Chairperson : Sruthy S Menon
3. General Secretary: John Francis
4. Arts Club Secretary : Nair Vishnu A Oothaman
5. Sports Club Secretary : Dawn T Cherian
6. Magazine Editor : Denny John
7. Treasurer : Dew Isaac Sam

In addition to the above elected executive committee, each class has an elected representative who, by default are the members of College Senate.

UPDATES ON STAFF POSITION

As our previous Principal Dr. V P Devassia has got transferred to Model Engineering College, Thrikkakara, our Electronics Department HOD Sri V P Jyothiraj has given the duty of the Principal-in-Charge and Smt. Nisha Kuruvilla has become the ECE HOD.

Dr C Gopakumar, Assistant Professor in Electronics Engineering has been deputed for undergoing Ph.D program in this academic year.

LIBRARY

The college library has been computerized functionality and RFID based security system with subscription to all IEEE and IETE periodicals in digital form, in addition to journals and magazines for free of frequent use in print form. Our E- journal packages are on IEEE/ASPP, SPRINGER , ELSEVIER, McGRAW-HILL, J-GATE and ASTM and E- learning materials in NPTEL and video courses. The institutional membership is in DELNET.

The Library has a total collection of 21,075 volumes, book bank collections for SC/ST students and under IRG scheme and donated books from Suraj Foundation. An extension to the library(upper floor) has been completed, thus providing a reference section on the upper floor and Lending Section on the ground floor. The Suraj Foundation, in memory of late, Sri. Suraj Sebastian of 2009 batch, awarded scholarship to 7 students.

PLACEMENT STATISTICS

The College has a full-fledged Training and Placement Cell (TPC) guided by Smt. Nisha Kuruvilla, Head of the Department in Electronics and Communication Engineering, as the placement officer. The TPC handles all the placement- related activities of the students and prepare them to face competitive exams and interviews through training programs. Other than its own training TPC CEC had a training programme conducted by Konfidence team from Kochi in the month of November 2010.

From the 2013 outgoing batch 99 students have been recruited by leading companies to the Training and Placement Cell of institution. There are 148 offers at present. The major recruiters during the year include Tata Consultancy Services, Mindtree, IBS and Speridian. A large-scale joint placement drive was organized by Tata Consultancy Services who took 73 students and Mind Tree with 24 students offering excellent packages. Apart from that 1 student was recruited by IBS and 1 by Speridian. We are awaiting the results of the placement Session which we attended at RIT, Kottayam & K R Gouri Amma College, Cherthala by spectrum.

IEEE Student Branch, College of Engineering, Chengannur conducted a variety of technical, non technical and managerial events over the year 2012. With a total of 32 events which had 15 major events as a part of its Crystal Jubilee Celebrations, IEEE provided a blend of valuable

knowledge and experience for its members. The most prominent events were: Elle'12 - a Technical colloquium organized by IEEE Student Branch, Women in Engineering Affinity Group; SUMMIT 2012 - the 3 day annual technical festival, IGNITE - Integrated Guidance Network of IEEE for Technical Education, BASE'12 - Blackberry App for Student Entrepreneurs hosted as a joint venture of the IEEE Computer Society of CEC and Startup village. We were fortunate to get Dr. APJ Abdul Kalam, former President of India as the chief guest for the closing ceremony of IGNITE.

TECHNICAL CLUBS

Number of workshops, seminars and exhibitions were organized successfully by the technical clubs of our college, namely PRODDEC for electronics students, FOCES for computer science students and SURGE, for electrical students.

NATIONAL SERVICE SCHEMES

A large number of NSS activities in and out of the college in this academic year which include activities like two blood donation camps, college cleaning, Old age and Juvenile home visit, several flagship programmes consisting a helmet awareness class and road awareness class, food serving in the taluk hospital, foot pooling, Fokkana, 7 days special camp etc

CELEBERATIONS

Onam and Christmas Celebrations were held with mass participation from all batches. Teacher's Day, Independence Day and Republic Day were also celebrated in great pomp and splendor. We also conducted tour for final years and pre-final years. Each class has arranged tour packages and it was controlled and coordinated by the teachers of the college.

SPORTS

CEC have also seen the finals of Tiger5 in this academic year. We could conduct Campion'13 too from January 1st to 3rd, in which all the 9 IHRD Engineering Colleges participated and among that College of Engineering, Cherthala bagged the ever rolling trophy.

The 17th Annual Sports Meet was conducted at the Tiruvalla Sports Stadium on 17, 18 and 19 January 2011. The students were divided into four houses namely Blue, Green, Red and Yellow. Among these, Blue House won the Sports Meet.

ARTS

The three-day College Arts Festival UTSAV'13 was held on March 7,8 & 9, 2013. The four houses were Adhipar, Chekavar, Kauravar and Vazhunnor. The renowned film actor Mr. Sunny Wayne inaugurated the fest.

Along with the arts fest, College day was also celebrated in a grant manner.

AWARDS AND RECOGNITION

College of Engineering, Chengannur participated in the CUSAT Sports and Games Meet 2013 and bagged 1 Gold, 1 Silver and 6 Bronze medals. In athletics, we could bag 4th place in CUSAT Sports Meet. We could also won prizes in Basketball(Women), Time Table (Men), Basketball (Men) and Badminton (Men). We are also glad that our third year students Anirudhan Adukkathayar C and Gokul S Krishnan have got the opportunity to attend Jam Asia 12, held at Bangkok. Our students Shahul Hameed, Nileena G S and Irene Susan Mathew have become office bearers of the Newsletter and Website Committee, Educational Society, India. Recently, the incubation made by our 2010 pass outs in the Start Up village has got recognition by the Microsoft.

Apart from these achievements, certain other steps have also been taken for the welfare of our students. In order to pass on information of events to students and faculty, monthly reports are being submitted to the Principal, regarding activities of the various different technical organizations of College. Remedial classes for students to pass their supplementary exams are being conducted and encouraged.

Works regarding the completion of College construction has been taken up with renewed enthusiasm and has almost attained its goal.

IEEE Advancing Technology for Humanity

IEEE SB CRYSTAL JUBILEE REPORT

The IEEE Student Branch of College of Engineering, Chengannur celebrated its 15 glorious years of vibrant existence by successfully conducting 15 major section level and SB level events. The events were:

1. GENESIS

The IEEE Student Branch, College of Engineering Chengannur (CEC) started off its yearlong Crystal Jubilee Celebrations with a bang on 25th January 2012with 'GENESIS', where Mr.Satish Babu (Chairman, IEEE Kerala Section) inaugurated the crystal Jubilee celebration and SIG FOSS. It was followed by a technical talk and an interactive session by Mr. SatishBabu about the evolution of various operating systems, the benefits of FOSS and about the various upcoming operating systems and mobile platforms. He highlighted the importance of Linux and its various advantages. Many students were inspired & motivated by the session as they understood the importance of FOSS.A set of CDs consisting of free softwares was also distributed as part of the inauguration of SIG-FOSS.The event was attended by 129 students and marked the beginning of an exotic mix of gala and grandeur of the year long Crystal Jubilee Celebrations.

2. NEXUS 2K12

The IEEE Computer Society Chapter organized 'NEXUS 2K12', a one day 'Cross Platform Mobile Application Development' hands on workshop on 7th January 2012 in association with Codeyssus.A brief introduction on various Mobile Applications and a session on HTML Basics were taken which was followed by a hands-on session on Mobile Application Development. The workshop was attended by 30 participants.

3. L'ATTITUDE `12

As part of the Crystal Jubilee Celebrations, CEC IEEE WIE organised a student ethics competition, L'ATTITUDE '12, the prelims of which was conducted on February 2, 2012. The competition was conducted with an aim to create awareness among the students about the significance of the IEEE Code of Ethics in their professional as well as personal lives.The grand finale of L'ATTITUDE '12 was conducted on February 6, 2012. A case study was given to the contestants based on which they were asked to prepare a PowerPoint presentation and was followed by an oral defense session.The competition helped the participants to develop the practice of applying ethical concepts to typical real situations.

4. BBOX

BBOX Rural Electrification Project workshop, a R10 SIGHT Initiative, co-organized by IEEE SB CEC and CUSAT was conducted on 14th February 2012 at Cochin University Of science and Technology. The session was handled by Mr.Sudeep and Mr.Varun of BBOXX, UK and covered the following topics:

- BBOX Technology from basics.
- How this technology fits in a country like India.

The speakers acquainted with the participants on how to convert their projects into products, model and take it into entrepreneurship. The event was attended by 30 student and 10 professional members.

5. INDUSTRIAL VISITS

The Student Branch of the college organized industrial visits to Vikram Sarabhai Space Research Centre on 7th January, 2012 and Thenmala Dam and Power station on 18th February, 2012 for the sixth and fourth semester students respectively. Each of the industrial visits had an active participation of over 110 students.

6. ELLE- ALL KERALA WIE DAY

All Kerala WIE day 'Elle' was a Technical Colloquium organized by IEEE Student Branch, Women In Engineering Affinity Group, College of Engineering, Chengannur on 21st July 2012 to increase technical competence among women. The prime aim of the event was to provide the participants, exposure and experience in technical and entrepreneurial field. The event was the first of its kind to be ever initiated and was attended by 147 students from 15 student branches. It consisted of four competitions, two interactive sessions and several fun events.

7. CONCEPTEUR

The IEEE Computer Society, College of Engineering Chengannur successfully conducted a one day hands on workshop, 'Concepteur' on Content Management System (CMS) on 28th July 2012. An introduction to web developing and designing, using popular scripting languages was given. The merits of CMS were explained using a set of slides. The basic aspects of Wordpress, a CMS based software that can be used for simplified publication of web content, were discussed and was followed by a practical session. The workshop was attended by 35 participants.

8. BASE

BlackBerry App for Student Entrepreneurs (BASE), a workshop on BlackBerry Apps, was conducted jointly by the IEEE Computer Society and Start Up Village, Cochin on October 7th 2012with a participation of 65 students.The event started off with a basic introduction into the BlackBerry Apps by the Team from Start Up Village. After the introduction, the BlackBerry team took over the session for the hands on workshop on App Development. The team also fetched ideas for BlackBerry App Development from the participants and the best of the lot was offered with a chance to attend the BlackBerry Jam at Bangalore.

9. IGNITE-Integrated Guidance Network of IEEE for Technical Education

IGNITE is an endeavour to encourage and enhance technical awareness and ameliorate the dilemma of choosing a professional stream at school level.After the successful completion of the first three phases which included various competitions, seminars and technical awareness programs over three years, it was time to bid adieu to the first batch of IGNITE. The chief guest of the event which was on 26th November

10. IEEE CEC SUMMIT'12

Summit '12 was the sixth of its kind after the inception of College in 1993. It was a three day festival from the 13th of September, 2012 and focused on enhancing technical competence and managerial proficiency of the participants. From workshops and guest lectures on one hand to debates, quizzes and professional shows on the other, Summit '12 was host to a gamut of activities which challenged the brightest minds in the country to push their limits, drive their hunger to innovate and challenge their potential to create like never before. The fest witnessed the enthusiastic participation of 1738 delegates from 23 student branches.

11. ISQIP-IEEE STUDENT QUALITY IMPROVEMENT PROGRAMME

Internship Quality Improvement Programme(ISQIP), the first of its kind Internship Project,was a new initiative by the Student Branch to equip students with quality internship programmes, sound industrial training and exposure. Eight students were selected to intern at Mind Helix Technologies, 28 students at BSNL and two at NeST and ICFOSS each.

12. ORCAD WORKSHOP

An ORCAD Workshop was organized jointly by WIE IEEE CEC and PRODDEC on the 22nd and 23rd of February 2012. The workshop aimed at helping the students to get acquainted with PCB designing. The first day of the workshop had sessions which gave an introduction to ORCAD and the initial step of designing circuits using 'Capture' was explained. The second session was a continuation of the previous session during which the students were made to extend their circuits designed in ORCAD Capture to ORCAD Layout. The workshop helped the students in improving their PCB designing skills.

13. TECHTALKS

Five technical talks were conducted by the IEEE Computer Society, College of Engineering Chengannur, in pursuit of enhancing the knowledge of members on current technological advancements. The inaugural edition of 'TECHTALK'was on 19th December 2011 with a participation of 50 students. All the five talks were well received and appreciated by the attendees.

14. MEET THE ALUMNI

The IEEE Student Branch, College of Engineering, Chengannur launched "MEET THE ALUMNI" series with an aim to introduce the students to diverse careers that they could pursue after graduation. The series consisted of a sequence of sessions handled by alumni of the Student Branch who have excelled in their respective domains. The inaugural edition was on 2nd April 2012 with a participation of 65 students. The sessions proved to be inspiring and motivating for the attendees.

15. RELEASE OF IEEE SB NEWSLETTER

The first volume of the Newsletter of the student branch, Nouvelle, was released by Shri Abdu Rabb,Hon. Education Minister of Kerala on 4thAugust 2012.

PRODDEC

Activities of this year were inaugurated by the adoption of the PRODDEC charter and the execu-tive handing over. An executive council was formu-lated extracting the young dynamic brains from the student community.

EXECUTIVE COUNCIL 2012-'13

President	Jinu George
Secretary	Rajeev Udayan
Treasurer	Rahul Nair
Vice President	Albin Mathew
Joint Secretary	Gopika B
Hardware head	Vishnu Somanath
Software head	Mohacin Manaf
Multimedia head	Ligo George
PRO	Hima Jose
Newsletter Editor	Shaheer Kumar K.V
Magazine Editor	Darwin Dominic

*The initiatives of the PRODDEC team for the aca-demic year started with the two-day workshop for PIC-MICRO C-PROTEUS .The workshop headed by Remya Hariharan (S8 EC).
* An Electronic Component familiarization class and workshop was conducted for the first semester students. Mr. Manoj (JTO,BSNL Chengannur) was invit-ed to take a seminar for students of the S5 batch on the topic "Technical Details Of Telecom-munication". Later, a group of 50 student members partic-ipated in the Industrial Visit to BSNL, Kaya-mkulam.
*PRODDEC released its first-ever newsletter in the month of September.

TRAINING AND PLACEMENT CELL

The Training & Placement Cell functioning in the campus; dedicates itself to help students establish their carriers. Enriched by students whose individual and professional commitments create an invigorating community; the TPC is a combined and coop erative effort. TPC in the year 2011-2012 was under the guidance of the Placement Officer, Prof. Nisha Kuruvilla and Training officer Prof. Shammy. TPC is a twenty member team with ten members, each from final years and pre-final year. The main activities of TPC are described below:

The Placement Cell activities of College Of Engineering, Chengannur started off for the academic year 2012-2013 with

Three day training program by Konfidence , Kochi

Online Training
Industrial visit to TCS, Kochi
Resume making class by Mrs. Sangeetha Elizabeth
Training led by Ms. Reeja , from TCS
Training led by senior technical officer, Naveen of Tata Consultancy Services;

A total of five external trainings were conducted.

The internal training programs were conducted for the final years by the junior TPC members, inclusive of seven aptitude tests and two group discussions. The programs were appreciated well by the students and feedback was positive.
On 31st July, 2012 Prof. Shammy K.Y (Training Officer) was relieved from all the duties regarding Training and Placement Cell, as he was leaving the college.

The first slot company for the year was Tata Consultancy Services, who visited CEC for a one day placement drives on 3rd, October, 2012, recruited 73 out of 238 the eligible candidates. The details of the rest of companies who conducted placement drives inside our campus are listed below:

Company Name No: of students placed
Mind Tree 24
Poornam Infovison 2
Focus Academy (Paid Internship) 8
PerleyBrook 1

The details of the external placement drives attended by the students of CEC via TPC are listed below:
Company Name No: of students placed Venue
IBS 1 Mangalam College, Ktm
Speridian 1 Mangalam Collge , Ktm
South Indian Bank 1 RIT, Kottayam

Market Share 1 Bangalore
On 16th Januray, 2013 Prof. Nisha Kuruvilla handed over the charges of Placement Cell to Gopakumar.G, Associate. Prof. in CS.
Prof. Renu George, Associate Prof. in CS, took over the charge as Training officer.

The staff representatives from Electronics and Electrical Departments were selected as Mrs. Laghima, Associate Prof. in ECE and Mrs. Sherin Joseph , Associate Prof. in EEE.

The year placement year 2013-2012 also witnessed few innovations in the working of TPC. Clubbing with the IEEE Student Branch of CEC, an 8 day training program each for CSE students and ECE students were organized during the summer vacations called ISQIP. Various sessions on Python, Ruby on rails, PHP, soft skills, aptitude training, DSP Kits, FPGA, Orcad, Magic VLSI were organized. The training session was followed by an internship pool drive organized by the 6 alumni companies of CEC who selected 17 students.
List of internships done:

Company Name	No: of students attended
All India Radio	48
Keltron	22
Visual IQ	1
Profoundis	2
Ruby Kitchen	3
WebView	10
Codeyssus	3
Veeble	2
Ideamine	4

With the effective innovations in trainings given, the placement year 2012-2013 was also a benchmarked year. The alumni relations were more strengthened this year and many of the students were placed and trained in the industry with the support of alumni group of CEC.

NATIONAL SERVICE SCHEME

NATIONAL SERVICE SCHEME
COLLEGE OF ENGINEERING CHENGANNUR

INSTITUTIONAL ADVISORY COMMITTEE

- Prof.Dr.V.P.Devassia(Principal) -Chairperson
- Mr.Prakash N(Asst.Prof.Mechanics) & Mr.Shanu (Asst.Prof.Electronics) -Two staff members having social work background
- Mr.Jinu George -One member of the Development Dept
- Mr. Philip -One member from the adopted village
- Mr. Kevin Richu Cherian -NSS Secretary
- Ms.Nija Joji -NSS Joint Secretary
- Dr.C.R.Ajith Sen -Programme officer

ANNUAL REPORT

Lively activities of NSS in past year held the dignity of 'Not Me But You' the motto of NSS very high. The NSS activities for the academic year 2011-2012 were:

1. CLEANING OF COLLEGE PREMISES
2. NATURE CAMP
3. OLD AGE HOME VISITING
4. FOOD POOLING
5. AWARENESS PROGRAMME ON ROAD SAFETY
6. SPECIAL CAMP
7. FIRST AID CLASS

CLEANING OF COLLEGE PREMISES

Under college NSS unit, nearly 200 members actively participated in the 'cleaning of college premises' program, on 5th August 2011.Honourable principal Prof. Dr. V P Devassia inaugurated the cleaning activity by mowing grasses near the office building.

The whole team was divided into several groups. Each group was allotted to clean particular section under the leadership of a team leader. The faculties supported the students for the cleaning which minimized the hardships of the task to an extent. Refreshments were delivered amidst as well as after the work.

NATURE CAMP

The nature camp conducted by the NSS unit of College of Engineering, Chengannur was held from 3rd September2011 to 5th September 2011. The camp was held at Vallakadavu, Idukki.The camp comprised of 41 members including 3 teachers. Volunteers were off to the camp by 5.30a.m and reached the destination by 11.30.

The camp was a 3 day stay camp. The main aim of the camp was to create an awareness among the students about the importance of nature in one's life and how important is to preserve our natural resources. The volunteers were given chance to interact with the people there. There were also different sessions held in the camp.

First day, the volunteers had a walk through the forest and they got a chance to meet the 'Moopan' of that community. Also they got a chance to know more about the forest and the community from him. Site seeing was organized by the camp organizers. The volunteers visited 'Manammutti hill'. There were classes on nature and wildlife, and need for their preservation and protection.

The camp provided a platform for all the members to improve their abilities like public speaking and debate. Also the camp was successful enough in creating awareness among all the students who attended the camp. The camp was a great success..

Everybody enjoyed the work provided and worked hard to make the program a grant success. It was the first activity of the NSS unit; it also paved way for the upcoming NSS activities in the college.

OLD AGE HOME VISITING

As a part of the social activities of the NSS unit of College of Engineering Chengannur, nearly 26 students visited an old age home, Dharmagirimandhiram at Kumbanad on 1st October 2011 under the leadership of NSS Secretary Kevin Richu Cherian.

The home consists of about 120 inmates and 20 workers. Rev. T P Koshy, superintendent of the institution explained its history. We divided into several groups and visited every inmates. In spite of all the sufferings and insults offered by the life, they welcomed each of us warmly. They made us to go through golden moments of this life, which spoke about a generation.

Our team cleaned the home and its surroundings. After that we all had the food. By then the superintendent extended their sincere gratitude to the college. Then, we handed over Rs.3360/- which we collected from the students. After spending a lot of time, dancing and singing and enjoying with them, we returned back with their love and blessings.

FOOD POOLING

College of Engineering, Chengannur organized a food pooling programme on 3rd October 2011. It was conducted with the co operation of each CECian.

We collected the food materials from the students and staffs and handed over the entire bulk to the Swanthanam Medical Trust, functioning at the Govt. Hospital, Chengannur. The event was held at the centre court of our college. Our principal, NSS Programme coordinator, HODs, AEO, NSS volunteers and some of the trust members attended the function. The things were handed over by our principal to the trust president, Tom Muringumootil in the midst of the large gathering of CEC.

The event sprouts a feeling of brotherhood and helping the needy among everybody.

AWARENESS PROGRAMME ON ROAD SAFETY

The Rotary Club of Chengannur and NSS Unit of College of Engineering, Chengannur jointly presented an awareness programme on 'Road safety'. The event was held at our college auditorium on 28th November 2011 right from 2.00pm to 4.00pm.

The programme was glorified with the presence of our honorable principal, NSS Programme coordinator Dr. C R Ajith Sen. and the Rotary Club members. Nearly 120 members attended the class. Principal Prof.Dr.V P Devassia inaugurated the session, which was succeed by the awareness classes on the topic road safety. It was taken by Mr. Gigi George, the joined RTO and Mr. Reji M Varghese, the motor vehicle inspector. They showed several slides on accidents and evoked the audience about the road rules and safety measures.

It really made everyone to think about the value of each life to a great extent. The programme was a great success.

Awards were given to different NSS volunteers. The awards were:

- Most active persons : Akhil Ashok & Asha Anna Thomas
- Most disciplined person : Paul Mathew
- Best entertainer : Muhammad Fawaz
- Best performances in campfire :

  Akhil Ashok & Nija Joji- couple dance
  Pavan C Valiyaveedan- item dance
  Rajna Moidheen- theme dance
  Derick & Jyothy Susan - couple dance

FIRST AID AWARENESS CLASS

College of Engineering Chengannur NSS Unit hosted a First Aid awareness programme on 28th January 2012 in our college auditorium at 9.30 am.

The session was inaugurated by our principal Prof.Dr.V P Devassia and supervised by NSS Programme coordinator Dr.C R Ajith Sen. After the inaugural function, Dr.Jayadev, Century Hospital Mulakkuzha took a class about first aid. He talked about the general do's and don't's in first aid. Finally there was a practical session on the same . The session was meaningful.

FOCES

FOCES has always tried to take quality initiatives to improve the technical knowledge of each students of CEC. With gratitude to all those who have helped us, we present FOCES Annual Report.

EXECOM 2012

Chairman	Muhammad Ashiq
Vice Chairperson	Glincy Mary Jacob
Secretary	Tony Sam Thomas
Treasurer	Melson J. Zachariahs

FOCES conducted a C programming class and workshop for first year students. Most of the first year attended the class. FOCES also conducted an Android class and workshop for the students of Computer Science Department. The class was led by Mr. Hashir, Aluminus of our college. The class proved to be a grant success.
We once again extend our heartfelt gratitude to our Staff –in- Charge Mrs. Jyothirmai for all her valu-able advices that has always kept us going ahead with zeal. We also extend our thanks to all the member of FOCES and the staff of our college specially, the Computer Science Department

നന്ദി...സമാനതകൾ ഇല്ലാത്ത ഇവർക്ക് മുന്നിൽ...

ഓരോ കൂടികാഴ്ചയിലും നിറഞ്ഞ ചിരിയോടെ ശകാരങ്ങളാൽ നോവിക്കാതെ ഈ ഇടനാഴിയിൽ തണലായി നിന്ന ലഘിമ മിസ്സിനു മുന്നിൽ

2012 : ഒരു പാതിവെന്ത തിരക്കഥ എന്നൊരു നല്ല മാതൃക മുന്നിൽ വച്ചു തന്ന് ലക്ഷ്യബോധം തന്ന അനുരാജ് ചേട്ടനു മുന്നിൽ

മാഗസിൻ ഡിസൈൻ വർക്കുകൾ അടുത്തു പരിചയപെടുത്തി തന്ന ഗോപി ചേട്ടനും മനു ചേട്ടനും മുന്നിൽ

ഒന്നല്ല, ഒരുപാട് കാര്യങ്ങൾക്ക് വഴി കാട്ടിത്തന്ന ഷാരോൺ ചേട്ടനും അരുണാനന്ത് ചേട്ടനും മുന്നിൽ

ബാച്ച് മേട്ട്സ് അല്ലാഞ്ഞിട്ടും ഉപദേശങ്ങൾ തന്ന ശരത്ത്(വള്ളു), ബിപിൻ(ചാമി), നിധീഷ്(ചന്തു), നിധിൻ ദാസ്(ദാസൻ) എന്നിവരുടെ മുന്നിൽ

ഞാനില്ലെ അളിയാ നിന്റെ കൂടെ എന്ന് പറഞ്ഞു മാഗസിന്റെ നെടും തൂണായി നിന്ന അക്ഷയ്(മാമൻ)ക്ക് മുന്നിൽ

അവസാനം വരെ കൂടെ നിന്നു ഡിസൈൻ വർക്കുകൾ പൂർത്തിയാക്കിയ അഖിൽ(സാഗർ)നു മുന്നിൽ

നിനക്കു ഉത്തരവാദിത്തമില്ല, മാഗസിന്റെ പണികൾ ഞാൻ നോക്കികൊള്ളാം എന്നു പറഞ്ഞ ജോർജ്ജ്(പഴം)നു മുന്നിൽ

ട്രഷറർ എന്ന വാക്കിലൊതുങ്ങാതെ, എല്ലാത്തിനും കൂടെ നിന്ന രാഹുൽ പുരുഷുവിനു മുന്നിൽ

മാഗസിനു തീം ഇല്ലതെ വിഷമിച്ചപ്പോൾ സീസൺ എന്ന നല്ല ഒരു തീം മുന്നിലേക്കു വച്ചു തന്ന നിധിൻ(PS)നു മുന്നിൽ

സ്പോൺസർഷിപ്പിനായി ചെങ്ങന്നൂരിൽ അലഞ്ഞു തിരിഞ്ഞു നടന്ന മഹാദേവിനും ജിബിനും സാലിക്കും ഷഹീറിനും മുന്നിൽ

ഹർത്താൽ ദിവസം വീട്ടിൽ പോലും പോകാതെ ഡിസൈൻ വർക്കുകൾ ചെയ്ത പവനും മെൽസനും മുന്നിൽ

ഒരുപാടു തിരക്കുകൾ ഉണ്ടായിട്ടും മാഗസിൻ എന്ന വികാരത്തോടൊപ്പം നിന്ന അനൂപ്, വിവേക്, കരൺ, പ്രണവ് എന്നിവർക്ക് മുന്നിൽ

ഏല്പിച്ച ജോലികൾ സന്തോഷപൂർവ്വം ഏറ്റെടുത്ത ആശ, ജിജി, പാർവതി, ശ്രീപ്രിയ എന്നിവർക്കു മുന്നിൽ

സ്നേഹ നിർഭരമായ വാക്കുകളാൽ പ്രചോദനം നല്കിയവർക്കുമുന്നിൽ

വാക്കുകളിൽ മധുരം പകർന്നു തന്ന 2013 ബാച്ചിനു മുന്നിൽ

ചങ്ങാതി.....നിനക്കും......

RAJEESH RADHAKRISHNAN
- magazine editor

special thanks

Anuraj K.A

Karan

Jibin

Mahadev

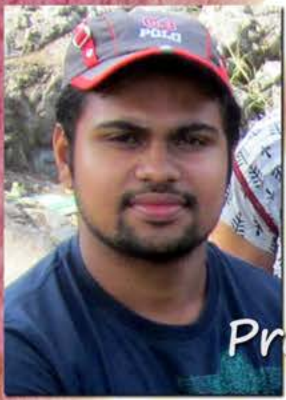

Pranav

Merlin

Jyothy

Jejy

thanks all!!

AVINASH
AMITHA
ARYA.S
TONY
VINEETH MUNGATH
NIMA
NIDHIN DAS
HARISHANKAR
BALA VENUGOPAL
JYOTHI
AKHIL BABLOO
SUDHI
JEJY
GOPIKRISHNAN
SUKISHA
JISHNU
BIPZ
DR. C.R AJITHSEN
RON
LAKSHMI V.T
SMT. JYOTHIMANI MANI
MERLIN
MIDHUN
SHAHEER
ALINA
GOKUL
ROSHNI
ASWATHY P.K
SOORAJ V.K
ROSHINI
VIVEK.K.K
ASWIN .S
RESHMA
SREE PRIYA
SELAN
ANIL
JICKSY
ATLIN
AJITH
LAKSHMI
SYAM
ANAND
DENNY
PRASHANT
JERRIN
JOHN
VIPIN
AASHISH
SIDHARTH
JAYADEV
ASWIN
RENJUM
DEW
we
owe
you
a
lot

കൊഴിഞ്ഞു വീണ ഇലകൾ
മാഞ്ഞു തുടങ്ങിയ കാൽപാടുകൾ
മങ്ങി തുടങ്ങിയ ഇടനാഴികൾ
ഇവിടെ ഓർമയുടെ പുസ്തക
താളുകളിലേക്ക്
മറ്റൊരു അധ്യായം കൂടി....
"എന്റെ CEC"

മരം പെയ്യുന്ന നേരത്ത്

Dear Friend,

We thank you for spending your valuable time and taking immense interest, to read our magazine. This magazine is the result of many friends who have toiled days and months to publish it in the present form. Hence we would love to hear from you all. We would be deeply honoured if you would share your comments, suggestions regarding this piece of literary work. Even a word of appreciation or criticism is most welcome :)
Please send your comments to

editor@ceconline.edu or www.facebook.com/CECmagazine2012

Thankyou! :) :)

annual | magazine

2 0 1 2

college of engineering chengannur